

Giới thiệu Các Nam Chủ, Tránh Xa Ta Ra

Cô từng yêu thích Hoa Thiên Cốt nên luôn có ước muốn được vào trong thế giới đó nhường dư ông trời thương xót cho cô cơ hội xuyên qua truyện.

Cô có cơ hội được theo chân tiểu cốt phiêu lưu cũng như tận mắt chứng kiến tất cả những gì xảy ra trước mắt cô làm cô vô cùng yêu thích.

Mời các bạn đón xem đồng nhân truyện Hoa Thiên Cốt có tựa là Các Nam Chủ, Tránh Xa Ta Ra nhé.

Bạn đang đọc truyện *Các Nam Chủ, Tránh Xa Ta Ra* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1

Tiểu Cốt không có cha bên cạnh con phải biết tự chăm sóc bản thân ... Khục ... khục ... Con đừng hận người trong làng ... Tại vì họ quá sợ hãi mà thôi ... Sợ người thân bị tổn thương nên mới chọn cách thương tổn con ... Khụ ... Chính bản thân họ cũng không biết họ đang làm gì ...

_ Hix ... Cha đừng nói nữa , con biết mà ...

_ Tiểu Cốt ... Con phải nhớ lời cha ...

_ Con nhớ ... Đợi cha khỏe hơn con nhất định đến Thục Sơn tìm Thanh Hư đạo trưởng bá sư học nghệ ...

_ Tốt ... Tiểu Tuyết ... Con cũng phải tự lo cho bản thân ... Khụ ... Đừng nghịch ngợm nữa ...

_ ... Vâng , cha !

_ Tiểu Tuyết ... Tiểu Cốt ... Cha xin ... lỗi ... cha đi gặp mẹ tui con đây ...

_ KHÔNG ! CHAAAAAAAA ...

Quỳ trước ngôi mộ của người cha đã hết lòng chăm sóc mình 16 năm qua , tâm giống như bị bóp chặt , không thở nổi . Rõ ràng biết trước chuyện này sẽ xảy ra , không nghĩ tới khi đối mặt lại đau lòng thế này .

Lúc đầu xuyên qua bộ truyện THKD Hoa Thiên Cốt này , đáy lòng cũng chỉ là một mảnh hồ hững hờ . Tới đối hết thấy đều bài xích , chưa từng có ý định sẽ xen vào . Dù sao khi xuất hiện một kẻ ngoại lai , thì thế giới này cũng đã thay đổi . Nếu không may thay đổi kịch tính liệu thế giới này có sụp đổ không đây ?! Hiện tại tôi chỉ muốn bảo vệ thật tốt Hoa Thiên Cốt cũng là tí ti sinh đôi kiếp này của tôi .

_ Tiểu Tuyết , cha đi rồi chúng ta chúng ta phải làm sao a ... - Thiên Cốt tựa vào vai tôi nức nở .

_ Không phải còn có muội sao ?! Đừng khóc nữa , trên mặt sẽ có nếp nhăn ! - Tôi vỗ đầu Thiên Cốt an ủi .

_ Hix Nếu như muội không nói thêm câu sau , tì sẽ thật cảm động .

_ Khả khả , muội thích nhất là trêu tí đó

_ Tiểu Tuyết

_ Ma ma ... Đi thôi tí tí ...

Mất tận hai ngày tôi và Thiên Cốt mới đến được chân núi Thục Sơn nhưng vì kết giới nên vẫn chưa lên núi được . Hiện chúng tôi ôm một đồng củ cải đỏ đến gặp vị thầy bối tình tương địa lí Dị Hủ Các trong truyền thuyết .

Tôi mặt ním cười cùng Thiên Cốt bước vào biệt viện của gã Dị Hủ Các . Đập vào mắt là một đám bình lọ đựng đầy lưỡi trông vô cùng ghê tởm . Thiên Cốt " Á " một tiếng ngã phịch xuống đất , sắc mặt lúc trắng lúc xanh .

Dị Hủ Các thật là một gã biến thái thích củ cải đầu . Cũng không biết lưỡi này ăn được không nhỉ , trông ... ngon thiệt . (T/ g : Dễ sợ ...)

_ Ai cho các ngươi vào đây ? - Bỗng một giọng nói hùng hậu vang lên , một bóng dáng ăn mặc quái dị xuất hiện , đeo mặt nạ che mặt .

Thiên Cốt vội vàng trốn sau lưng tôi , chỉ hé đôi mắt nhìn .

Tôi quăng củ cải vào ngời gã quái dị , ním cười khẳng định :

_ Dị Hủ Các .

_ Là ta . - Đôi mắt sau mặt nạ lóe qua một tia sáng .

_ Bọn tôi có chuyện muốn hỏi .

_ Dễ như vậy sao ?! Muốn biết gì đó ở ta nhưng là cần trả giá đại giới a ... - Dị Hủ Các quý dị cười .

Sự việc sau đó liền giống như cũ . Dị Hủ Các trích một giọt máu của Thiên Cốt bỏ vào trong một mặt dây chuyền bảo Thiên Cốt đeo liền li khai .

Rời khỏi nơi ở của gã , tôi hít mắt âm trầm . Đông Phương Úc Khanh , tình yêu và thù hận người sẽ chọn gì đâu ? Ta mới mắt mong chờ . Tôi xoa cằm cười nham hiểm . (Kẻ mà ai cũng biết * rừng mình * : Cáp ... Ai nhắc đến mình a)

Thuận lợi vào bên trong kết giới , tôi và Thiên Cốt đi đến cạnh bờ sông thì dừng lại nghỉ ngơi .

_ Oa ... Nước mát thật đó ... Tiểu Tuyết , xuống tắm rửa a ...

Thiên Cốt vô tư thoát y bước xuống hồ .

Đúng là không có tâm phòng bị gì hết , hèn chi bị gã Đông Phương nhìn sạch trơn . Hừ Hừ Để coi ta xử lí người ...

_ Muội đi tìm thức ăn . Tí tắm đi

Tôi tốt lên một cảnh cây gần đó ngóng tình hình bên dưới . Quả nhiên không tới nửa khắc đã nhìn thấy một thiếu niên khôi ngô tuấn tú , dáng vẻ thư sinh cầm một bình nước đi tới .

Đi tìm chết ... Hừ Hừ ...

Tôi nhảy xuống muốn phi cho gã một cước ai ngờ gã đột nhiên xoay người né được , tôi cắn răng nắm lấy vạt áo gã kéo theo .

" Bạch "

" Ngô "

Thiên Cốt vừa thay đồ xong đi lên liền nhìn đến cảnh tượng vô cùng đặc sắc . Muội muội mình đang môi kề môi cùng một nam nhân xa lạ .

_ Hai Hai ... Hai - Thiên Cốt ngón tay run run chỉ về phía bọn tôi nói không nên lời .

Hai mắt tôi mở to đầy giận dữ chống lại ánh mắt sâu tối không lường được của gã , tôi nâng gối thụi vào bụng gã .

_ A ... - Gã thư sinh lần quay ra đất ôm bụng đau đớn nhưng vẫn cố gắng nói : _ Cô nương , tại hạ là Đông Phương Úc Khanh ... Chuyện vừa rồi ... tại ... tại hạ ... nhất định sẽ chịu trách nhiệm với cô nương ... tại hạ ...

" Bốp " Tôi lại nâng chân giẫm lên người gã , vừa đạp vừa mắng :

_ Chịu trách nhiệm cái con khi ! Lão nương éo cần người phụ trách , never . Người nghĩ người là ai hả ? Ta đánh chết người , cái đồ thần kinh , đồ hạ lưu đồ @#%&*!/@...

Thiên Cốt hắc tuyến kéo muội muội mình lại . Cô mà không can không khéo lát nữa lại có án xảy ra thì khổ .

Đông Phương Úc Khanh trên người đầy thương tích gắng gượng ngồi dậy , tiếp tục làm nhảm :

_ Cô nương ! Đợi sau khi tại hạ công danh đồ đạt nhất định sẽ đến đón cô về làm vợ , tuyệt đối không để cô nương chịu ủy khuất . Chẳng hay cô nương tên họ là gì , nhà ở đâu ...

Tôi & Thiên Cốt " ... - _## "

" Phụt " Đang nói luyên thuyên thì mặt Đông Phương lệch đi , cả người bay lên để trên không trung một dòng máu theo hình parabol .

Không có Thiên Cốt kéo lại , tôi hăng hái xông lên đạp lên người gã .

Ta đạp , ta đạp , ta đạp Hừ Hừ Hừ ... Dị Hủ Các ... Cho người trang thư sinh . Cho người trang quân tử . Tiếp tục giả vờ đi , xem hay không bốn tiểu thư đánh chết người . Dám cướp nộ hôn đầu của chị ... Đi tìm chết ... Đi tìm chết !!!!!

T/g : Khả khả , mình đã muốn ngược Đông Phương lâu rồi . Khụ , ai là fan của ảnh xin đừng ném đá mình nha . Bộ đồng nhân đầu tiên của mình , có gì sai sót thì xin lỗi , mình sẽ cố gắng ngày càng hoàn thiện hơn .

Còn có , mình sẽ đi theo nội dung nhưng là sẽ thay đổi nhiều cái , nên cũng đừng ném đá mình . hìhì

Cuối cùng , mong các bạn ủng hộ mình

Bạn đang đọc truyện *Các Nam Chủ, Tránh Xa Ta Ra* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2

Sau khi hành hung Đông Phương Úc Khanh , tôi mau chóng kéo Thiên Cốt ... bỏ chạy . Má ơi ! Trong một phút nông nổi tôi đã đi đắc tội với Boss , oh no ... Sau này tốt nhất tránh gặp được thì tránh .

Tránh bị Đông Phương phát hiện , tôi bắt Thiên Cốt cải trang thành nam cùng tôi .

_ Cứu tôi với , ai cứu tôi a ...

_ Hình như có ai kêu cứu thì phải Tiểu Tuyết . - Thiên Cốt nhăn mày lo lắng

_ Tôi xem thử !

Hình như tôi quên mất chuyện gì thì phải ...

Đến một gốc cây thì nhìn thấy một thiếu niên bị treo ngược trên cây cổ găng vùng vẫy , bộ dáng thập phần buồn cười .

_ A ! Nhị vị huynh đệ , làm ơn giúp ta a ... - Thiếu niên phát hiện ra bọn tôi liền kêu lên .

Thiên Cốt vội đi đến giúp cậu ta xuống .

_ Khoan đã ca ca ! Còn chưa biết cậu ta là người hay yêu đâu ?

Tôi nhớ cảnh này rồi . Thiếu niên kia chắc hẳn là Hiên Viên Lăng , Hắc hắc ... Trêu chọc một chút vị hoàng đế tương lai này đã .

_ Yêu cái gì ?! Tôi là người đó , mau cứu tôi đi

_ Có yêu quái nào tự nhận mình là yêu quái chưa ? - Tôi khinh khinh cười .

_ Ngươi ... - Hiên Viên Lăng tức tối trừng tôi .

_ Ôi dào , xem bộ mặt đó đi , còn nói mình không phải yêu quái !

_ Nhị vị huynh đệ , ta thật sự không phải yêu quái . Giúp ta đi - Hiên Viên Lăng xuống nước năn nỉ .

Ha ha ... Cảm giác hoàng đế cầu xin thật không tệ đâu ...

_ Đừng đùa nữa , tiểu ... Tuyên (tôi bắt tí ấy gọi vậy khi cải nam trang) - Thiên Cốt thở dài .

Được cứu xuống , Hiên Viên Lăng tặng bọn tôi một mảnh ngọc .

_ Thiên Cốt , cảm ơn đệ - Hiên Viên Lăng cảm kích nhìn Thiên Cốt , một bên liếc xéo tôi .

Đãi ngộ gì vậy a ? Ngươi ngọt ngào với nữ chủ thì ngọt đi , liếc ta làm gì .

Trước khi gã Hà Đông quay trở lại tôi liền lôi Thiên Cốt đi . Hiên Viên Lăng đứng nhìn bóng lưng bọn tôi khẽ làm bầm ...

_ Tuyên sao ...

Ah ! Sao tự nhiên ớn lạnh dữ vậy nè ...

Cuối cùng , bọn tôi cũng đã đến Thục Sơn nhưng đập vào mắt bọn tôi là một khung cảnh huyết tanh , xác người khắp nơi . Thiên Cốt mặt trắng bệch , thân hình lao đảo . Tôi nắm tay tí ấy bình tĩnh đi vào trong . Thấy một ông lão râu bạc phơ tôi liền kéo Thiên Cốt chạy lại .

_ Thanh Hư đạo trưởng !

Thanh Hư chỉ còn lại chút hơi thở cuối cùng , cố gắng bàn giao chức chương môn cho Thiên Cốt và hai quyền phổ , căn dặn bọn tôi đem vỏ sò truyền tin đến quần tiên yển báo cáo sự việc xảy ra ở Thục Sơn . Và bài Phong Sương Nhất Kiếm Bạch Từ Họa làm sự phụ .

...

_ Tiểu Tuyết , muội đừng lo chơi nữa coi

_ Hắc hắc ... ừ không thấy bộ dạng này thật đáng yêu sao ?!

_ Coi chừng bị phát hiện bây giờ .

Trên một cái cây , có ba con sâu đang trò chuyện nháo nhào cả lên . Không sai , ba con sâu đó là tôi và Thiên Cốt . Còn một con là sâu chính hiệu . Nó chính là linh trùng của Thiên Cốt vừa ra đời 2 ngày trước . Nhờ có Đường Bảo đi trộm quả Lục Tu giúp bọn tôi biến thành sâu để tiện bề trốn vào trong quần tiên yển .

Ba con sâu ngồi trên chiếc lá cây , ríu rít bình luận .

_ Oa ! Hằng Nga đúng là beautiful nha ... - Tôi mắt lóe sáng nhìn bên dưới .

_ Bú ti phun là gì vậy mẹ nuôi ? - Đường Bảo nghiêng đầu khó hiểu .

_ Ấy ăy , có nói con cũng không hiểu . Chà , Vương Mẫu cũng không kém cạnh a ...

_ Tiểu Tuyết , muội thật là ...

_ TRƯỜNG LƯU THUỜNG TIÊN TỚI !

Lúc này , một giọng nói thông báo khiến cả ba chú ý đến .

Chỉ thấy người đó đập gió cười mây từ không trung đáp xuống . Một thân y phục trắng tinh không nhiễm bụi trần , giữa trán là ấn ký chương môn đỏ sẫm . Giương mặt khiến mọi thứ như lu mờ đi chỉ còn chú ý đến vẻ đẹp ấy . Đôi mắt lạnh nhạt mà cao ngạo , giống như không có thứ gì tiến vào mắt người được . Đôi môi mỏng nhợt nhạt hơi mím lại .

Một vẻ đẹp khiến người ta say mê nhưng đồng thời không đủ can đảm với tới . Một đóa hoa Đỗ Quyên độc lập trên núi cao , ngạo mạn nhìn xuống hết thấy .

" Thành thực " " Thành thực " Hoa Thiên Cốt khẽ đặt tay lên trái tim , nơi đó đang nhảy lên không ngừng . Người đó sẽ là sự phụ của cô ...

Tôi nhìn Thiên Cốt đang ngăn người nhìn Bạch Từ Họa , lòng chùng xuống . Ti ti vẫn là yêu gã họ Bạch đó . Yêu từ cái nhìn đầu tiên sao ?

Tôi lại lần nữa đánh giá Bạch Từ Họa . Rất đẹp nhưng khó chạm tới ... Yêu người như vậy chính là tự làm mình đau khổ .

" Vù " Một cơn gió thổi qua khiến Thiên Cốt lao đảo , tôi vội bám lấy ti ăy ai ngờ cả hai cùng rơi xuống chung trà của Bạch Từ Họa luôn .

_ Là không cẩn thận rơi xuống sao ... - Bạch Từ Họa kẹp lấy hai tí muội tôi .

Cả người Thiên Cốt bỗng đỏ ửng lên như tôm chín .

Bạch Từ Họa thả bọn tôi lại trên cây . Tôi khẽ cắn ngón tay hấn một cái trước khi hấn đặt tôi xuống . Được rồi ! Một con sâu thì làm đau ai ..

Một lát sau , khi Ngọc Đế và Vương Mẫu nhắc đến Thục Sơn thì tôi vội vàng cùng Thiên Cốt nhảy xuống đất .

_ Yah ! Ti nặng quá , mau đứng dậy coi ! - Bị Thiên Cốt đè lên tôi hét to . Người ta làm nữ chủ đáp đất có nệm thịt là cô đỡ , còn cô lại nằm trên đất . Không công bằng a ... Đây là đả ngộ gì vậy ???

_ Các người là ai ? Sao lại dám xâm nhập Thiên Giới ? - Lôi Âm quát lên . Binh lính xung quanh đều vào tư thế chiến đấu .

_ Hết cái gì mà hết , bọn tôi cũng không bị điếc - Tôi nhéo nhéo lỗ tai

_ Hồn xược

_ Con khi nê

_ Tiểu Tuyết ! - Thiên Cốt cốc đầu tôi rồi e dè nói - Tôi và muội muội nhận được sự ủy thác của Thanh Hư đạo trưởng đến đây báo tin . Xích Thuyền Thiên đã bị cướp , mong các chư tiên phái người giúp đỡ .

_ Người lấy thân phận gì để chúng ta tin người ? - Ngọc Đế nghiêm giọng

_ Tôi ... Tôi ...

_ Ti ấy hiện tại là chương môn Thực Sơn - Tôi lên tiếng .

_ Phàm nhân hỗn xược , dám đến đây ăn nói hàm hồ . Người đầu - Lôi Âm cao giọng

_ Ông chú , đã nói bọn này không điếc . Hết cái quái gì ?! - Cái gã Lôi Âm này đúng là làm người ta khó chịu .

_ Làm sao ta biết các người nói thật hay giả ? - Vương Mẫu chống cằm nói .

_ Tin hay không tùy mấy người . Thập phương thần khí bị mất đối với các người không có lợi , không tin thì tự chịu . - Tôi bĩu môi .

_ Người ... - Lôi Âm tròn mắt liền bị Ngọc Đế liếc nhìn

_ Vị cô nương đây đúng là rất thẳng thắn . Được , ta tin người - Ngọc Đế cười đầy hiền từ .

_ Nhưng thưa Ngọc Đế ...

_ Lôi Âm !

Vậy là Quần Tiên Yến đã kết thúc , tôi và Thiên Cốt đi về phía Bạch Tử Họa . Thiên Cốt ngại ngừng cúi đầu :

_ Tôn Thượng , Thanh Hư đạo trưởng bảo con bái người làm thầy .

_ Ta không nhận đồ đệ - Bạch Tử Họa lạnh lùng .

Bạn đang đọc truyện *Các Nam Chủ, Tránh Xa Ta Ra* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3

_ Nhưng mà Tôn Thượng ... - Thiên Cốt hoảng hốt

_ Ta chỉ nói một lần . Ta không thu đồ đệ . - Bạch Tử Họa nhìn Thiên Cốt đạm mạc .

Tôi khoanh tay đứng một bên , bĩu môi lăm bằm :

_ Xí , ra về cool . Cái bản mặt như khúc gỗ mục vậy mà cũng được yêu thích sao ? Cái mặt đó cho dù vô BL cũng chỉ làm thụ thôi . Hừ hừ ... Mà còn là một đề tiện thụ nữa kia ... Shit ! Thấy là không ưa rồi !

Đối với người tu tiên thì ngũ quan tự dung sẽ tốt hơn so với người bình thường . Vì thế những lời của cái người tự cho là mình nói rất nhỏ cứ thế bay vào tai ngài đại danh鼎鼎鼎鼎 Bạch Tử Họa .

Mặt Bạch Tử Họa lấy tốc độ nhanh nhất đen xuống , ánh mắt liếc nhìn tôi đầy khó hiểu .

_ Người tên gì ? - Bạch Tử Họa cắn răng hỏi .

_ Con ... con là Hoa Thiên Cốt - Thiên Cốt kinh ngạc đáp

_ Ta hỏi người - Bạch Tử Họa nhìn tôi

_ Hồi chi aaa ... - Còn chưa dứt lời thì tôi bị Thiên Cốt véo một cái bên hông rõ đau . Thiên Cốt tí ti , thấy người tình là bán muối muối ruột này ngay à . Chưa gì hết đã bảo vệ thể rồi , sau này Huhu ... Đột nhiên cảm giác không muốn yêu nữa ...

(T/g : - _ - |||)

Lờ đi ánh mắt ai oán của tôi , Thiên Cốt nói :

_ Đây là Hoa Tuyết , muối muối sinh đôi của con .

_ Hai người các người đến Trường Lưu đi . Nếu trong một năm này các người có biểu hiện tốt ta sẽ nghĩ lại .

_ Thật ... Thật ạ ?!!!

Ánh mắt tôi nhìn gã càng thêm hung ác . Bạch Tử Họa , Nupakachi !

Trên đường đến Trường Lưu , tôi bị Thiên Cốt và Đường Bảo dụ dỗ cũng tham gia cùng hai người ăn ... đám mây của Bạch Tử Họa đang cười .

Bạch Tử Họa nhìn trời đầy thờ dài bất đắc dĩ .

_ Ê , họ Bạch ! Bao giờ đến ? - Tôi ngoạm một miếng mây hỏi

Bạch Tử Họa không để ý đến tôi , chăm chú nhìn thẳng phía trước . Bên tai hân lại truyền đến những tiếng nằng

_ Trang đi a ... Tiếp tục trang Coolboy đi a ... Hừ hừ ... Cấn chết người ... cấn chết người họ Bạch chết tiệt .

Bên đây , tôi xem miếng mây trên tay là gã họ Bạch mà cấn mà nhai .

(T/g : Nàng à , ta đảm bảo sau này nàng sẽ tiêu ... Khakha)

Tới Trường Lưu sau , gã họ Bạch ném bọn tôi cho Lạc Thập Nhất rồi bỏ đi . OMG ! Cái tên Lạc Thập Nhất này cũng là có máu biến thái đây . Nhìn ánh mắt hân xem Đường Bảo trên vai Thiên Cốt , tôi liền một trận lạnh người . Gã Lạc Thập Nhất này chưa gì hết đã muốn yêu vượt chủng tộc luôn rồi hả ? Rõ ràng nhìn mặt cũng sáng sủa đẹp trai lắm a ... Trọng điểm là bên cạnh còn có hai mỹ nhân (ặc) mà người lại chỉ để ý con sâu chết tiệt đó là sao ? Tôi sẽ không thừa nhận là mình đang ghen tị ... Hừ ...

Lạc Thập Nhất tận tình giảng rõ mọi quy định ở Trường Lưu rồi đưa bọn tôi đến Tam Sinh Trì tắm rửa . Còn liên tục dặn dò là phải cẩn thận .

Một người một trùng hăng hái xuống hồ nước chơi đến lật trời . Tôi ngồi xỏm trên bờ hồ nuốt nước miếng .

Lạy Chúa Giê-Su , đức mẹ Maria , nữ Oa nương nương , Phật Tổ Như Lai ... Con là người tốt , sẽ không có chuyện gì đi ...

Tôi nhẹ nhàng dùng chân chạm nhẹ xuống Tham lam trì , hơi tê tê . Không sao ! Hahaha , tôi biết mà ! Bồn tiểu thư là một người hiền lành , thánh thiện , tốt bụng , nhã nhặn , thực nữ , ... (tự kiêu) làm sao có thể có việc gì .

Qua được ải Tam Sinh Trì , bọn tôi liền trở về phòng đã được sắp xếp . Nghe gã Lạc Thập Nhất nói , nháy mắt tôi có xúc động bóp chết hân .

Vì cái gì a ? Vì cái gì ? Thiên Cốt cùng phòng với Khinh Thủy không nói nhưng tại sao tôi lại cùng phòng với cô nàng Nghê Mạn Thiên a ?!!!! I Hate You , eleven .

Úc ... Lạc Thập Nhất cảm thấy lưng đột nhiên lạnh toát .

_ Tiểu Tuyết , đừng bày trò nữa đó

Ti ti , người cứ thế mà đi sao ?! Mấy lời sướt mướt đâu hết rồi . Oa oa ... Mau trả lại Thiên Cốt trong sáng hồn nhiên cho tôi a ... Ti ti ... Ti đen rồi ...

Vào phòng vừa may là không có ai khiến tôi thờ phào . Đặt đồ đạc lên giường , tôi liền lăn ra ngủ .

_ Uy , Uy , Uy , ... - Đang ngủ thì đột nhiên bên tai vang lên vô số tiếng ong ong khó chịu Tôi bực bội quơ tay xoa người .

" Chát "

_ Người ...Người này ... Thế nhưng đánh ta ...

Và thế là tôi hoa lệ bay xuống giường .

_ Ai đánh thức bồn cô nương a ? - Tôi xoa cái mông ê ẩm bật dậy . Trước mắt tôi là một thiếu nữ tầm 17-18 , dáng người đầy đặn , mặt V-line luôn . Móa ơi ! Tiên nữ từ đâu đến !

_ Là ta đó - Người đẹp hừ lạnh khoanh tay .

_ Người đẹp kêu ta có gì chỉ dạy sao ? - Tôi cười hi hi xoa hai tay , bộ dáng mười phần mê gái .

_ Người còn nói ! Người xem chuyện tốt người làm nè ! - Người đẹp tức giận chỉ vào mà phải của nàng , Khụ Đó rõ ràng là đầu tay a ...

_ Đừng nói là tôi làm đó ... - Tôi e ngại

_ Chứ không lẽ ta tự đánh mình ?!!!

_ Khụ ... Cô biết đấy ... Tôi ngủ thường hay hươ tay chân lung tung ...

_ Bồn tiểu thư không cần biết , trước giờ ngay cả cha ta còn chưa đánh ta thế mà người dám

_ Oa ... Người đẹp Có gì từ từ nói a Oa ... Quân tử động khẩu không động thủ a ...

" Bình " " Bốp " " Bịch " " Choang "

... Sáng hôm sau

" Cốc " " Cốc "

" Cách " Tôi mở cửa thì ra là Thiên Cốt .

_ Ah ! Làm gì có một đêm mà trông muối tàn hoa bại liễu dữ vậy ? - Thiên Cốt giật thót mình lùi ra sau .

Tôi hip đôi mắt gấu trúc lại cố gắng nhìn rõ trước mắt . Gương mặt đầy vết bầm tím sưng lên như cái đầu heo .

_ Ti đến rồi à ... Đi thôi ! - Tôi đóng cửa lại loạng choạng ra ngoài .

_ Tiểu Tuyết ! Muội có ổn không vậy ? - Thiên Cốt lo lắng đỡ lấy tôi .

_ Chưa chết được ... Oáp - Tôi vừa đáp vừa ngáp .

Đến lớp Quý , Thiên Cốt giới thiệu Kinh Thủy với tôi . Kinh Thủy cũng là một mỹ nhân , tính cách lại hoạt bát vui vẻ thế nên tôi cũng có chút hảo cảm với cô nàng .

Hiện Kinh Thủy đang phát huy tính bà tám của mình , đi tới đâu cũng giới thiệu bọn tôi .

_ Người đằng kia là Nghê Mạn Thiên , con gái của đạo chủ Bồng Lai . Tính tình khá là kiêu ngạo . - Kinh Thủy chỉ về vị thiếu nữ bị đám người vây quanh .

Nghê Mạn Thiên nhìn đến tôi sắc mặt liền tái mét .

_ Người đẹp , xin chào ! - Tôi cười phát tay . Mỹ nhân Mạn Thiên hừ lạnh phiệt mặt .

Hừ hừ ... Xem ở sắc đẹp của cô , tôi liền giúp cô không bị lâm đường lạc lối vậy . Người đẹp Nghê Mạn Thiên , chờ ta đến dạy dỗ ngươi a
Hahahaha ...

(T/g : Mấy lời này sao giống như suy nghĩ của một gã biến thái vậy ta . Khụ Tiểu Tuyết , ta không định viết Bách Hợp a Ngươi diễn nhằm kịch bản * lệ tuôn *)

Bạn đang đọc truyện *Các Nam Chủ, Tránh Xa Ta Ra* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4

Tiết học đầu tiên là của Đào Ông sư tôn .

Ngồi nghe ông già này gây mê khiến con buồn ngủ ập tới , tôi liền thuận theo gục xuống bàn .

Bên cạnh Thiên Cốt cũng nằm xuống ngủ tình bơ .

Đào Ông một lúc sau phát hiện ra hai đệ tử mới đến đang ngủ ngon lành liền nổi giận đùng đùng đi lại gõ lên bàn :

_ Các ngươi dậy cho ta !

Thiên Cốt mơ màng dụi mắt tỉnh dậy thấy vẻ mặt nhăn nhó của Sư Tôn liền tỉnh rụi luôn . Cô thụi vào hông muối muối mình kêu dậy . Ai ngờ dùng lực khá mạnh khiến tôi ngã ra đất luôn .

_ Khò ...

Tôi vẫn tiếp tục say giấc nồng nằm thẳng trên đất .

Mọi người " ... "

_ Ngươi người này ... - Đào Ông tức đến mức cả chòm râu đều rung lên .

_ Sur Tôn , con ... con xin lỗi !- Thiên Cốt khúm núm cúi đầu .

Đào Ông liếc tôi miệng hứ hứ vài cái đầy ... ngạo kiều . Khụ ... Sau đó ông liền quay sang Thiên Cốt .

_ Xem ra ngươi đã giỏi rồi , không cần ta dạy nữa . Như vậy đi , ngươi giảng bài thay ta xem .

_ Nhưng con ... con không biết

_ Biết cái gì nói cái ấy

Sau đó , Thiên Cốt vẫn là nói hết những thông tin trong sách mà Thanh Hư đạo trưởng đưa . Thế là bị Đào Ông kéo đi tìm ba vị tôn .

Bọn họ vừa ra khỏi lớp , Khinh Thủy liền chạy đến bên đá tinh tôi .

_ CHUYỆN GÌ ? - Đang ngủ ngon bị đánh thức , tôi trầm giọng nén cơn tức .

_ Không hay rồi ! Thiên Cốt đã bị Đào Ông sư tôn đưa lên đại điện rồi .

Chết chưa ?! Sao tôi lại quên mất kịch tình hôm nay chứ ? Đây chả phải là lúc Thiên Cốt vô tình tiết lộ bí mật thập phương thần khí rồi bị phát hiện thân phận chương môn hay sao ?! Còn bị đánh 20 trượng . (phải hông ta ? Thôi kệ) .

Tôi bật dậy ba chân bốn cẳng phi đến đại điện một cách nhanh nhất có thể .

_ Hoa Thiên Cốt , ngươi vẫn không chịu giao ra quyển sách đó sao ? - Ma Nghiêm ngồi trên cao nhìn xuống quỳ dưới đất Thiên Cốt .

_ Thái Tôn , đây là vật của Thục Sơn , con thật sự không thể đưa ra được . - Thiên Cốt cúi đầu

_ Ngươi ...

_ Thôi , cô bé nói đúng mà . Bí mật của Thục Sơn sao tùy tiện giao cho chúng ta được - Sênh Tiêu Mặc phe phẩy quạt nói .

_ Hừ Trường Lưu chúng ta mà thêm những thứ đó sao ?!

_ Sư huynh ...

_ Đã vậy thì đánh 20 trượng cho ta - Ma Nghiêm vỗ tay ghé quạt .

Hai gã đệ tử áp giải hai bên Thiên Cốt , giờ trượng lên .

_ Học ... KHOAN ĐÃ ...

Tôi đá cửa xông vào bên trong hét lên rồi cúi gập người thờ như chưa từng được thờ .

_ To gan ! Ai để ngươi tự tiện xông vào đại điện hả ? - Ma Nghiêm chân mày nhăn càng sâu .

_ Ông già , để tôi thay Thiên Cốt ti chịu 20 trượng này được không ? - Tôi đứng thẳng người nói . Bộ đáng thập phần oai phong .

Oa Hahaha ... Cảm giác làm anh hùng thật đúng là good đâu ! Tôi ở trong lòng cuồng tiếu .

_ Hừ ... Ra vẻ là một muội muội tốt đâu - Ma Nghiêm nhếch môi .

_ Ông già , thứ nhất Thiên Cốt ti không phải nội gián . Thứ hai , chuyện về Cuốn sách kia tôi cũng biết . Như vậy đã đủ lí do để tôi xen vào việc này chưa ?!!!

_ Ngươi đã muốn ta liền toại nguyện cho ngươi .

Chịu xong 20 trượng , tôi ngay cả đứng cũng chết lạng . Má ơi ! Biết vậy không làm anh hùng rom , huhuhuhu ...

_ Tiểu Tuyết - Ngồi trong nhà lao , Thiên Cốt lo lắng đỡ lấy tôi - Muội thật là ngốc , ti có bảo muội chịu thay ti sao ?

_ Ôi dào ! Muội đâu ngốc bằng ti , đã biết Thanh Hư đạo trưởng đưa mấy quyển sách đó cho chúng ta giữ tất nhiên đó là bí mật rồi . Tự dưng không đánh mà khai hết à , giờ chịu tội - Tôi cắn răng hừ hừ . Ai ui , ngay cả ngồi cũng không xong . Lũ đáng chết , không biết thương hoa tiếc ngọc gì hết .

Cuối cùng thân phận của Thiên Cốt vẫn bại lộ . Cũng may tôi vận dụng hết kĩ năng độc miệng mới khiến ba gã tôn kia cho ở lại Trường Lưu .

Hừ ... 20 trượng cùng 12 giờ trong nhà lao , chị sẽ ghi nhớ Chờ đó lũ tôn tiên !

_ Hôm nay chúng ta sẽ học phi kiếm . Tất cả mọi người lên chọn kiếm đi . Hoa Thiên Cốt , Hoa Tuyết , hai người lên trước đi . - Lạc Thập Nhất để hai tay sau lưng nói .

Thiên Cốt lấy một thanh kiếm gỗ , ai ngờ nhắc mãi mà không lên . Cô phải dùng hết sức bình sinh mới kéo thanh kiếm ra khỏi chỗ nhưng nó nặng tới mức khiến cô muốn ngã quỵ .

_ Hahaha ... - Bên dưới vang lên vô số tiếng cười vang dội của lũ đệ tử .

_ Cười cái con monkey ! Có gì mà cười hử ? Đứa nào mà cười chị thiên hết bây giờ - Tôi chống nạnh quát , ánh mắt sáng quắc lướt qua ... thân dưới của lũ đệ tử .

Một số giống đực nào đó không tự giác khép hai chân lại .

_ Xem chị ra tay đây !

Tôi vén tay áo lên , oai phong hùng dũng nhắc kiếm .

...

" Quác " " Quác " " Quác " Một bầy quạ bay qua đầu tôi . WTF ! Cái giống gì mà nặng thế này ? Cả 1mm tôi còn không nhắc nổi huống chi phi kiếm a ...

_ Haha ... Người đứng là chỉ được cái miệng - Mạn Thiên khoanh tay cười ngạo mạn .

_ Em gái , chị đứng là chỉ được cái miệng nhưng cũng đủ làm em học máu đó

_ Người ...

_ Đủ !!! - Lạc Thập Nhất lạnh giọng cắt ngang .

_ Thiên Cốt với Tuyết Tuyết qua kia luyện tập đi . Còn các người mau phi hành cho ta xem .

Mạn Thiên niệm quyết nhảy lên kiếm bay lên . Sau đó đắc ý nhìn xuống bọn tôi .

Thật là một cô nàng ngạo kiều đầu ! Chắc , cô gái đáng yêu thế này mà bị hận thù mù mắt thì không được rồi . Yên tâm , chị sẽ cứu em , em gái .

_ I will help you , người đẹp ! - Tôi hét to lên khiến Mạn Thiên mất cân bằng mém té . Mặc dù không hiểu tôi nói gì nhưng cô nàng vẫn liếc tôi sau đó ... đưa lưng về phía tôi bay đi .

Sóc Phong ngồi trên nhánh cây gần đó , ánh mắt thoáng chút ý cười nhìn bên dưới .

(T/g : Thôi rồi Lượm ơi ...)

_ Tiểu Tuyết , sao phi kiếm lại khó vậy a ? - Thiên Cốt chống kiếm gỗ lên đất thở hồng hộc .

_ Ti đi mà hỏi mấy cái gã nào rồi hơi tạo ra ba cái thứ làm khô con cháu đi . Hừ hừ ... - Tôi buồn bực ngồi xỏm xuống đất .

_ Thiên Cốt , hay là bay thử đi cho có cảm giác - Kinh Thủy nắm tay Thiên Cốt cùng phi kiếm lên .

Tôi ở dưới nhìn thàn than không ổn rồi . Kinh Thủy này thật là , thân mình còn lo không xong đi lo chuyện bao đồng .

Trên cao , Kinh Thủy nhất thời tuột tay làm rơi Thiên Cốt .

_ Nguy hiểm ! - Lạc Thập Nhất trợn mắt hét lên .

Chết tiệt Kinh Thủy !!!

" Vũ " Một cơn gió thổi qua , Thiên Cốt đã được tôi ôm lấy .

Cô gái với mái tóc đen nhánh dài bay bay thei gió , đôi mắt nghịch ngợm thường ngày toát lên một sự lạnh lùng khó hiểu . Rõ ràng chỉ là một gương mặt thanh tú nhưng tại sao lúc này , lại không thể khiến bất cứ ai rời mắt .

Bạch Tử Họa ôm ngực nhú mày ...

Trên Tiêu Hồn điện , đôi mắt Sênh Tiêu Mặc lóe lên một ánh sáng nhìn một màn mỹ nhân cứu mỹ nhân .

Hạ xuống an toàn , tôi thu liễm sát khí , trở lại bộ dáng đanh đá nắng Kinh Thủy :

_ Cô muốn chết thì chết một mình đi , làm chi kéo theo tí ti ta a

_ Thiên Cốt , Tuyệt Tuyệt , thành thật xin lỗi .

_ Không sao là tốt rồi . Khinh Thủy ! Không được có lần sau - Lạc Thập Nhất nghiêm nghị .

_ Vâng ! Đại sư huynh !

Tôi không biết rằng về mặt vừa rồi của tôi khiến cho nhiều người suy nghĩ sâu xa .

_ Ôn cả chứ ? - Một giọng nói lãnh mạc vang lên .

Bạn đang đọc truyện *Các Nam Chủ, Tránh Xa Ta Ra* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5

Bạch Tử Họa từ trên thiên không đáp xuống , tà áo bay bay họa thành một vòng cung khiến đáng vẻ hấn càng thêm xuất trần .

_ Tham kiến Tôn Thượng ! - Tất cả các đệ tử cung kính hô vang .

_ Chuyện vừa nãy ... ta không muốn thấy lần nữa .- Bạch Tử Họa lạnh lùng nhìn Khinh Thủy khiến cô nàng run lẩy bẩy cúi đầu đáp :

_ Vâng !

Đúng lúc Bạch Tử Họa muốn nói gì đó thì một bóng người bỗng chốc xuất hiện trước mặt họ , quỳ xuống cung kính :

_ Tham kiến Tôn Thượng ! - Sau đó thiếu niên xoay người sang nhìn về phía tôi :

_ Đệ tử Vân Ân bái kiến tân chương môn

Đây là một cái hiệu làm xinh đẹp !

_ Không phải ... Đây mới là ... - Tôi chính chỉ sang Thiên Cốt thì bị cắt ngang .

_ Chương môn ! Mọi người mau chóng cùng đệ tử trở về Thục Sơn .

Bạch Tử Họa nhăn mi , lên tiếng :

_ Vào đại điện rồi nói .

Trước lúc rời đi , ánh mắt mọi người nhìn tôi có kinh ngạc , có hâm mộ , cũng có tức giận . Dường như cảm thấy tôi làm chương môn là điều thật khó tin .

Khụ ... Đây lại là một cái hiệu làm xinh đẹp !

Lần thứ hai đứng ở đại điện , cảm giác của tôi thật phần vì diệu .

_ Chương môn , Thục Sơn hiện đang hỗn loạn , cần một người đứng ra làm yên ổn . Thục Sơn rất cần người . - Vân Ân thiếu niên chấp hai tay nói .

_ Không phải ... ta

_ Chương môn , lúc này nhìn thấy thần thái của người đệ tử liền biết người xứng đáng giữ vị trí chương môn này . Đệ tử nhất định ủng hộ

_ Oh shit ! Người câm miệng . Làm gì mà cứ nhảy vô hòng ta hoài vậy hả ? Damn shit ! Ta ghét nhất là người ta cắt ngang khi ta đang nói đó .

Năm lần bảy lượt bị chặn họng , tôi rút cuộc bộc phát cơn giận . Cái tên nhóc này , bà đây sống hai kiếp cộng lại cũng gần 50 , người thế nhưng không biết kính lão đắc thọ là sao hả ?

_ Chương môn ...

_ Chương cái rắm ! Người này mới là chương môn yêu dấu kính mến của người nè . Nhìn cho kĩ đi ! - Tôi nắm áo Vân Ân đè sát vào mặt Thiên Cốt .

Chuyện xảy ra quá đột ngột khiến hai người Cốt-Ấn ngã ra . Sau đó nhìn gương mặt phóng đại đối diện , mặt hai người bùm một cái đỏ ửng lên như trái ớt chín .

Ba vị tôn ngồi trên ghế cao nhìn xuống tình cảnh này , trên trán nổi đầy hắc tuyến . Bọn họ điều đã ném trái sự bá đạo của cô nàng này rồi nhưng không nghĩ tới ...

Thiên Cốt nhanh chóng nhảy ra đằng sau , trên mặt vẫn treo hai rặng mây hồng :

_ Tiểu Tuyết ! Muội làm gì vậy hả ?

_ Ôi chào !!! - Tôi kinh ngạc mở to hai mắt hết nhìn ngây thơ Thiên Cốt lại nhìn thiếu niên Vân Ân . À há ... Tại sao tôi lại không nghĩ tới a ... Thiên Cốt Vân Ân ... Vân Ân ... Thiên Cốt ... Oa hahahaha ... Ti ti đáng kính ! Muội đã tìm ra cách xoay chuyển vận mệnh đáng thương của ti rồi a . Hừ hừ Bạch Tử Họa , người sắp mất vợ tới nơi rồi nha . (BTH : Hất xì ...)

_ Hahahahahahaha ... - Tôi vuốt cằm chìm trong suy nghĩ biến thái của mình , miệng vang lên từng tràng cười ghê rợn .

Thiên Cốt ô mặt quay đầu ! Cô không biết người đó a ...

Ba vị tôn tự động vận dụng kỹ năng " mắt không thấy , tâm không phiền " .

Vân Ân sồn gai ốc lùi về sau , lấp bắp :

_ Chương môn , người ...

_ Người mà còn để ta nghe thấy hai từ " chương môn " đó lần nữa thì đừng trách tại sao biển xanh lại mặn a ?!!!! - Tôi rời khỏi dòng suy nghĩ , hung ác quát vào mặt thiếu niên .

_ Dạ ! - Vân Ân run bắn người gật đầu thật mạnh .

_ Ngoan ! - Tôi híp mắt cười vuốt tóc thiếu niên . Đáng yêu thế này mới xứng với ti ti a ...

_ Khụ ... Làm ơn tập trung vào vấn đề chính - Sênh Tiêu Mặc ho khan . Ánh mắt dường như có điều suy nghĩ nhìn tôi .

_ Phải rồi , chương ... - Vân Ân nhớ tới mục đích chính vội vàng chấp hai tay lại , nhìn ánh mắt dao cạo của tôi , Vân Ân khụ khụ vài tiếng quay sang Thiên Cốt .

_ Chương môn , chúng ta phải mau chóng trở về Thục Sơn

_ Nhưng mà ... - Thiên Cốt áp ứng nhìn về phía Bạch Tử Họa . Họ Bạch lạnh lùng rũ mí mắt không nói gì .

_ Hừ ... Trường Lưu chúng ta không kham nổi chương môn Thục Sơn . Người nên đi đi - Ma Nghiêm hừ lạnh . Hừ từ đầu tới giờ vẫn không ưa chị em họ Hoa này , nhất là nha đầu biến thái kia . Tốt nhất để bọn chúng cút , cút càng xa càng tốt đỡ chương mất .

_ ... Được rồi ! Ta sẽ cùng người về Thục Sơn . Nhưng Tôn Thượng , con có thể có một thỉnh cầu không ? - Thiên Cốt cắn môi .

_ Nói - Bạch Tử Họa nhẹ nhàng phun ra một chữ .

_ Sau khi giải quyết chuyện ở Thục Sơn , con ... con có thể trở lại Trường Lưu tiếp tục học tập không ạ ?

_ Không được ! - Ma Nghiêm nói chắc đinh đóng cột .

_ Ông già ! Ti ti ta đang hỏi họ Bạch ... à không hỏi Tôn Thượng , ai hỏi ông đầu mà ăn cơm hót - Tôi đá xoáy . Lão Ma Nghiêm này , có chị ở đây rồi thì đừng hòng bắt nạt ti ti .

_ Người ... - Chòm râu của Ma Nghiêm dựng lên , đôi mắt nhìn chòng chọc như muốn ăn tươi nuốt sống tôi vậy .

_ Phốc

Một tiếng động rất nhỏ vang lên . Mọi người nhất tề quay phắt nhìn đương sự . Chỉ thấy cả người Sênh Tiêu Mặc run lên bần bật , đôi mắt đầy ý cười , tay cầm quạt giấy che miệng , nói :

_ Khụ ... Mọi ... mọi người đừng để ý đến ta ... Tiếp tục đi Tiếp tục đi ...

Chậc ... Bây giờ tôi mới đánh giá kỹ gã Nho Tôn này . Cũng là một soái ca đấy , nhưng hình như thần kinh không được bình thường cho lắm .

_ Được rồi ! Chuyện người vừa đề nghị để tính sau đi . - Bạch Tử Họa đứng dậy xoay người rời khỏi .

_ Tôn Thượng ...

_ Ủm... Chương môn , khi nào thì chúng ta xuất phát ? - Vân Ân đứng một bên tìm cảm giác tồn tại .

_ Mai đi - Tôi đáp thay Thiên Cốt .

_ Xin hỏi ... Đệ tử vẫn chưa biết tên của chương môn

_ Ta là Hoa Thiên Cốt , còn đây là muội muội ta Hoa Tuyết .

_ Như vậy , chương môn cứ nghỉ ngơi . Đệ tử xin cáo lui trước .

...

Tối hôm đó , vì không muốn tạo thêm gánh nặng cho tôi và Vân Ân . Thiên Cốt nhất quyết đi luyện tập ngự kiếm phi hành .

_ Tí tí ! Thôi thì để muội hi sinh giúp đỡ tí vậy ! - Tôi chạy theo Thiên Cốt .

Cơ mà ... Hình như tôi lại quên mất cái gì đó thì phải ?!

(T/ g: Kịch tình đó ... Kịch tình ...)

_ Tiểu Tuyết nè , mới hồi sáng ngay cả kiếm gỗ muội còn không cầm được . Sao bây giờ ...? - Thiên Cốt mỉm môi liếc nhìn tôi .

_ Khụ ... Áy da ... Đêm nay trăng đẹp quá - Tôi giả vờ nhìn lên trời trốn tránh .

Thiên Cốt ngẩng đầu nhìn bầu trời một mảnh đen thui không chút ánh sáng , im lặng .

Tôi " ... "

Haiz... Chị đây chính là muốn khiêm tốn , nhưng sao cứ phải ép chị ra tay a ? Bây giờ bị Thiên Cốt nghi ngờ rồi .

_ Tiểu Tuyết ! Tí biết muội có nhiều chuyện không muốn người khác biết . Đến khi nào sẵn sàng thì hãy kể với tí , được chứ ?

Tôi không nói gì một hồi lâu , sau đó mới lên tiếng :

_ Từ lúc nào tí trở nên triết lí như vậy tí tí ?

Thiên Cốt " ... "

Bạn đang đọc truyện *Các Nam Chủ, Tránh Xa Ta Ra* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6

_ Tiểu Tuyết à , sao bao giờ muội cũng phá vỡ không khí a ? - Thiên Cốt lắc đầu .

_ Ủi zời Muội không chịu được cái không khí mà tí nói đâu - Tôi rùng mình . Con người tôi ghét nhất là những lúc buồn , bởi vì đó là khi mà con người ta yếu đuối nhất , dễ dàng lộ rõ cảm xúc chân thật . Đó là điều cấm kỵ với tôi !

_ Haiz... - Thiên Cốt thờ dài . Cũng vì Tiểu Tuyết mà cô dường như cảm thấy mình già đi không ít . Cô nên khóc hay cười đây vì điều này đây ?!

_ Cơ mà Bảo Bảo đâu rồi tí tí ?

_ Nó lại chạy đi chơi với Thập Nhất sư huynh rồi .

Hắc hắc Gian tình nở rộ a ...

_ Thôi ! Minh tập đi !

1 canh giờ sau

Bây giờ thì tôi đã hiểu cảm giác của mấy thầy cô ở hiện đại a . Gọi là gì a ... Gỗ mục không thể điêu khắc ... Thiên Cốt đúng là có căn cơ nhưng lại không

có thiên phú . Học này giờ cũng chỉ làm thanh kiếm gỗ bay lên tầm 1 trượng lại rơi xuống .

_ Ti ti ! Muội thật không hiểu nổi , rõ ràng ti niệm quyết rất tốt , vì sao lại không làm được a ...

_ Ti ...

_ Không sao không sao ! Tập tiếp thôi

Nói thì nói vậy , nhưng sau đó tôi lại lăn ra gốc cây , nằm ngủ như chết . Còn Thiên Cốt ... ai mà biết a ...

...

Bạch Tử Họa lẳng lẳng bước tới gần bóng người đang nằm ngủ dưới gốc cây . Hắn đứng cách người đó khoảng một cánh tay rồi nhìn chăm chăm vào người đó .

Chỉ thấy người đó nhú mày , dường như cảm thấy có người nhìn mình liền chẹp chẹp miệng khó chịu xoay người . Đầu người đó trượt ra khỏi thân cây , Bạch Tử Họa nhanh như chớp giơ tay đỡ lấy đầu người đó .

Ngay cả ngủ cũng không chịu nằm yên . Bạch Tử Họa lắc đầu . Hắn thật sự không thể nào nhìn thấu được cô nương này . Sống biết bao lâu rồi , dạng người gì hắn cũng gặp qua nhưng dạng người như Hoa Tuyết ... vẫn là lần đầu tiên .

Nhìn qua cô rất nghịch ngợm , lại có chút trẻ con , thích trêu đùa người khác . Khụ ... Độc mồm độc miệng , thần kinh cũng không bình thường .

(T/g : Tiểu Tuyết mà biết a nghĩ vậy thế nào cũng nổi giận cho coi)

Nhưng khi nhìn vào đôi mắt ấy , hắn lại không cảm thấy được chút cảm xúc dao động nào . Dường như cô không hề có cảm xúc gì . Lần rõ nhất chính là buổi sáng hôm nay , đôi mắt đen đầy lạnh lùng khiến người nhìn vào phải khiếp sợ . Cả sát khí quanh người cũng không khổng chế được tràn ra một ít .

Hắn là do đã sống quá lâu , lâu tới mức chai sạn với cuộc sống này . Như vậy , người là vì cái gì đâu , Hoa Tuyết ?

Bàn tay hắn khẽ vuốt cánh môi hồng nhạt của tôi , đôi mắt đầy suy nghĩ .

Ngay lúc hắn muốn để tôi lại như cũ thì một dòng chảy bí ẩn nhẹ nhàng chảy ra từ khe môi của tôi , nhỏ lên bàn tay của Bạch Tử Họa .

Bạch Tử Họa " ... "

Gương mặt đột nhiên truyền tới cảm giác đau đớn khiến tôi phải tỉnh giấc .

Vừa mở mắt ra liền nhìn tới vẻ mặt đen hơn Bao Công của Bạch Tử Họa . Tôi giật mình , cảm nhận trên mặt có thứ gì đó , tôi chậm chậm liếc mắt nhìn .

Trên bàn tay Bạch Tử Họa để sát khoe miệng tôi , có một bãi nước bọt khả nghi đang nằm chễm chệ .

Cơ mặt tôi nháy mắt cứng đờ . Không phải chứ ...

Vô vàn suy nghĩ hỗn loạn trong đầu , miệng tôi chỉ thốt ra vài tiếng cười gượng gạo :

_ Ha ... Ha Chào ... buổi tối , họ Bạch ...

Bạch Tử Họa mỉm môi thả tay ra , không có người đỡ lấy tôi cứ thế mất đà ngã sang một bên , đầu đập vào rễ cây .

_ Ai da ... Người cái người này ... - Tôi ôm đầu bật dậy muốn quát mắng hắn nhưng đột nhiên nghĩ tới bãi nước bọt khả nghi kia , tôi nháy mắt giống như bong bóng bị xì hơi .

Bạch Tử Họa ánh mắt xẹt qua một tia đùa dai

_ Người có phải nữ nhân không ?

_ Cho người kiểm chứng - Tôi ưỡn ngực thách thức .

_ Nữ nhân mà ngủ chảy nước miếng ... Ha ... - Hắn nhếch mép mỉa mai .

_ Thế nào ? Đây cũng là một loại đẳng cấp mà hông ai vượt qua ta được đấy nhá ?!

_ Loại đẳng cấp này chỉ sợ không ai muốn vượt .

Tôi " ... "

Có khả năng khiến nữ chính chúng ta im lặng , Bạch Tử Họa ... bá phục ... bá phục .

Cảm thấy đã đùa đủ rồi, Bạch Tử Họa xoay người nói :

_ Trễ rồi ! Đi ngủ đi !

Tôi ở sau lưng hắn âm thầm giờ nắm đấm về phía bóng lưng hắn nghiêng răng ken kết .

Ai ngờ Bạch Tử Họa đột ngột dừng chân quay đầu lại . Tôi vội vàng để tay xuống , trang hiền lành .

_ Dem theo cái này đi ! Phòng thân ! - Bạch Tử Họa ném một thứ gì đó về phía tôi .

Là một thanh kiếm , thật sự rất xinh đẹp . Hoa văn sắc sảo , tinh tế mà trang nhã . Thanh kiếm màu tím huyền bí , hấp dẫn ánh mắt người nhìn .

_ Đây ...

_ Đó là Hàn Phong Kiếm , tặng cho ngươi - Nói xong hắn vụt một cái mắt nhắm .

Tôi ôm thanh kiếm ngồi xỏm xuống suy sụp . Mày cái đồ ngu ngốc Hoa Tuyết , sao mày lại phá hỏng kịch tình quan trọng thế này a .

Bạch Tử Họa là người giúp Thiên Cốt tập ngự kiếm phi hành còn tặng Đoạn Niệm Kiếm cho Thiên Cốt . Tuy thanh trên tay tôi không phải Đoạn Niệm nhưng ... kịch tình đã bị phá hỏng a . Sự xuất hiện của Đoạn Niệm Kiếm cũng rất quan trọng a ... Không có Đoạn Niệm , sẽ có rất nhiều chuyện không xảy ra được .

Trời đất quỷ thần ơi , mày đi tìm chết đi Hoa Tuyết !

_ Tiểu Tuyết , muội dậy rồi hả ? - Thiên Cốt ngự kiếm từ trên không đáp xuống .

Tôi kinh ngạc nhìn chăm chăm cô , không lẽ kịch tình không bị thay đổi ...

_ Khụ ... Lúc này thấy muội ngủ say nên tí định đi pha chút trà đem tới . Nửa đường gặp Vân Ân , hắn đã giúp ti học - Thiên Cốt càng nói càng nhận được ánh mắt nóng bỏng của tôi , đầu cúi thật thấp .

Oahahaha ... Quả nhiên chị không nhìn lầm cung Vân thiếu niên , làm tốt lắm !

Tôi đã mau chóng quăng cái cảm giác tội lỗi sửa kịch tình tới tận nơi nào rồi .

_ Hắc hắc ... Vậy muội yên tâm rồi

Giao ti cho Vân Ân muội thật sự yên tâm a ...

Khụ ... Vân thiếu niên ... Đã được em vợ tương lai đồng ý , đường truy thê của ngươi không còn xa a

Sáng hôm sau

Rời khỏi Trường Lưu , tôi vừa ngự kiếm vừa gật lên gật xuống , vài lần suýt té may mà có Vân Ân và Thiên Cốt kè hai bên giữ lấy .

_ Tiểu Tuyết , rõ ràng muội ngủ còn nhiều hơn ta , vì cái gì bây giờ vẫn là bộ dáng chưa tỉnh ngủ ?

_ Mẹ Cốt Đầu , Thập Nhất sư huynh nói những người suốt ngày chỉ biết ăn với ngủ là đồ vô dụng , vậy mẹ nuôi chả phải ... - Đường Bảo chui ra khỏi tai Thiên Cốt , nói một cách vô (số) tội .

_ Ngươi mới là đồ vô dụng , cả nhà ngươi đều là đồ vô dụng - Tôi niết nhẹ con sâu quỷ sứ đó giận dữ . Dám nói chị vô dụng ...

_ Thập Nhất sư huynh nói mẹ Cốt Đầu và mẹ nuôi chính là người nhà của Đường Bảo , vậy ...

_ Suốt ngày Thập Nhất sư huynh , Thập Nhất sư huynh ... ta nghe muốn mòn lỗ tai rồi đây này . Nếu mà con khoái tên đó như vậy thì đi mà lấy hắn luôn đi a ...

_ Oa ... Mẹ nuôi nói gì kì vậy ... - Đường Bảo uốn éo cả thân hình đồ rục nhảy vào tai Thiên Cốt .

Chạy rồi hử ?!!!! Nha đầu thúì , cho ngươi đi theo Thập Nhất sư huynh của ngươi , giờ còn biết móc méo chị ! Để chị xem làm sao dạy dỗ lại nhà ngươi a !

Khụ ... Vừa hết bệnh ta liền đăng chương đây ... Các nàng thấy ta thật có trách nhiệm đi ... Oahahaha ...

Bạn đang đọc truyện *Các Nam Chủ, Tránh Xa Ta Ra* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7

[Đi được nửa đoạn đường , Vân Ân liền đề nghị đáp xuống để chúng tôi nghỉ ngơi .

Vừa đáp xuống , tôi liền lăn ra gốc cây đánh cò với Chu Công . Nhìn một màn này , hai người một trùng đầu đầy hắc tuyến .

_ Chường môn , người ăn chút đi - Vân Ân đem lương khô đã chuẩn bị sẵn đưa cho Thiên Cốt .

_ Cảm ơn ! - Thiên Cốt cười nhẹ .

_ Là trách nhiệm của đệ tử !

Hai người vừa ăn câu được câu không nói chuyện với nhau , đa phần đều là nhìn nhau rồi cười cười .

Đáng lẽ hình ảnh hết sức thuần khiết thế này , nhưng lọt vào mắt cái đũa nằm ở gốc cây giả vờ ngủ để dành thế giới riêng cho hai kẻ kia liền trở thành thế này .

' Vân Ân thâm tình nhìn Thiên Cốt , bàn tay nắm chặt lấy tay cô :

_ Cốt Nhi , đời này kiếp này ta nguyện ở bên cạnh nàng , mãi mãi không thay đổi

_ Ân Ca , ta cũng vậy ... - Thiên Cốt nghẹn ngào đôi mắt rung rung

_ Cốt Nhi ...

_ Ân Ca ... '

(T/g : Nàng nào bỏ ghê quá ...)

Hắc hắc ... Gian tình nồng nặc thế này ... Ấy dô ây dô ... Anh rể tương lai , em gái đây đặt lòng tin cả vào anh đấy . Đừng để em đây phải thất vọng a ...

Ngồi cách đó không xa , cả người Vân Ân và Thiên Cốt không hẹn mà cùng run lên . Họ nghĩ thấy mùi âm mưu quanh đây a !!!

Đang nằm ảo tưởng sức mạnh , một cổ sát khí xuất hiện khiến tôi ngồi bật dậy .

Từ xa , một gã có gương mặt đầy dữ tợn , gân guốc nổi tùm lùm phi tới chỗ bọn tôi không nói không rằng xuất kiếm ... đánh .

Shit ! Người làm quái gì nhắm ngay ta nha cái tên mặc dịch kia !

Tôi tung người né khỏi sát chiêu của gã . Vân Ân mau chóng tiến lên cùng gã đại chiến .

_ Ti ti ! Chuẩn lẹ a ! - Tôi rất không nghĩa khí kéo tay Thiên Cốt bỏ chạy .

_ Nhưng còn Vân Ân ...

_ Cậu ta tự lo được mà , chúng ta ở lại chỉ làm vướng tay vướng chân cậu ta thôi

_ Nhưng ...

_ Đẹp ngay cái hào quang thánh mẫu của tí đi . Chạy mau ... - Tôi thật sự là chịu không nổi cái ánh sáng lương thiện đó . Giờ phút nào rồi còn thánh với mẫu a ...

Ai ngờ được bên này lại xuất hiện một gã đeo mặt nạ chặn đường chúng tôi lại . Ôi cái vận cứt chó !!!

Gã đeo mặt nạ huy kiếm tới , tôi đẩy Thiên Cốt ra đằng sau , lùi lại vài bước , tay gọi tới Hàn Phong Kiếm đỡ lấy nhát chém của gã .

" Keng " Tiếng kiếm va chạm liên tục phát ra những âm thanh đinh tai nhức óc .

_ Chường môn , Tuyệt Tuyệt muội muội , ổn cả chứ ? - Vân Ân vừa đối phó với gã mặt sẹo vừa quay đầu lo lắng .

_ Ok ! - Tôi ra dấu .

_ Hừ ... Phân tâm sao ... - Gã mặt sẹo cười đầy vẻ thâm độc nhìn Vân Ân .

Gã đeo mặt nạ đang chiến đấu với tôi đột nhiên cũng ngã quỵ xuống , bên hông chảy đầy máu . Gã hô lớn :

_ Đừng bị thương tên nhai đó !

Thiên Cốt đứng một bên khẽ lầm bầm : " Sao vết thương của gã đó và Vân Ân lại cùng một chỗ thế nhỉ ? "

Vân Ân bị thương tình thế liền trở nên bất lợi . Tôi đang điên đầu nghĩ cách thì lần này lại xuất hiện thêm một tên choàng kín mặt kín mũi ra tay giúp đỡ .

Người cuối cùng cũng đến Đông Phương thiếu niên . Còn lại giao cho người ... Bọn này xin kiếu ...

Tôi ba chân bốn cẳng xách hai người kia ngự kiếm bay đi với tốc độ ánh sáng . Chớp mắt đã biến mất .

Đông Phương Úc Khanh một bên chiến đấu không nhận được mắt tròn trắng . Cứ thế mà chạy nhanh hơn con thỏ nữa sao ?

_ Phù ... Thoát nạn ... - Tôi thở phào lấy tay vỗ ngực .

Sau đó tôi nhìn tay mình ... Ủa ?!

_ Aaaaaaaaaaaaa ...

Bên dưới vang lên tiếng hét thất thanh của Thiên Cốt và Vân Ân . Chết bà chưa ?!!!

Suýt nữa thì chết , Thiên Cốt thiếu nữ thật sự là sinh cơ bùng bùng véo tai tôi nghiêng rằng nghiêng lợi :

_ Sao muội không giết ta luôn đi , cần chi làm vậy hà ?

_ Oa ... Muội sorry mà , vô cùng sorry ... - Tôi khóc lóc quỳ cầu nữ vương tha mạng .

_ Sờ rí cái gì ... Đừng có dùng thứ tiếng tào lao đó với ti ...

Ti ti ! Ti đến a ... Rõ ràng Thiên Cốt của tôi rất hiền lành , trong sáng , vô tư hồn nhiên nha . Cái nữ vương đang véo tai tôi là ai a ?!!! Cứu mạng ...

(T/g : Tiểu Cốt hắc hóa cũng không có gì lạ khi có đứa muội muội như vậy ... Đáng thương Tiểu Cốt ... * lác đầu thờ dài *)

_ Chương môn ... - Vân Ân e ngại kêu .

_ À Vân Ân lúc này người bị thương có sao không ? - Thiên Cốt bỏ tay ra quay sang lo lắng cho Vân thiếu niên .

_ Dạ ổn cả thưa chương môn .

_ Ổn là sao ? Lúc này ta thấy vết thương rất nặng ấy chứ !

_ Đệ tử cũng không biết . Từ nhỏ đến lớn cho dù bị thương nặng cỡ nào thì thân thể đệ tử rất nhanh sẽ hồi phục .

_ Kì lạ thật đấy !

Tôi ở bên cạnh ôm lỗ tai đau đớn , hai hàng lệ bay bay theo gió . Ti ti ... Cảm giác tâm tính thiện lương đau quá a ...

Lần trở về Thục Sơn này , mọi thứ cũng khác xa so với lúc đầu ti muội tôi chứng kiến . Không có xác người , không có màn huyết tanh rừng rợn . Cảnh non sông hùng vĩ , núi non tươi đẹp này thật đúng là không kém so với Trường Lưu .

_ Thật không ngờ lần này ta lại quay về đây , mà còn đang bay nữa chứ - Thiên Cốt vui vẻ nhìn phong cảnh nói .

_ Sự đời khó lường mà ...- Vân Ân mỉm cười .

_ À ... Các vị đệ tử trường lão đều ở bên dưới nghênh đón người đầu chương môn .

_ Hà ?! Sao lại nhiều như vậy ? - Thiên Cốt giật mình nhìn xuống dưới .

_ Không sao đâu ti đừng sợ . - Tô vũ vai Thiên Cốt .

Có lẽ do bán loạn quá mà thuật ngự kiếm của Thiên Cốt bị chao đảo , ngay sau đó cô ngã ra khỏi kiếm rơi thẳng về phía trước .

Một lần nữa ra tay cứu ti ti mình , tôi thở dài xoay người đáp xuống Thục Sơn .

_ Bái kiến tân chương môn - Tôi , Thiên Cốt và Vân Ân còn chưa kịp hoàn hồn , cả đám người Thục Sơn đã đồng loạt quỳ xuống hô vang .

Hiểu lắm xinh đẹp lại tiếp tục !

Tôi " ... "

Chị biết chị đây phong lưu tiêu sái , xinh đẹp tuyệt trần , hiền lương thực đức , đức cao vọng trọng ... (lược bỏ ngàn từ của cái kẻ tự ki kia) nhưng vì sao cứ phải hướng chị mà quý a ... Bộ muốn chị tổn thọ chết hay sao hả ?!!!

_ Quả không hổ là chương môn , chân đạp mây phiêu phiêu như tiên tử . Bộ đáng vừa rồi của người thập phần anh khí đâu . Khâm phục ... Khâm phục ... - Một gã với cái bụng to chấp tay xô một tràng dài .

Vân Ân lén nhìn bộ dáng ăn nhấm của tôi nhớ lại lúc đầu cậu cũng bị nhầm lẫn như thế liền lau mồ hôi tiến lên nói :

_ Nhị vị trưởng lão , cô nương y phục xanh nhạt mới là tân chương môn .

Hai tên trưởng lão liếc Thiên Cốt , ánh mắt thoáng qua nét khinh miệt rồi cúi đầu :

_ Thật có lỗi vì sự nhầm lẫn này chương môn .

_ Không sao không sao ! Mọi người mau đứng lên . - Thiên Cốt ngại ngần .

_ Chương môn , chẳng hay người có thể múa một bộ kiếm pháp của Thục Sơn để chúng đệ tử được khai nhãn giới hay không ? - Gã trưởng lão đáng người gây gò lên tiếng làm khó .

Thiên Cốt e ngại một chút . Bởi vì tôi nên hai người Cốt - Ân không có luyện tập kiếm pháp , nên hiện giờ đúng là nguy hiểm .

Nhận được ánh mắt cổ vũ của tôi và Vân Ân , Thiên Cốt mạnh gật đầu nhận lấy thanh kiếm Vân Ân đưa .

Bạn đang đọc truyện *Các Nam Chủ, Tránh Xa Ta Ra* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8

Thiên Cốt vùng kiếm , thân hình nhỏ nhắn giống như một cánh hoa nhẹ nhàng phát phơ giữa không trung .

Cô đã xem sơ qua kiếm pháp của Thục Sơn nên vẫn múa được chút đỉnh nhưng sau đó ngay lúc mọi người hài lòng cười cười , thanh kiếm trong tay Thiên Cốt nháy mắt mất tiêu . Thiên Cốt mở to mắt xoay ngang xoay dọc tìm .

_ Tí tí ...

Thiên Cốt nghe tôi gọi liền quay đầu .

_ Ách ... - Mặt cô nháy mắt cứng đờ .

Thanh kiếm mà Thiên Cốt cầm giờ đang chễm chệ cắm ngay cạnh chân tôi . Sắc mặt tôi quả thật vô cùng phản kích . Vì sao tôi luôn là kẻ xui xẻo a ?

_ Cái kia ... Tai nạn ... Tai nạn thôi Tiểu Tuyết - Thiên Cốt ho khan đến cạnh tôi rút kiếm lên .

Tiếp theo đó hai gã trưởng lão liền kiên quyết phản đối vị tân chương môn này . Tôi đứng sau lưng tí tí , trừng hai lão ... trừng a trừng ... trừng a trừng

Đối diện với đôi mắt dao cạo của tôi , hai gã trưởng lão mồ hôi lạnh đổ ròng ròng nhưng vẫn cố gắng giữ vững thái độ . Cuối cùng Thiên Cốt thỏa hiệp , 3 ngày sau nếu chiến thắng gã trưởng lão mập kêu gì gì đó (Khụ ... Tác giả sẽ không thừa nhận là đã quên tên đâu) thì hai người sẽ đồng ý Thiên Cốt làm chương môn .

Tôi nằm trong phòng cố gắng nhớ lại nội dung truyện nhưng lại thiếp đi lúc nào không hay .

--- -----

Phong cảnh bị sương mù vây kín khiến người ta nhìn không rõ cảnh vật xung quanh . Một lúc sau , sương mù tán đi lộ ra khung cảnh một biệt viện .

Một cô bé ngồi trên bồn hoa cúi đầu cả người đầy vết thương , máu dường như thấm đẫm cả quần áo cô đang mặc . Mà xung quanh cô toàn là những đứa trẻ trạc tuổi đang ném đá , cát , ... vào người cô bé , còn luôn miệng mắng :

_ Đồ quái vật , biến đi .

_ Quái vật xấu xa

_ Quái vật , mau cắt a ...

_ Quái vật ...

_ Quái vật ...

... Khung cảnh chuyển đi tới một nơi khác .

Đó là cảnh hai cô gái tầm 18 , 19 đứng đối diện nhau đối thoại .

_ Dương Tuệ Tuyết , mày đang vọng tưởng làm gì hả ?

_ Không gì cả

_ Hừ , mày muốn thoát khỏi địa ngục này sao ? Đừng hòng

_ ... Tôi sẽ làm được

_ Ha ... Mày đang kể chuyện cười sao ? Dương Tuệ Tuyết , hình như mày đã quên thân phận của mày rồi . Có cần tao nhắc cho mày nhớ không ?

_ Câm miệng

_ Mày nên nhớ . Mày ... là một con quái vật đội lốt người , mày ... là một kẻ sát nhân , và mày ... mãi mãi chỉ là một công cụ được sinh ra vì phục vụ tham vọng của Boss mà thôi .

_ Tôi bảo câm miệng

_ Hahahaha ... Mày đang trốn tránh điều gì a ? Công cụ chính là công cụ Hahahahaha ...

.... Khung cảnh lại thay đổi .

Một địa ngục trần gian dường như hiện ra trước mắt chúng ta .

Cô gái cả người nhuộm đỏ màu máu , đôi tay cũng nhuộm máu tươi , đôi mắt tràn đầy thị huyết tàn nhẫn nhìn xuống hết thấy .

Xác người chất đống , máu chảy thành sông .

Một màu đỏ ... đỏ đến kinh người ... đỏ đến khiến ta khủng hoảng .

... Và khung cảnh lại chuyển một lần nữa .

Gã đàn ông ôm ngực chảy máu , sắc mặt dữ tợn :

_ Mày giỏi lắm ! Cái thứ công cụ như mày cũng dám tạo phản . Giỏi lắm

_ Đã nói xong ?!

_ HAHABA ... DƯƠNG TUỆ TUYẾT ! TAO NGUYỄN RỬA MÀY VẠN KIẾP KHÔNG TÌM ĐƯỢC LỐI THOÁT KHỎI BÓNG TỐI . VẠN KIẾP KHÔNG ĐƯỢC ĐẾN TÌNH YÊU ... VẠN KIẾP BỊ NGƯỜI TA HẬN THÙ ... HAHABA ...

--- -----

Mạnh mở xoạt đôi mắt ra , tôi thờ hồng học đặt tay lên ngực . Mồ hôi ướt đầm người , trái tim vẫn đập bang bang một cách mạnh mẽ .

Đã bao lâu rồi ...

16 năm nay ... Chưa hề nghĩ đến ...

Cứ ngỡ đã quên a ...

Thì ra là tự cho bản thân mình mạnh mẽ ...

" DƯƠNG TUỆ TUYẾT ! TAO NGUYỄN RỬA MÀY VẠN KIẾP KHÔNG TÌM ĐƯỢC LỐI THOÁT KHỎI BÓNG TỐI . VẠN KIẾP KHÔNG ĐƯỢC ĐẾN TÌNH YÊU ... VẠN KIẾP BỊ NGƯỜI TA HẬN THÙ ... "

"Mày ... là một con quái vật đội lốt người , mày ... là một kẻ sát nhân , và mày ... mãi mãi chỉ là một công cụ được sinh ra vì phục vụ tham vọng của Boss mà thôi "

Quái vật ...

Công cụ ...

Vạn kiếp bất phục ...

Những lời này cứ lặp đi lặp lại khiến tôi đau cả đầu .

Ah ! Quái vật a ... Từ lúc đến đây vẫn tự mình lừa dối mình a ...

Tôi khép hờ mắt cười có chút tự giễu , có chút chua xót ...

_ Tiểu Tuyết !!!

Một giọng nói đột ngột vang lên khiến giật mình mở to mắt ra .

Đập vào mắt tôi là vẻ mặt lo lắng của gã Đông Phương .

Tự dưng vừa tỉnh ngủ phát hiện một giống đực đang kề sát mặt mình bạn sẽ phản ứng thế nào ?

Ôm ngực kinh hoàng hét lớn :

_ Áaaaaaa Sắc lang ...

Nằm mơ đi nữ chủ chúng ta mới làm vậy .

Tôi trực tiếp giơ tay xán ngay cho gã ta một xán , không phòng bị Đông Phương Úc Khanh cứ thế văng xuống giường nằm chèo queo trên đất .

Tôi ngồi dậy , mặt không thay đổi chững chạc y phục . Mặt không thay đổi đứng dậy đi ra ngoài , khi đi qua người Đông Phương còn giẫm lên một cái .

Nằm trên đất hấp hối phun một ngụm máu Đông Phương " ... "

Vừa bước tới cửa , Đông Phương liền xuất hiện chặn tôi lại . Tôi phải bội phục năng lực tự hồi phục của hắn ta thật .

_ Nương tử ~~~~~

Kìa giọng nói , kìa câu từ là như thế nào làm người ta ớn lạnh .

_ Nương tử cái đầu nguoi ! - Tôi nhăn mặt khinh bỉ

_ Nương tử , ta đã hôn nàng thì tất nhiên phải có trách nhiệm với nàng

_ Ngậm miệng lại ! Nguoi còn nhắc đến chuyện đó ta liền thiên nguoi ... - Nói xong tôi còn làm bộ dạng kéo cắt .

_ Nương tử ...

Tôi liếc gã , nâng chân đá về phía hạ thân hắn . Đông Phương co rúm người vội vàng lùi ra sau né , lần này thật biết điều sửa miệng :

_ A Tuyết !

_ Hừ ... - Tôi hài lòng hừ hừ . Cơ mà ... hình như tôi chưa nói tên cho hắn mà sao hắn lại biết A a Hoa Thiên Cốt ... Dám bán muội ... Tì chờ đó .

_ Nguoi làm gì ở đây ? - Tôi ngồi xuống bàn rót trà uống .

_ Người ta còn không phải là nhớ A Tuyết ~~~ - Đông Phương uốn éo quăng cho tôi cái mị nhãn .

Tôi im lặng . Cái gã này là ai ? Thật sự là Đông Phương Úc Khanh - Dị Hủ Các Các Chủ sao ?

_ Nguoi ... là Hisoka* phải không ? - Tôi nheo mắt nhìn chằm chằm gã .

* Hisoka : xem qua Hunter X Hunter sẽ biết a!

_ Xô cá ?! Ai vậy ? - Đông Phương khó hiểu . Lần đầu tiên có chuyện hắn không biết ...

_ Không có gì ?! - Tôi thờ phào phẩy tay . Không bị nhập a ...

_ A Tuyệt ! Không có ta bên cạnh nàng có tốt không ? - Đông Phương tiếp tục vắn vẹo .

_ Cút ! - Tên này là uống nhầm thuốc hạ trời ?! Đi mà uống éo với nữ chủ của ngươi đi a !

Khụ ... Thiếu nữ cô không biết ... Muốn đoạt tâm vô sỉ nữ nhân ... Đương nhiên phải so nữ nhân càng thêm vô sỉ ... Và thế là ... Hoa Tuyệt thiếu nữ ngươi bị kịch !!!

T/g : Mọi người đoán thử xem đoạn ngắn mà Tiểu Tuyệt mơ là gì a ?! Oahahaha ...

Bạn đang đọc truyện *Các Nam Chủ, Tránh Xa Ta Ra* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9

_ Ngươi làm sao lại đến đây ? - Tôi hỏi .

_ Nghe nói nàng ở đây nên ta mới đến - Đông Phương cười ngồi xuống cạnh tôi .

Tôi liếc gã một cái sắc lẹm rồi đứng dậy ra ngoài tìm Thiên Cốt . Đến hoa viên liền nhìn thấy cô , tôi vừa định chạy tới thì bóng dáng Vân thiếu niên xuất hiện khiến tôi hơi dừng lại .

_ Ta nghĩ nàng không nên ra mặt thì tốt hơn - Đông Phương vuốt cằm cười tà .

Đằng xa , Thiên Cốt đang luyện kiếm chăm chỉ , còn Vân thiếu niên thì cùng cô đối kiếm .

_ Chương môn , tư thế này phải làm như vậy

Vân thiếu niên nhìn Thiên Cốt thiếu nữ quơ quào , che mặt , tiến ra sau lưng nắm lấy tay cô huy kiếm .

_ Ah ! Vân ... Vân ... Ân - Thiên Cốt cảm nhận được cơ thể thiếu niên đang áp sát mình , mặt không tự chủ một mảnh hồng thêu .

Kìa ái muội không khí thật làm người ta hưng phấn a ! Vân thiếu niên , good job ! Họ Bạch , tiếp tục làm coolboy đi , xem ta như thế nào cướp người yêu của ngươi ! Kha kha kha ...

(T/g : " cướp " lời này hình như không đúng lắm ... * nghi hoặc *)

Tôi hưng phấn cười đầy dê tiện . Quay đầu nắm tay Đông Phương lùi đi . Đùa à ! Để gã này ở lại há chẳng phải phá hỏng chuyện tốt của Vân thiếu niên sao ?!

Tùy ý để tôi lôi kéo , Đông Phương nhìn chăm chăm chỗ hai bàn tay giao nhau của hai người , mím môi cười khê .

_ A Tuyệt , cái này cho nàng - Đông Phương móc từ trong vạt áo ra một sợi dây đeo tay màu bạc đưa cho tôi .

_ Cho ta ?! - Tôi khó hiểu nhận lấy . Cái lắc tay này cũng đẹp thật .

Hoa văn đơn giản mà tinh xảo , trên vòng còn khảm một viên ngọc màu tím vô cùng xinh đẹp . Tôi đeo vào , yêu thích không buông tay

_ Đã cho ta thì không được đòi lại à ... - Tôi giấu tay ra sau lưng nheo mắt cảnh giác .

_ Tất nhiên - Đông Phương nhướng mày sau cong khóe miệng nói :

_ Nàng không có gì đáp lễ sau ?

_ Đáp lễ ? Ngươi cái đồ keo kiệt , nói cho ta giờ đòi đáp lễ là sao ? - Tôi bĩu môi . Hừ ... Đồ biến thái ăn củ cải , có cái lắc tay cũng đòi quà của chị . Nằm mơ .

_ Ít ra nàng cũng nên tỏ chút lòng thành với người đã tặng quà cho nàng chứ ?

_ Lòng thành ? - Tôi nhăn mặt khinh bỉ xem hán . Đồ kibo Dị Hủ Các Chủ , ngươi muốn đáp lễ ... Tốt thôi ...

_ Lại đây - Tôi chắc lưỡi ngoắc ngoắc gãi . Ánh mắt lờ lờ bóng đèn 10000W .

Có mùi ẩm mưi ... Đông Phương nuốt nước bọt nhưng vẫn tiến tới .

Tôi ghé sát vào lỗ tai gã nhỏ giọng :

_ Muốn quà hử ?

Đông Phương cảm giác lỗ tai ngứa ngứa hơi rứt cổ gật gật đầu . Tôi lại thổi một hơi vào tai gã , ngay lúc không khí đầy ám muội tôi hét một tiếng :

_ ĐI CHẾT ĐI !

Song ba chân bốn cẳng phi khỏi phòng . Bỏ lại Đông Phương một mặt đờ ra ôm lỗ tai . Sau vài giây , hắn nở nụ cười , không phải cười lạnh mà chỉ là một nụ cười đơn thuần giống như một đứa trẻ nhận được quà vậy .

_ A Tuyệt ...

Tôi vừa chạy vừa ngoái đầu ra đằng sau nhìn thấy gã không đuổi theo liền thở phào mừng chân .

Nhìn chăm chú vào lác tay , mặt tôi trầm xuống . Có thứ gì đó không ổn ? Đông Phương không bám theo tí ti ? Còn Vân Ân và Thiên Cốt ... Tuy nói là muốn gán ghép cho hai người họ nhưng tôi vẫn chưa có làm gì hết , hầu như cơ hội đều do Vân Ân nắm lấy ... Vân Ân ... Tôi nhú chặt chân mày , tôi cảm thấy cần phải quan sát thiếu niên này một thời gian nữa .

Thời hạn ba ngày đã tới , trận quyết đấu giữa vị trưởng lão và Thiên Cốt bắt đầu .

Tôi vừa quan sát trận đấu vừa hỏi Đông Phương đứng cạnh :

_ Là người dạy tí ấy sao ?

_ Không có nha ! Mấy ngày nay người ta toàn ở cạnh nàng mà ~~~~~ - Đông Phương ngượng ngùng liếc tôi khiến tôi rớt một đồng da gà .

Không có Đông Phương dạy như vậy chiêu thức của phái Thục Sơn đảo ngược lại và cách gia tăng công lực trong thời gian ngắn là ai dạy Thiên Cốt ... Vân Ân Không lẽ ...

Một ý nghĩ đột ngột lóe qua đầu tôi , rất nhanh nhưng khiến tôi phải suy nghĩ hồi lâu .

Thiên Cốt thắng . Lễ cử hành nghi thức trao cung vũ được quyết định vào ngày hôm sau .

Tôi không nghĩ tới suy nghĩ của tôi lập tức được chứng thực ngay tối hôm đó .

_ Mót quá , mót quá ... - Tôi gấp rút từ trên giường bật dậy ra ngoài đi nhà xí . Nào ngờ chạy qua hậu hoa viên thì một bóng người đứng trong đó khiến tôi dừng lại .

Đó là ... Vân Ân ... Hắn làm gì giờ này ?!

Tôi nhẹ nhàng bước tới sau lưng cậu vừa định lên tiếng thì giọng nói Vân Ân khiến tôi giật mình .

_ Damn ! Không biết cái Hoa Tuyệt có phát hiện ra mình bất thường không nữa . Đại thần chết tiệt , tự dưng bắt mình xuống cái thế giới đầy rẫy nguy hiểm thế này . Thật là bóc lột người làm công như hắn đây mà ...

_ Vân Ân ! - Tôi cúi đầu ngắt ngang dòng lảm nhảm của thiếu niên .

Vân Ân hoảng thần quay phắt người lại nhìn đến tôi , mặt liền đổi đủ màu , đủ biểu cảm . Nếu là bình thường có lẽ tôi đã châm chọc một phen nhưng bây giờ có chuyện quan trọng hơn cần làm sáng tỏ .

_ Tuyệt Tuyệt , muội ... muội đến lúc nào vậy ? - Vân Ân ngượng ngập .

_ Dù để nghe những gì cần nghe

_ Haha ... Nghe gì a ... Ấy da ... Ta lâu lâu nói nhảm ấy mờ ...

_ Vân Ân ! Người ... cũng xuyên không ?

Nhìn bộ dạng nếu không biết sự thật sẽ không bỏ qua của tôi , Vân Ân thở dài xoa xoa hai bên thái dương .

_ Haiz ... Thật ra nói xuyên không cũng không sai ...

_ Là ý gì ? - Tôi nhú mày

_ Nói chính xác tôi là xuyên không có mục đích . Mà người đưa tôi xuyên không gọi là Đại Thần xuyên không .

_ Đại thần xuyên không ? Vậy chuyện tôi xuyên không chẳng lẽ cũng là do ông ...

_ Đúng vậy . Có một số việc tôi cũng không tiện tiết lộ . Nhưng tôi được đưa tới đây để giúp đỡ cô ...

_ Giúp đỡ tôi ?! Giúp cái gì ?

_ Chẳng lẽ cô không tò mò việc kiếp trước mình có dị năng sao ?!

Tôi lạnh lùng nhìn thiếu niên trước mặt . Sao lại không tò mò chứ ?! Kiếp trước , từ khi sinh ra tôi đã mang trong mình một năng lực đáng sợ , khiến người người xa lánh gọi là quái vật . Tôi luôn tự hỏi tại sao ? Nhưng giờ có người đến nói với tôi ... có chút không muốn biết sự thật . Cảm giác ... không hay chút nào ...

_ Hoa Tuyết ! Cô vốn không phải là người thường , cô cũng nhận ra chứ nhỉ ...

_ Ờ ... Tôi ... Là một con quái vật a ... - Tôi cười lạnh nhạt .

_ Không phải . Cô không phải quái vật . Hoa Tuyết ! Aiz ... Tôi không thể tiếp tục tiết lộ nếu không Đại Thần sẽ giết tôi mất . Cô chỉ cần biết ... cô chân chính thuộc về là thế giới này !- Vân Ân nghiêm mặt nói .

_ Chân chính thuộc về ? Tôi sao ...

_ Ừm . Tôi đến giúp cô thu thập lại trí nhớ ...

_ Tôi mất trí nhớ sao ?

_ Đúng vậy ! Kí ức ban đầu của cô !

_ Có nghĩa là khi tìm lại được kí ức tôi sẽ biết mọi chuyện ?!

_ Chính xác . Cô cứ yên tâm làm những gì mình thích , những chuyện khác cứ để tôi !

_ Làm cách nào ?

_ Thu thập thập phương thần khí a ...

_ ... - Tôi im lặng xoa đầu . Hôm nay tiếp thu quá nhiều thông tin rồi .

_ Phải rồi ? Vậy sao ban đầu cậu lại nhận tôi là chủng môn Thực Sơn ? - Tôi liếc hần khó hiểu . Hẳn đáng lẽ không có khả năng nhận nhầm người chứ .

Bạn đang đọc truyện *Các Nam Chủ, Tránh Xa Ta Ra* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10

_ Khụ ... Cái đó ... Tại vì lúc ấy Đại Thần vẫn chưa truyền thông tin cho tôi xem nên tôi nhận đại ... - Vân thiếu niên ho nhẹ đáp .

_ Hừ ... Vậy còn chuyện cưa cẩm nữ chính là sao đây , người anh em ? - Tôi khoanh tay cười dễ tính.

_ Hắc ... Ít ra phải tìm chút thú vui chứ ! Nếu không tôi còn không phải chán chết sao ?!

_ Phá couple sẽ bị trời phạt đó anh bạn

_ Ày da ... Tiểu Tuyết cô nương , tôi cảm thấy cô cũng có ý định tác thành cho bọn tôi còn gì ?! - Vân Ân liếc tôi .

_ Khụ ... Mà tên thật của ngươi là gì ? - Tôi lúng túng chuyển đề tài .

_ Bỏn công tử phong lưu tiêu sái tên hai chữ - Vũ Hoàng

_ Vậy ta gọi ngươi A Vũ đi ! Phải rồi , ngươi nói đến giúp ta vậy sao ngay từ đầu không nói cho ta biết mà phải diễn như vậy ?

_ Chắc ... Tôi định là sau khi hoàn thành đoạn kịch tình của Vân Ân liền đi thu thập thập phương thần khí . Đến lúc đó cô nhớ lại mọi chuyện liền xong . Ai mà biết lúc này lại bị phát hiện ...

_ Anh bạn đang xem thường chỉ số IQ của chị đây hử ? Thay thế Bạch Tử Họa đoạn dạy Thiên Cốt ngự kiếm , thay thế luôn gã Đông Phương , rõ mồn một như thế mà chị không hoài nghi sao được !! - Tôi khinh bỉ nhìn Vũ Hoàng (từ giờ gọi là Vũ Hoàng đi nha)

_ Tôi không phải là giúp cô sao ? Cô phá hủy kịch tình như vậy nếu không có tôi cố hàn gắn thì không biết thế giới này sẽ ra sao đây - Vũ Hoàng tỏ ra cáu gắt .

Biết mình đuối lý tôi liền im lặng .

_ Mà này , nếu nội dung truyện thật sự bị hủy thì có sao không ?

_ Tôi cũng không rõ nhưng Đại Thần căn dặn ít nhất phải giữ nguyên những nội dung quan trọng , còn những nội dung lật vạy khác có thay đổi cũng chả sao ?! - Vũ Hoàng vuốt cằm nói .

_ Gã Đông Phương hình như không có tình cảm với Thiên Cốt như vậy ... Đoạn hắn ta vì Thiên Cốt chết có diễn ra không ... - Tôi nhăn mày trầm giọng . Biết trước tôi đã không xen vào đề giờ mọi chuyện rối cả lên .

_ Chuyện này ... - Vũ Hoàng ấp úng nhìn tôi , trong lòng âm thầm phi nhỏ chỉ số EQ của tôi .

Nhìn là biết gã Đông Phương Úc Khanh thích cô ta thế mà cũng không đoán ra . Hắn thích cô thì dĩ nhiên có chết cũng chết vì cô a ... IQ cao mà sao EQ thấp thế ... Cả Bạch Họa nhìn qua là thấy hắn ta có hảo cảm với cô a ... Mấy nội dung tình cảm sớm bị cô lật đổ hết rồi .

Phi nhỏ thì phi nhỏ , mặt ngoài Vũ Hoàng thiếu niên vẫn tỏ ra vô hại lắc đầu :

_ Tôi nghĩ chắc không sao đâu !

_ Thôi kệ ! Tới đâu hay tới đó - Tôi phẩy tay ra vẻ không quan tâm .

_ Thế tại sao cô lại ở đây ?

Ờ há ... Lúc này sao tôi ra ngoài nhỉ ?! Lúc này mới nghĩ tới mục đích ban đầu của mình , một cổ cảm giác như sóng trào dâng lên , tôi bùm chặt hai chân , vừa chạy đi vừa la to :

_ Chết ! Mót quá , mót quá , nhà xí đâu rồi ?!

Vũ Hoàng " ... "

--- -----

Sáng hôm sau

_ Ừm ...

Trên chiếc giường nhỏ , cô gái với mái tóc đen như mực , khuôn mặt thanh tú , làn da trắng nõn đang say giấc nồng .

Từ ngoài cửa một chàng trai bước vào đến cạnh giường , ánh mắt ôn nhu như nước nhìn cô gái . Chàng trai khẽ lay cô gái .

_ A Tuyệt ! Mau dậy đi !

Và thế là cô gái mạnh xoay người một chân giơ lên đạp bay chàng trai .

Một cột máu vòng một hình Parabol ra ngoài cửa .

" Bịch "

Một đệ tử đi ngang qua nhìn chàng trai lấy tư thế chó ăn phân đáp đất , rất lạnh nhạt nhấc chân bước qua người chàng .

Cảnh tượng thế này đã diễn ra hơn ba ngày nay , bọn đệ tử trong Thục Sơn quả thực đã thói quen .

Chàng trai (bốt văn nghệ đêeeeeeee) ... Khụ ... Đông Phương ngửa đầu một góc 45o ưu tư nhìn trời xanh . Hắn nhớ ngày đầu tiên bọn đệ tử thấy hắn chặt vật bay ra khỏi phòng A Tuyệt liền thế nào quan tâm , lo lắng , hỏi han a ... Thế mới nói , thói quen gì gì đó thật đúng là đáng sợ !

(T/g : Đông Phương thiếu niên , để tiểu Tuyệt mỗi ngày ngược ngroi thế này ta cũng đau lòng lắm * cười lạnh * Nhưng mà ... Vì giải trí các độc giả ... Ngươi tiếp tục chịu ngược đi ... Oa hahahaha)

Trong phòng , tôi vẫn chìm vào giấc ngủ , khỏe môi còn vương nụ cười tà ác .

Đến giữa trưa , tôi mới miễn cưỡng ngồi dậy qua loa chải đầu thay y phục chuẩn bị đi xem nghi thức trao cung vũ .

Ra khỏi cửa liền bắt gặp " Vũ Hoàng " thiếu niên .

_ Yoh ! A Vũ ! - Tôi nghe rằng phát tay .

" Vũ Hoàng " thiếu niên kì quái nhìn tôi , sau đó cung kính chấp hai tay :

_ Vân Ân bái kiến chương môn

Tôi " ... " Cái tên khôn này , còn giỡn nữa .

Tôi nghiêng răng vừa định giáo huấn hắn một chút nhưng chợt ngừng lại nhìn chằm chằm hắn .

Không phải Vũ Hoàng , đôi mắt tà khí đó không phải của thiếu niên ấy . Cả thái độ cũng vậy . Nếu tôi đoán không sai thì đây chính là Vân Ế đi . Chắc là hắn vẫn chưa gặp mặt Thiên Cốt nên mới hiểu lầm . Chắc ... Xem ra bị nhận nhầm thế này cũng có cái thú .

_ Không cần đa lễ - Tôi vờ nghiêm chỉnh .

_ Chương môn , nhị vị trưởng lão gọi người bảo có việc muốn nói .

_ Nhưng nghi thức trao cung vũ cũng sắp bắt đầu rồi ...

Đã diễn thì phải diễn cho chót a ... Hắc hắc ...

_ Đây là ý của nhị vị trưởng lão , mời chương môn theo đệ tử

_ Hào !

Có chiều thức gì cứ tung ra đi thiếu niên , chệch đây tiếp hết .

Theo Vân Ế đi càng ngày càng xa chính điện , vào một rừng trúc , tôi dừng chân .

_ Chương môn ... - Vân Ế thấy tôi dừng hơi khó hiểu .

Tôi dùng ánh mắt mình tự cho là vô cùng quyến rũ liếc nhìn thiếu niên :

_ Ân , người ta biết chàng nhớ người ta mà . Đi tới đây đủ xa rồi , mau lại đây a ~~~~

Mặt Vân Ế nháy mắt biến sắc , hắn không ngờ tới Vân Ân lại cùng tân chương môn có " gian tình " .

_ Chương ... Chương môn ...

_ Ân ~~~~ Không có ai ở đây chàng không cần kêu ta thế đâu . Gọi Bảo Bối là được ~~~ - Tôi uyển chuyển lại gần Vân Ế , tay đặt lên ngực hắn nũng nịu . Trong lòng âm thầm chảy nước miếng . Body tên này cũng tốt thiệt .

Vân Ế run lấy bầy đầy móng vuốt của tôi ra , khoe miệng giật liên hồi :

_ Chương môn , nhị vị trưởng lão ...

_ Ai da ~~~ Ân thật là đáng ghét gì đâu á ~~~~ Người ta đã bảo không có ai không cần giả vờ mà ~~~ - Tôi giậm chân giậm dỗi .

Cơ mặt Vân Ế thiếu niên toàn bộ đều đông cứng , cái thế giới điên cuồng này khiến hắn muốn tìm chết a ... Ai đó làm ơn lôi nữ nhân này cút .

_ Bảo ... Bảo bối à ... Ta có việc ... Đi trước đây - Vân Ế lùi ra sau lắp bắp .

_ Ân ~~~~~ Chưa gì hết lại bỏ người ta là sao ~~~~

_ Bảo bối ... Lần sau ta sẽ đền bù cho nàng nha - Nói xong Vân Ế thiếu niên cuống quýt phi thân bỏ đi . Hoàn toàn quên mất mục đích ban đầu của mình .

Hắn sợ hắn ở lại thêm phút giây nào nữa trình tiết của hắn sẽ mất sạch ...

(T/g : Mò hôi)

Tôi đứng tại chỗ nhìn bóng thiếu niên khuất dần sau đó rất không hình tượng cười bò ra cả đất .

_ Oa hahahahah Chết cười mất thôi Sao mà mấy thiếu niên này ngây thơ thế không biết ... Hahahaha ... Nhân vật phản diện mà làm như là con gái nhà lành ... Oa hahahahahahaha ...

Nữ chính đã điên ! Có việc tìm bác sĩ thần kinh !

P/s : Lì xì mừng 1 đây ... Mọi người năm mới vui vẻ ... Hắc hắc

Bạn đang đọc truyện *Các Nam Chủ, Tránh Xa Ta Ra* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11

Cảm thấy cười đủ, tôi ngồi dậy chùi nước mắt trên khóe mi, phúi quần áo cho sạch. Ai ngờ vạt áo đang sau vương vào nhánh cây khô ... Thế nên chuyện gì đến cũng sẽ đến.

Tôi dùng tư thế mà người đời thường gọi là chụp ếch, tương thân tương ái với đất mẹ.

Tôi " ... " Cái này gọi là quả báo phải không ?!

_ Phốc ... Hahahahahaha ...

Mà đúng lúc này, một giọng cười vô cùng thánh thót vang lên trong rừng trúc yên ắng. Một " Thiếu nữ " ăn mặc vô cùng hoa lệ xuất hiện (Tôi : quần áo gì bông không), mái tóc dài thướt tha xõa dài, khuôn mặt khuynh quốc khuynh thành, nước da hơi tái nhưng vẫn tôn lên nét đẹp của " nàng ".

Thế nhưng người đẹp như vậy lại đang ngồi xổm dưới đất cười chảy cả nước mắt. Đúng vậy ! Là ngồi xổm ... hay còn gọi là ngồi chồm hổm trong truyền thuyết.

Tôi " ... " Bởi vậy mỹ nhân trong thiên hạ đều có máu điên không sai !

_ Khụ Xin lỗi ... Nhưng ta không nhận được nữa ... Hahahaha ... - Người đẹp dùng 3 giây cáo lỗi sau đó tiếp tục sự nghiệp cười ra nước mắt.

Tôi bình tĩnh đứng dậy, kéo vạt áo khỏi nhánh cây. Cái thế giới này ... tôi đã vô lực châm chọc !

_ Khục ... Ha ... Tiểu nha đầu nhà người thật đúng là rất thú vị ... - Người đẹp cuối cùng cũng đứng dậy, khẽ vỗ bộ ngực " màn hình LCD " nói.

Tôi lại gần người đẹp, lấy hai tay đặt lên ngực " nàng " khiến người đẹp đơ ra.

_ Người đẹp mà sao ngực phẳng thế nhỉ ?! - Tôi lăm lăm, cúi nhìn bộ ngực có chút nhô ra của mình, cảm thấy có chút đắc ý. - Hắc ... Ít ra mình không phải màn hình phẳng.

Người đẹp " ... "

_ Người đẹp, sao nàng lại xuất hiện ở Thục Sơn hử ?! - Tôi dùng đôi mắt như laze chiếu từ trên xuống dưới thân hình của người đẹp.

(T/g : Tiểu Tuyết ... người cong rồi đúng hông ?! Đột nhiên cảm thấy mình là mẹ kế ... Anh ... Anh ... Anh ... Con gái con mà cong độc giả sẽ giết mẹ nha Tôi : * cười lạnh * Thôi thì để con ra tay trước ... Tác giả đã chết, có việc đốt vàng mã)

Người đẹp nhìn tôi cười, khẽ vỗ đầu tôi :

_ Tiểu nha đầu thật đáng yêu. Ta thích người rồi đó.

_ Ta cũng thích người đẹp - Tôi xà vào lòng người đẹp ăn đậu hủ.

_ Tiểu nha đầu người tên gì ?

_ Nha ! Hoa Tuyết !

_ Tên rất hay ! Ta tên là Sát Thiên Mạch !

_ Thiên Mạch tí ! - Tôi nhanh nhẩu kêu.

1 giây

2 giây

3 giây ...

_ What ! You ... You ... You ... Sát Thiên Mạch ... Oh my god ! Sát Thiên Mạch ... - Tôi nhảy căng lên nói không trật tự .

Người đẹp " ... " Hấn không biết là cái tên của hấn có lực tác động như thế .

_ Khụ .. - Biết mình luống cuống tôi vội bình tĩnh lại . Tôi lại quên kịch tình , hôm nay là lần đầu Thiên Cốt gặp Sát Thiên Mạch , tôi lại hủy một đoạn kịch tình . Huhuhu ...

_ Tuyệt nha đầu ! Muội không sao chứ ? - Sát Thiên Mạch nhìn vẻ mặt vụn vẹo của tôi , tốt bụng hỏi thăm .

_ Không sao , không sao !

_ Mà muội là chương môn Thục Sơn à ?

_ Không phải nha !

_ Thế lúc này ...

_ Hắc hắc ... Đùa gã kia thôi ...

Sát Thiên Mạch lắc đầu . Đúng là nha đầu tinh quái .

_ Phải rồi , cho muội cái này ...

Sát Thiên Mạch xòe bàn tay xinh đẹp của mình ra , dùng lực bẻ ngón út của mình đưa cho tôi .

_ Đây ... Đây ... Ti làm gì vậy ? Đau lắm không ? - Tôi nắm lấy tay hấn sốt sắng .

_ Đừng lo ! - Hấn lắc đầu cười . Ngón út lấy tốc độ ánh sáng mọc trở lại . - Thấy chưa ...

_ Ti phải biết yêu thương bản thân mình chứ ... - Tôi không hờn giận nhìn Sát Thiên Mạch . Chưa thấy ai tự làm đau mình như tên này . Thật là ...

_ ... Cảm ơn muội ! - Sát Thiên Mạch nhẹ giọng .

_ Ti cho muội cái này làm gì ? - Tôi lắc lắc ngón út đã biến thành một cái còi nhỏ .

_ Khi nào gặp nguy hiểm muội hãy thổi nó , ta nhất định sẽ đến giúp muội .

_ Ừm ...

_ Chuyện gặp ta , muội phải giữ bí mật nha !

_ Ok ! - Tôi nháy mắt đáp .

_ Vậy ta đi trước . Hẹn gặp lại - Sát Thiên Mạch hôn vào má tôi một cái rồi nhảy lên lưng phượng hoàng lửa bay đi mất .

Cái này là ... bị ăn đậu hủ phải không ?!

Tôi cúi đầu nhìn chiếc còi thờ dài . Trời ơi ! Thế giới khổ nạn này , cả đàn ông cũng đẹp như thế , đám phụ nữ bọn tôi thế nào sống a ...

Cơ mà gọi một gã đàn ông là tí tỉ ngọt xớt như vậy ... Chà ... Da mặt tôi lại dày không ít ...

--- ---

Cho dù đã về nhanh nhất có thể tôi vẫn bỏ lỡ nghi thức trao cung vũ và đoạn Xuân Thu Bất Bại đem quân cảnh cáo Thục Sơn .

Nghe Vũ Hoàng kể lại , tôi chắc chắn :

_ Thật mong gặp được cái gã bắt nam bắt nữ trong truyền thuyết đó quá .

_ Yên tâm ! Nhanh thôi ! - Vũ Hoàng vỗ vai tôi nhưồn mảy .

_ A Vũ ! Ngươi hôm nay có tiếp tục cưa cẩm tí tỉ ta không vậy ?

_ Khụ ... Cái đó ...

_ Ta hiểu ! Ngươi cứ tiếp tục , ta ủng hộ ngươi . Tốt nhất là đừng để tí ấy thích gã họ Bạch nữa - Tôi hừ lạnh .

_ Tuyết Tuyết , Bạch Tử Họa có làm gì khiến cô mang thù à ?

_ Hừ hừ ... - Tôi không đáp . Gã họ Bạch đó ngay từ đầu tôi đã không ưa , đã vậy còn cướp đi lực chú ý của tí tí . Hừ ...

Tí không đúng là đáng sợ ! Đắc tội tí không càng đáng sợ ! Tử Họa thượng tiên , ngươi tự cầu phúc . Vũ Hoàng âm thầm thấp một nén nhang cho nam chính .

_ A Tuyết ! Ta tìm nàng này giờ

_ Xong ! Âm thanh của ác ma - Tôi và Vũ Hoàng nhìn nhau thở dài .

_ A Tuyết ! - Một bóng người chen vào giữa tôi và Vũ Hoàng .

_ Đông Phương Úc Khanh ! Ngươi thôi ám ta có được không ?! - Tôi nhích sang một bên , mắt trắng liếc hắt .

_ Sao nàng lạnh lùng với ta như vậy ? - Đông Phương ủy khuất .

_ Haiz ... A Vũ , chúng ta đi !

Vũ Hoàng theo sau lưng tôi , đằng sau phóng tới tầm mắt lạnh như dao của ai đó . Vũ Hoàng khóc không ra nước mắt . Hoa Tuyết ! Cô hại chết tôi rồi ! Cô có biết đàn ông khi ghen còn đáng sợ hơn cả phụ nữ không vậy hả ?! Hấn sợ một ngày nào đó hấn chết mà không biết tại sao quá ! Dị Hủ Các Chủ , cầu tha mạng !!! Huhuhuhu

_ Khóc cái gì , có phải tận thế đâu ?! - Nhìn về mặt méu máo của hấn , tôi khinh bỉ .

_ Cô không hiểu !!!

Hấn phải về viết di chúc thôi . Hix hix ...

Cuộc chiến giữa Thục Sơn và phái Thất Sát cuối cùng cũng diễn ra .

Xuân Thu Bất Bại dẫn đầu bên phái Thất Sát , thần sắc hung ác .

Thiên Cốt dẫn đầu bên Thục Sơn , tư thế oai phong lẫm liệt .

Tí tí hảo soái ! Hào khóc ! Hào anh đừng !

_ Tuyết Tuyết ! Nước miếng ... - Vũ Hoàng chọt chọt hong tôi nhắc nhở .

Tôi vội vàng đưa tay sát nước miếng . Làm gì có ?!

_ A Vũ ...

_ Ai ... Đùa chút thôi mà - Vũ Hoàng nhún vai - Nhưng mà ánh mắt cô nhìn tí tí mình , tôi nghĩ cô sẽ không là ...

_ Biến ! Chị đây thích đàn ông à nha ! - Tôi ngắt ngang câu nói của hấn nhưng quên vận nhỏ âm lượng thế nên ...

Mọi người " ... "

P/s : Sát tí ra sân oa ... * tung bông , tung hoa , tung sịp *

P/s : Lì xì mừng 2 đây . BossBoss cũng phải ăn tết thế nên không có quà nữa đâu . Hehe

Bạn đang đọc truyện *Các Nam Chủ, Tránh Xa Ta Ra* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12

_ Khụ ... Tôi biết cô thích đàn ông rồi . Không cần la to thế đâu - Vũ Hoàng ho nhẹ .

Một số đệ tử nam mặt không cảm xúc lui xa tôi ba bước .

Tôi " ... " Đây là bị cách ly sao ?!

_ Tiểu Tuyết , muội nghiêm chỉnh tí được không ? - Thiên Cốt đỡ trán .

Đúng là nơi nào có Hoa Tuyết nơi đó không bao giờ có được không khí nghiêm túc mà !

_ Thục Sơn các người hình như không để những lời cảnh cáo của ta vào tai . Vậy thì đừng trách ta không khách khí . - Xuân Thu Bất Bại là một gã có mái tóc màu đen dài , chân mày bạc trắng , giọng nói lúc nam lúc nữ , khuôn mặt nửa âm nửa dương , quả thật điển hình bán nam bán nữ .

_ Xuân Thu Bất Bại người đừng kiêu ngạo . Phái Thục Sơn cho dù có chết cũng sẽ không đầu hàng Ma giới các người . - Thiên Cốt mím môi nói . Thần sắc kiên quyết mà bình tĩnh . Ấn ký chương môn trên trán càng làm cô thêm uy phong .

Tôi đứng một bên la hét cứ như một con fan cuồng thấy thần tượng :

_ Ah ! Ti ti anh dũng quá ! Cố lên ! Cố lên !

Mọi người " ... "

_ Hừ ... Hoa Thiên Cốt ! Mới tí tuổi đầu đã cuồng vọng như thế . Để ta hảo hảo mà dạy dỗ người .

_ Im miệng đi cái gã bán nam bán nữ kia ! Đừng có mà cướp đất diễn của ti ti ta - Tôi khinh bỉ liếc gã Xuân Thu .

_ Người muốn chết - Xuân Thu Bất Bại nghiêng răng

_ Đến a ! Đến đây giết ta a ! - Tôi ngoác ngoác ngón trỏ rồi chui ra sau lưng mọi người , cười đến vô sỉ .

Mọi người * bùng nổ * " Hoa Tuyết !!!!!!! "

Chim chóc bay tán loạn , cuồng phong nổi lên , tôi rụt cổ khóc không ra nước mắt :

_ Xin lỗi !

Đám người Xuân Thu cơ hồ câm nín . Bọn họ muốn giết chết nha đầu đó , đừng ai cản !

_ Lên ! - Xuân Thu Bất Bại một cái phát tay , đám ma yêu chạy thành thạch tán công .

Tôi trốn trong góc vừa cắn hạt dưa vừa bình luận :

_ Chậc ... Tư thế đó của ti ti mới đẹp làm sao !

_ Nếu mà có thêm đèn nền đảm bảo đặc sắc - Vũ Hoàng gật gật đầu , miệng nhai hạt dưa chóp chép .

_ Ấy ấy ! Bộ dạng học máu của ti ti cũng thật là hoa lệ a - Tôi kích động vỗ bàn .

_ Kia kia , máu chảy hết như nhân tạo vậy trời . Từ khoe môi luôn xuống cổ rồi biến mất trong vạt áo ... Ah ! Thật quyến rũ ! - Vũ Hoàng che mặt nhón nhạo .

_ Ấy da ! Cái tên bán nam bán nữ bay ra rồi kia . Ui trời , đúng là người đã xấu làm gì cũng thấy xấu .

_ Coi kìa coi kìa Tuyết Tuyết ! Bộ dạng bật ngửa ra sau của gã đó buồn cười thiệt , cỡ mà có điện thoại là tôi đã chụp đăng Facebook rồi oa .

_ Đúng đúng đúng ! Nếu lúc này có thêm bông ngô nhâm nhi thì đúng là hết ý .

Lần này thì cả hai phái đều đồng loạt dừng lại .

Bọn họ thật sự sẽ giết chết hai kẻ kia . Thật sự sẽ giết , thật sự sẽ giết , đừng có ai ngăn cản đó .

_ Ôi chào ! Sát khí ngút trời a ... Cơ mà sao nó lại hướng về phía tụi mình nhi ... - Tôi nghiêng đầu cùng Vũ Hoàng nhìn nhau .

_ Hoa Tuyết ! Văn Ân ! Chúng ta đến bàn luận nhân sinh đi ! - Thiên Cốt cười " dịu dàng " tiến về phía bọn tôi .

... Bạo lực bạo lực ! Trẻ em không nên nhìn !

Sau khi giải quyết hai cái miệng kia xong , hai phái thần khí sáng khoái lại bắt đầu chiến đấu .

_ Huhuhu ... Vì cái gì người chịu tội luôn là chúng ta a - Tôi ôm gương mặt sưng như đầu heo khóc lóc ỉ ôi .

_ Huhuhu ... Vì cái gì đùng tới cô là tôi luôn gặp xui xẻo a - Vũ Hoàng vùi mặt vào hai đầu gối . Gương mặt anh tuấn của hấn ... hấn không muốn sống nữa .

_ Thật ra cũng không tệ đến mức đó đâu ! Đừng buồn - Đông Phương Úc Khanh giọng điệu cười trên sự đau khổ của người khác .

Tôi & Vũ Hoàng " CÚT !!! "

Trường Lưu sơn

_ Tam tôn ! Không hay rồi ! Phái Thất Sát đã tấn công lên Thục Sơn - Lạc Thập Nhất hốt ha hốt hải chạy vào đại điện .

_ Cái gì ? Bọn Thất Sát này đúng là càng ngày càng khinh người quá đáng - Ma Nghiêm vỗ ghế giận dữ , song quay sang kêu :

_ Sư đệ ...

Bóng dáng Bạch Tử Họa và Sênh Tiêu Mặc sớm đã không thấy tung tích .

_ Tôn Thượng và Nho Tôn thật đúng là mau a ... - Lạc Thập Nhất cảm thán .

Ma Nghiêm " ... " Hấn đây là bị bỏ rơi sao ?!

Trên đường đi đến Thục Sơn , hai bóng người ngự kiếm bay với tốc độ nhanh như chớp .

_ Đệ theo làm gì ? - Bạch Tử Họa lạnh lùng , mắt cũng không nhìn người bên cạnh .

_ Đệ đi theo giúp huynh mà , đừng lạnh nhạt thế chứ - Sênh Tiêu Mặc phe phẩy quạt .

Lúc này tình trạng Thục Sơn không mấy lạc quan cho lắm .

Các đệ tử Thục Sơn đa phần đều nằm vất vương trên đất , còn Thiên Cốt thì bị thương nặng . Tôi và Vũ Hoàng đứng một bên không muốn xen vào kịch tình . Vì bọn tôi biết , lát nữa Bạch Tử Họa sẽ xuất hiện , còn có cả Ma Quân Sát Thiên Mạch .

_ Đứng nhìn mà ngứa ngáy tay chân quá - Vũ Hoàng xoa xoa hai bàn tay vào nhau khó chịu .

_ Hừ ... Im đi . Quan sát hiện trường trực tiếp thế này thật là phần khích - Tôi hưng phấn .

Xem ra hai kẻ này vẫn chưa chừa nhi ?! Hai cái bản mặt như đầu heo thế mà vẫn lăm nhăm cho được !

_ Xuân Thu Bất Bại , nếu như ta đỡ được ba chương của ngươi , vậy ngươi hãy để yên cho Thục Sơn có được không ? - Thiên Cốt ôm ngực khó nhọc nói .

_ Các ngươi giờ như cá nằm trên thớt mà cũng dám ra điều kiện, buồn cười

_ Như thế nào , ngay cả đánh cược với mấy kẻ như cá nằm trên thớt này ngươi cũng không dám sao ? - Tôi khích tướng .

_ Không dám sao ?! Được ! Nếu ngươi đỡ được ba chương của ta thì ta đồng ý lui quân về Ma giới .

Chương đầu tiên , Thiên Cốt miễn cưỡng đỡ được , lại phun ra một búng máu .

Tôi nhú mồm , đứng quan sát thế này thật chả dễ chịu tí nào . Tỉ tỉ của tôi chỉ có tôi mới được ức hiếp , đâu tới phiên bọn người ngoài đó . Hừ ...

Xuân Thu bắn ra chương thứ hai , tôi nhìn Vũ Hoàng thấy hấn gật gật đầu liền nhảy tới chắn trước mặt Thiên Cốt đỡ chương .

_ Ngươi ... - Xuân Thu tròn mắt

_ Ngươi cũng không nói là chúng ta không được đối người - Tôi ngênh mắt .

_ Hào ! Đỡ lấy !

Xuân Thu dường như dùng hết mười phần công lực vào chương thứ ba này . Tôi cúi đầu , bàn tay ngưng tụ ánh sáng nhạt sau đó bắn ra phá tan chiêu thức của gã . Xuân Thu kinh ngạc mở to mắt , cả người văng ra đằng sau va vào tượng đá học máu .

Bạch Tử Họa và Sênh Tiêu Mặc vừa đến chính là nhìn đến cảnh tượng như vậy , sắc mặt họ khó lòng nhìn tôi .

Trong mắt mọi người lúc này , cô gái Hoa Tuyết cả người oai phong đứng nhìn xuống quân đoàn yêu ma thần sắc lạnh nhạt . Quả thật rất có khí chất của bậc đế vương .

Ai ngờ ...

_ Tỉ tỉ ! Tỉ có sao không ? Có đau lắm không ? Có cần muối xử đẹp gã bán nam bán nữ kia luôn không ? Tỉ tỉ ...

Tôi nhào vào người Thiên Cốt xô một tràng dài bị Thiên Cốt đâm một phát văng ra .

_ Huhuhuhuhu ... Sao lại nở đánh con gái nhà người ta thế này ? - Tôi ngồi xồm trong góc tường suy sụp .

Mọi người " ... +_#### "

Vờ hải kịch này bao giờ mới kết thúc ?!!!

P/s : Cầu cmm ... anh ... anh ... anh .. M.n hảo lạnh lùng ...

Bạn đang đọc truyện *Các Nam Chủ, Tránh Xa Ta Ra* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13

_ E hèm ... - Bạch Tử Họa và Sênh Tiêu Mặc ho khan nhắc nhở mọi người bọn hắn đến đây .

_ Tôn Thượng ! Nho Tôn !

" Sao gã Nho Tôn tới đây ? " Tôi nhướn mày trao đổi ánh mắt với Vũ Hoàng .

" Ai biết " Vũ Hoàng nháy mắt mấy cái lắc đầu .

" Kịch tình lại thay đổi đúng hông ? " Tôi liếc liếc Vũ Hoàng

" Còn phải hỏi " Vũ Hoàng trừng mắt .

_ Khụ ... - Đông Phương khụ một tiếng cắt đứt màn thâm tình nhìn nhau của bọn tôi .

_ Xuân Thu Bất Bại ! Mau lui quân về Ma giới không thì đừng trách - Bạch Tử Họa chấp hai tay sau lưng , ánh mắt âm trầm nhìn xuống gã bán nam bán nữ kia .

_ Phụt ... Hừ ... - Xuân Thu phun một búng máu hừ lạnh - Nếu ta nói không đâu ...

Bạch Tử Họa nâng tay lên , một luồng lực bắn nhanh về phía Xuân Thu .

Tiếng kêu thanh lãnh của chim phượng hoàng vang lên , ngay sau đó Sát tỉ tỉ từ trên không đáp đất xuống , tốc bay bay theo gió .

Nhẹ nhàng chặn ngang luồng lực của Bạch Tử Họa , Sát Thiên Mạch hất tóc cao giọng :

_ Bạch Tử Họa ! Sau bao nhiêu lâu gặp lại , nhan sắc của ngươi vẫn không bằng ta !

Tôi và Vũ Hoàng phốc cái bật cười khanh khách không kiêng nể gì .

_ Sát tỉ ! Nói hay lắm ! - Tôi giờ ngón cái .

_ Hoa Tuyết ! - Bạch Tử Họa lạnh giọng .

_ Kêu cái gì ? Tên của ta là để ngươi kêu sao ? Hừ - Tôi le lưỡi nhìn hắn rồi chạy đến cạnh Sát Thiên Mạch . Có Sát tỉ ta mới không sợ ngươi đâu .

_ Tuyết nha đầu ! Muội có nhớ ta không ? - Sát Thiên Mạch vuốt tóc tôi cười .

_ Nhớ a ! Sát tỉ ! Muội nhớ tỉ muốn chết ! - Tôi ôm lấy hông hắn nói . Ăn đậu hủ trai đẹp thật hạnh phúc .

Đông Phương sắc mặt âm u nhìn bọn tôi chăm chăm , cười lạnh :

_ A Tuyệt ! Nàng giỏi lắm !

_ Để người ta gọi mình là tỉ tỉ . Người đứng là càng ngày càng không biết xấu hổ , Sát Thiên Mạch - Bạch Tử Họa liếc Sát Thiên Mạch trào phúng .

_ Ánh mắt đỏ của người là ý gì hả ? Người gan tị sắc đẹp của đệ nhất mỹ nhân lục giới ta

đây sao ? - Sát Thiên Mạch ưỡn ngực kiêu ngạo .

_ Không dám không dám ! Không hổ là đệ nhất mỹ nhân , quả thật khiến người khác mở rộng tầm mắt Ma Quân Sát Thiên Mạch - Sênh Tiếu Mặc phe phẩy quạt cười như không cười .

_ Sát tỉ ! Tên bán nam bán nữ đó dám đánh muội đó ! - Tôi quay ngoác đầu ngọn súng chia vào Xuân Thu .

_ Xuân Thu Bất Bại - Sát Thiên Mạch nheo mắt trầm giọng .

_ Ma quân ! Người đừng tin nha đầu đó ! - Xuân Thu hấn oan uổng a ... Rõ ràng hấn mới là người bị đánh .

_ Hix ... Vân Ân , Đồng Phương , tỉ tỉ , mọi người đều nhìn thấy mà là hấn đánh ta a ... Hix ... - Tôi cười lạnh trong lòng , mặt ngoài diễn kịch . Hừ ... Cho người đánh tỉ tỉ của ta .

Mọi người " ... " Cái này gọi là vừa ăn cướp vừa la làng nè !

_ Xuân Thu Bất Bại ! - Sát Thiên Mạch gằn giọng lần nữa

_ Ma quân . Thuộc hạ có tội - Xuân Thu chật vật quỳ gối

_ Người có tội gì ?

_ Thuộc hạ đã không thể giết chết nha đầu đó và cướp Thục Sơn .

_ Ta có bảo người làm sao ?

_ Nhưng mà Ma quân ...

_ Câm miệng . Xuân Thu Bất Bại , người nghĩ ta không dám giết người sao ? Lần sau để ta biết người tự ý hành động như thế này thì đừng trách - Sát Thiên Mạch quát to .

_ Ma quân ! Thuộc hạ chẳng qua chỉ vì giúp người sớm ngày thống nhất thiên hạ mà thôi - Xuân Thu cắn răng nói .

_ Giúp ta ?! Chỉ cần ta muốn thì việc thống nhất thiên hạ này chỉ là chuyện nhỏ , ta cần người giúp sao ?!

_ Thuộc hạ ... Thuộc hạ biết sai - Cuối cùng Xuân Thu đành nuốt cục tức xuống nhìn tôi đắc ý mà nghiêng răng nghiêng lợi không thôi .

_ Sát tỉ ! Tỉ đúng là số 1 ! - Tôi nịnh nọt .

_ Nha đầu nhà người thật là ... - Sát Thiên Mạch véo mũi tôi sùng nịnh cười .

Hình ảnh trên thật sự là rất chói mắt , khiến người ta ... muốn giết người .

_ Ma quân ! A Tuyệt kêu ngài một tiếng tỉ tỉ hình như không được đúng lắm - Đồng Phương hắc khí tràn lan , ngoài cười mà trong không cười .

_ Như thế nào ? Ta thích vậy đó - Sát Thiên Mạch bữu môi rồi quay sang nói với tôi :

_ Tỉ là Ma quân của Ma giới vậy muội có sợ ta không ?

_ Sát tỉ ! Nói mấy lời sến rện này làm gì ?! Tỉ nghe câu trai không hư gái không thương chưa ?! - Tôi tỉnh quái đáp . Trai đẹp làm gì cũng là trai đẹp , miễn là trai đẹp chấp hết .

Thiên Cốt che mặt quay đầu đi . Hết mê nữ nhân đến háo nam nhân . Tiểu Tuyệt , muội chính là trong truyền thuyết nam nữ gì cũng quất tuốt đúng hông ?!!

_ Hoa Tuyệt ! Người hiện tại chính là đệ tử của Trường Lưu , đừng làm Trường Lưu mất mặt - Bạch Tử Họa nhìn tôi , ánh mắt không rõ hờn giận .

_ Xí ... - Tôi vốn muốn phản bác nhưng thấy Thiên Cốt trừng mắt liền im lặng .

_ Tuyệt nha đầu , lần sau chúng ta đi chơi . Tỉ đi đây

Phượng hoàng lửa biến mất sau những đám mây . Xuân Thu Bất Bại không cam lòng rút quân .

Cũng may Vũ Hoàng nhớ tới kịch tình , sớm đã giấu thi thể của Thanh Hư đạo trưởng nên mọi chuyện xem như đều ổn .

Còn tôi và Thiên Cốt thì chuẩn bị trở về Trường Lưu .

_ A Tuyết ! Gã Sát Thiên Mạch đó là nam nhân đó - Đông Phương trẻ con lơ đãng theo sau tôi .

_ Ừ .

_ Nàng biết mà không giận sao ?

_ Không giận .

_ A Tuyết ...

_ Đông Phương Úc Khanh , người mà lái nhái nữa thì chết với ta .

Thế giới rất cuộc thanh tịnh .

Tạm biệt Đông Phương Úc Khanh và A Vũ , một đoàn bốn người : tôi , Thiên Cốt , Sênh Tiêu Mặc , Bạch Tử Họa trở lại Trường Lưu . Còn lý do tại sao gã họ Bạch lại cho bọn tôi về tôi vẫn không biết . Chỉ có thể nghĩ nội dung vở kịch đúng là cường đại .

_ Oáp ... Một quả ... - Tôi ôm eo , đầu tựa vào vai Thiên Cốt ngáp dài .

_ Tiểu Tuyết ! Muội tự ngự kiếm đi ! - Thiên Cốt cố tập trung điều khiển kiếm , cắn răng nói .

_ Thôi ... Muội không có sức đâu ...

_ Mẹ nuôi lười thì có - Đường Bảo nhảy ra ngoài kiếm đất diễn .

_ Con nói gì ta nghe không rõ ? - Tôi kẹp lấy nhóc con cười .

_ Oa ... Mẹ Cốt Đầu cứu Đường Bảo với ... Mẹ nuôi muốn giết sâu a ... - Đường Bảo vắn vẹo la to .

_ Tiểu Tuyết ! - Thiên Cốt thở dài . Hình như dạo gần đây cô thở dài hơi bị nhiều thì phải .

_ Hắc hắc ... Muội sẽ không giết sâu đâu tí-yên-tâm - Tôi nghiêng răng nói ba chữ cuối .

_ Oa ... Oa ... Mẹ Cốt Đầu ... Tôn thượng ... Nho tôn ... Hiếp sâu a ...

Bạch Tử Họa vẫn là bộ mặt băng sơn ngàn năm không đổi nếu xem nhẹ khóe môi giật giật liên hồi .

Sênh Tiêu Mặc cười cười , bộ dáng thập phần phong lưu tiêu sái .

Hai vị tôn vĩ đại trực tiếp ... làm lơ tiếng kêu thảm thiết của con sâu nào đó .

...

_ Uy ... Đáp xuống chút đi tí tí ! - Tôi đen mặt kêu lên .

_ Chi vậy ? - Thiên Cốt khó hiểu .

_ Muội cần đi WC , mau a ... - Tôi gấp gáp .

_ WC ?

_ Tiểu tiện đó ... Lẹ a ...

Ba người, một sâu " ... "

Giải quyết xong cả thân thể lẫn tâm hồn đều thư sướng , tôi vui vẻ đi trở lại chỗ mọi người .

" Soạt " " Soạt "

Trong bụi lùm chọt trườn đến những tiếng động kì quái . Tôi nuốt nước miếng nhìn chăm chăm bụi cây .

" Soạt " Một bóng đen nhảy vọt ra , tôi tròn mắt gầm lên :

_ Áááááááááááááááááááá

P/s : Cảm ơn mọi người đã ủng hộ BossBoss , mình sẽ cố gắng hơn nữa và mong là hk có ai bỏ rơi mình ... Nếu không ... Mình sẽ thương tâm lắm a ... Hix hix

Bạn đang đọc truyện *Các Nam Chủ, Tránh Xa Ta Ra* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 14

_ La cái gì mà la ! Cầm miệng ! - Bóng đen vụt tới trước mặt lấy tay bịt mồm tôi lại .

Tôi tròn mắt . Cái gã này nhìn mặt quen quen , cơ mà ... dám chặn họng chị nhóc con đây là chán sống sao ?!

" Bỏ tay ta " Tôi dùng ánh mắt truyền đạt lời nói .

_ Ngươi hứa là không la ta sẽ bỏ ra - Bóng đen thật ra là một thiếu niên khá là điển trai , mặc dù cả người khá là chặt vật nhưng vẫn không che lấp được đáng về bất phẩm của hắn .

" Biết rồi " Tôi liếc hắn .

_ Hô ... - Đợi hắn thả tay ra tôi thở ra một hơi sau đó ...

Xông lên bóp lấy cổ thiếu niên đè xuống hình thành tư thế nữ trên nam dưới .

_ Dám uy hiếp chị , cung đây là chán sống sao ? - Tôi cười âm trầm .

_ Ngươi ... Khụ ... - Thiếu niên trừng tôi nhưng rồi lại ho lên sù sụ , khóe môi còn chảy ra máu .

Uy uy ... Tôi chưa có làm gì hắn đi ?!

_ Đứng lên - Thiếu niên cắn răng nói .

Tôi nhẹ nhàng đứng dậy . Chị sẽ không thừa nhận là mình chột dạ đâu .

_ Không sao chứ ?

_ Khụ ... - Thiếu niên gắng gượng ngồi dậy , ôm ngực thở phập phồng .

_ Ngươi bị thương ?

Tôi ngồi xổm xuống trước mặt hắn , đẩy tay hắn ra coi bỏ vật áo bên ngoài lộ ra một mảnh thịt máu lẫn lộn vô cùng ghê người . Bởi vì thiếu niên mặc đồ đen , nhìn qua không ai nghĩ hắn bị thương như vậy .

_ Bị như vậy mà chưa chết mạng ngươi cũng dai thiệt - Tôi châm chọc .

_ Tránh ra - Thiếu niên trầm giọng uy hiếp .

Tôi đặt tay lên ngực hắn , một ánh sáng màu xanh ngọc hiện ra bao phủ cả vùng bị thương của hắn .

Thiếu niên khó hiểu neho mắt lại nhưng là không có đẩy tay tôi ra .

_ Chắc ... Gặp được chị cung nên cảm ơn ông trời đi ! Cái mạng nhỏ này của cung đảm bảo không có việc gì - Tôi nhếch miệng cười .

Chỉ là xuất ra vài phần năng lực chắc là sẽ không bị phát hiện tu vi đâu . Tôi có chút lo lắng nghĩ .

_ Hừ ...

Ngạo kiều đi ! Nhóc con ! Nếu không phải chị tốt bụng thì cho mi chết luôn rồi .

Đến khi tôi thả tay xuống , vết thương của thiếu niên đã sớm không thấy tung tích .

_ Ngươi ?!!! - Thiếu niên sờ soạng ngực kinh ngạc .

_ Hâm mộ đi cung ! Oa hahaha ... Còn không mau quỳ xuống tạ ơn chị - Tôi đắc ý cười lớn .

_ Mơ tưởng - Thiếu niên hừ lạnh nuốt xuống lời cảm ơn vừa tới miệng . Cái nữ nhân này thật là đáng ghét ! Lại có dáng dấp y hệt tiểu tử kia , không biết

_ Ngươi , có biết ai tên Tuyên không ?

Tôi há miệng to đến mức có thể nhét vừa một trái bưởi . Tuyên ?! Má ơi , không phải là tên lúc trước tôi dùng khi giả trai hay sao ?! Này này này này này ... Tôi nhớ mình cũng không có ghi thù với ai a ... Thiếu niên này sẽ không là tới đòi nợ hay gì đó đi ?!

_ Ha ha ... Ngươi hỏi chi ? - Tôi cười gượng .

_ Bộ dáng ngươi rất giống người tên Tuyên đó nhưng hẳn là nam nhân . Ta hỏi vậy thôi - Thiếu niên tùy tiện đáp .

Tôi nheo mắt một lần nữa đánh giá thật kĩ thiếu niên trước mắt . Mày rậm , mắt xếch , mũi cao , điển hình mỹ nam a ... Chảy nước miếng ... Khoan ... Trọng điểm không phải này đi . Quan trọng là ...

_ Ngươi là Hiên Viên Lăng ! - Tôi hoảng thần kêu lên .

_ Ngươi biết ta ?! - Thiếu niên nhướn chân mày .

_ Ấc ...

Tôi cốc đầu mình . Đồ ngu này ! Mém nữa bại lộ rồi . Cười khan vài tiếng , tôi lùi lại đằng sau :

_ Hắc ... Anh bạn ... Tôi còn có việc đi trước

Tôi quay đầu nhấc chân ... chạy chạy ... chạy a ...

Ừa ? Sao chân tôi cách mặt đất xa vậy nhỉ ? Sao lại không di chuyển chút nào thế nhỉ ?

_ Tuyên-tiểu-tử , đúng là ngươi

Giọng nói âm trầm của thiếu niên vang bên tai . Tôi khóc không ra nước mắt . Chỉ là trêu chọc hắn một chút có cần ghi hận thế không ?!

Bị Hiên Viên Lăng xách lên như một cái túi , tôi cười gượng :

_ Ai ... Ai là Tuyên a ...

Hiên Viên thiếu niên quay mặt tôi lại cười lạnh lùng :

_ Ra là nữ nhân . Vậy cái kia Thiên Cổ cũng là nữ sao ?

_ Ừ - Tôi đáp .

.

.

.

Xong đời !!!

_ Đúng là ngươi a - Hiên Viên Lăng cười phải nói là sáng lạn .

_ Ô ô Đại ca ! Em xin lỗi ! Em không nên trêu chọc đại ca ! Tha mạng a ... - Tôi rất không nghĩa khí ôm đùi cầu tha thứ .

Hiên Viên Lăng " ... " Hắn cái gì cũng chưa làm đi !

Mà đúng lúc này đồng bọn của tôi rút cuộc kéo tới .

_ Tiểu Tuyết , muội làm gì mà la ...

Thiên Cốt nói đến phân nửa liền im bặt nhìn tôi lấy tư thế bắt nhả ôm đùi một hắc y nhân vô cùng quen mặt .

Ba người một sâu " ... "

Thiên Cốt thiếu nữ rốt cuộc không nhận được đối cái thế giới này châm chọc . Lần trước là hôn Đông Phương , lần này là ôm đùi Hiên Viên Lăng . Tiểu Tuyết ! Hạn cuối của muội đâu ! Tiết tháo của muội đâu !

(T/g : tiểu Cốt đã từ từ bước trên con đường thành phụng tào để a ...)

_ Ti ti !

Tôi buông tay ra bay lại trốn sau lưng nhóm ba người Thiên Cốt . Trờ mặt còn nhanh hơn lật sách :

_ Cái gã đó có ý đồ bất chính với muội đó .

Hiên Viên Lăng * mặt đen * " ... "

Ba người một sâu * hắc tuyến * " " Là người có ý đồ với người ta đúng hơn đi !

_ Lăng ca ca ! Lâu quá không gặp - Thiên Cốt ngượng ngùng lên tiếng .

_ Người là ... Thiên Cốt ? - Hiên Viên Lăng không quá xác định nhìn cô gái đáng yêu trước mặt . Lúc này nữ nhân kia bỏ chạy , hắn nhìn bóng lưng mới nhận ra nàng . Còn Thiên Cốt ... Được rồi ! Cũng không khác mấy !

_ Là ta ! Còn có ta tên là Hoa Thiên Cốt . - Thiên Cốt cười cười nắm áo tôi kéo lên phía trước - Còn đây là Hoa Tuyết .

_ Đã lâu không gặp , người vẫn dễ thương như vậy - Hiên Viên Lăng cười dịu dàng .

Cho nên mới nói cái gì gọi là nữ chính đãi ngộ a ! Vừa này đối tôi mặt lạnh , gặp ti ti mặt liền ngập tràn mùa xuân a ! Nhóc con đáng chết ! Người quên ai vừa mới cứu người sao ?! Tôi cắn khăn tay hận ...

Bạch Tử Họa và Sênh Tiêu Mặc liếc nhìn về mặt oán phụ của ai đó lắc đầu cười . Chỉ là cả hai đều không có phát hiện tui cười này có chút ... không thích hợp .

Hiên Viên Lăng chú ý đến hai vị cạnh ti muội họ Hoa liền biến sắc mặt , cung kính :

_ Hiên Viên Lăng bái kiến Tôn Thượng , Nho Tôn - Hắn thân là Vua của Nhân Giới , không lí nào lại không biết mặt của các Thượng Tiên .

_ Đứng dậy đi - Bạch Tử Họa lạnh nhạt gạt đầu .

_ Chắc ... Không phải tân kế nhiệm Đế Vương của Nhân Giới đây sao ?! Thật là ngưỡng mộ đã lâu ... - Sênh Tiêu Mặc lịch sự cười .

_ Không dám nhận - Thiếu niên cúi đầu một mặt chính sắc .

_ Ôi ôi ... Cái dáng vẻ ngạo mạn của người đâu rồi ? Đồi tính rồi hả nhóc con ? - Tôi không không chế được cái miệng trời đánh này , cứ thế thốt ra lời châm chọc .

_ Người ... - Hiên Viên Lăng tròn mắt há miệng , nhưng ngại hai vị Thượng Tiên chỉ có thể trừng tôi .

_ Tiểu Tuyết ! Bao giờ muội mới bỏ được cái tính này vậy hả ? - Thiên Cốt véo tai tôi nghiêng răng .

_ Oa oa oa Nữ vương ... Cầu tha mạng ...

Cho nên nói Thiên Cốt , thật ra cô mới là boss cuối cùng đi !

Trong khi tôi bị Thiên Cốt giáo huấn , không biết gã Hiên Viên bàn chuyện gì với hai tên Thượng Tiên kia mà cuối cùng từ một đoàn bốn người một sâu , trở thành năm người một sâu .

Bạn đang đọc truyện *Các Nam Chủ, Tránh Xa Ta Ra* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15

Đối với việc gã Hiên Viên đột ngột xuất hiện tôi cũng không miệt mài theo đuổi tìm hiểu làm quái gì . Thế giới đã không phải nguyên lai thế giới mà tôi biết , nó đã thay đổi mà tôi bây giờ cũng là một phần của thế giới này .

_ Chúng ta trở lại rồi - Thiên Cốt nhìn về cảnh đẹp hùng vĩ bên dưới cảm thán .

Nghĩ tới việc sắp gặp lại Nghê mĩ nhân , tôi thật là hưng phấn a ...

Mọi người hắc tuyến xem ai đó về mặt lẫn khung cảnh đều ngập tràn phấn hồng không khỏi vì người bị nha đầu này nghĩ tới mà bị ai vài giây .

(Nghê mĩ nhân : ... Hắt xì ... Tên nào cả gan mắng ta a)

_ Nghê mĩ nhân , ta đã trở lại - Tôi vừa đáp xuống liền xông về phòng tìm mĩ nhân của mình .

(T/g : Của người ?????)

Nhìn một lượt khắp phòng , không có bóng dáng ai tôi không khỏi náo nức . Nghê mĩ nhân không ở trong phòng không lẽ đi hẹn hò ... Không được ! Tôi phải đi tìm !

Chạy đến Tam Sinh Trì không nghĩ đến liền bắt gặp Nghê Mạn Thiên sắc mặt tối tăm . Đứng đối diện cô là một cô gái vận y phục màu hồng cánh sen , đáng người đầy đặn . Khuôn mặt cũng khá xinh đẹp nhưng không bằng Nghê mĩ nhân của tôi (Ặc) .

Với tu vi của tôi tự nhiên có thể nghe rõ cuộc đối thoại giữa hai người cho dù ở khá xa .

_ Cô chỉ cần nghe lời tôi thì sẽ không có việc gì , như thế nào ? - Cô gái nghiêng đầu cười .

_ Hừ ... Nghê Mạn Thiên ta mà cần nghe lời người sao ? Mơ tưởng ! - Nghê mĩ nhân hừ lạnh .

_ Đúng là rất không biết điều đâu - Cô gái mím môi .

_ Một kẻ mới tới như người mà cũng muốn lên mặt với ta ... Nực cười

_ Nhưng là ... ta có khả năng nhìn trước tương lai đâu . Ở tương lai , người sẽ chết rất thảm vì cá tính ngạo mạn của mình đó - Cô gái lại cười , ánh mắt xẹt qua tia lạnh lùng .

Đến nước này mà tôi không rõ cô ta là ai thì đi tìm chết . Cái con nhỏ tràn ngập hơi thở Mary Sue đó không phải là trong truyền thuyết xuyên qua nữ hay sao ?! Ai ui ... Đạo gần đây xuyên không cũng thịnh hành quá đi ! Đi tới đâu cũng gặp kẻ xuyên qua . Đại thần xuyên không , có phải ông buồn chán lắm hay không mà hết đưa người này tới người kia xuyên vậy hả ?!

_ Haha ! Ta sẽ chết sao ?! Nữ nhân , người là bị hoang tưởng đúng không ? - Nghê Mạn Thiên ngửa đầu cười lớn .

_ Người ... Đã người không có ý định hợp tác vậy ... Đi chết đi !

Cô gái nháy mắt thay đổi thái độ , sắc mặt tàn nhẫn . Hai người bắt đầu chiến đấu kịch liệt .

Xem con nhỏ Mary Sue đó chắc là muốn lợi dụng Nghê mĩ nhân . Nhưng mục đích là gì đâu ?!

Không ngờ tôi mới phân thần vài giây , Mạn Thiên đã bị đánh bay . Con nhỏ đó thực lực cũng không tầm thường .

Mà tầm thường hay không cũng kệ cô ta . Dám đánh mĩ nhân của tôi , hừ ...

_ Người chuẩn bị chưa ? - Cô gái nhếch miệng nâng tay .

Nghê Mạn Thiên ôm ngực , ánh mắt tràn đầy không cam lòng cùng quật cường .

Ngay lúc này , cô gái không chút phòng bị bên ngoài cứ thế bị một sức mạnh đánh ngã .

Tôi từ thiên không đáp xuống che chắn trước mặt Nghê Mạn Thiên .

_ Hoa Tuyết ! - Mạn Thiên kinh ngạc mở lớn hai mắt .

_ Ah ! Nghê mĩ nhân ! Ta nhớ người không chịu được - Tôi quay đầu làm mặt cún con .

_ Người này biến thái nữ nhân ! Đã bảo không được bảo ta như vậy . Còn có , rút xa ta ta - Mạn Thiên mặt trắng bệch lùi ra sau .

_ Ô ô ô ... Sao bao nhiêu ngày xa cách người vẫn lạnh lùng với ta như vậy . Ta đau lòng lắm đó ! - Tôi ôm lấy ngực biểu hiện mình vô cùng đau đớn .

_ Nhỏ áo tím kia ! Người là ai hả ? - Bị ăn nguyên cục bơ , cô gái xanh mặt hét lên .

_ Giẻ ?! Cùng nói chuyện với chị đó hả ? - Tôi quay đầu lại . Mém nữa lại quên còn có người .

Cô gái tức đến mức mặt đỏ bừng bừng , ánh mắt tràn ngập sát ý . Cô gái trước mặt cô xem chừng cũng là một kẻ xuyên qua ?! Thực lực rõ ràng hơn cô

rất nhiều . Chết tiệt ! Cô không nghĩ tới ở đây còn có kẻ như cô ! Không được , nếu vậy hậu cung của cô phải gấp trở ngại . Tốt nhất là diệt trừ cô ta càng nhanh càng tốt .

Đối với cô gái phóng thích sát ý , tôi chỉ là nhún vai .

_ Nghe mỹ nhân ! Chúng ta đi tìm chỗ nào yên tĩnh tâm tình thôi nào - Tôi nắm lấy tay Mạn Thiên kéo cô đứng lên , mắt ả ả đưa tình .

Mạn Thiên chỉ cảm thấy tóc gáy dựng thẳng lên .

_ Người biến thái ! Bỏ ra ! - Đang mang trọng thương , nhưng không biết Mạn Thiên lấy đâu ra sức mạnh một cái tát vung lên ngay mặt tôi .

_ Nghe mỹ nhân ! Người đánh ta ... Người ... Người ... Có phải là do con nhỏ đó mê hoặc người trong thời gian ta đi vắng hay không ?! Ô ô ô ... Người đánh ta ... Ta ... ta ... ta ghét người ...

Tôi che miệng lấp bấp nói mấy lời y hệt lời kịch trong mấy phim truyền hình 8h . Sau đó lệ tuôn quay đầu bỏ chạy .

Nghe mỹ nhân " ... "

Mary Sue " ... "

(T/g : Diễn sâu quá nàng ơi ... Ta đề cử nàng đi tranh giải Oscar a ...)

Cô gái bị thương không còn cách nào khác đành rút lui chờ ngày sau báo thù . Còn Nghe Mạn Thiên ôm thân thương tích đi trị thương a ...

Kịch đã tàn , nhân vật chính cũng đi hết . Từ chỗ tối đi ra , Sóc Phong cúi đầu , cả thân hình đều run rẩy kịch liệt .

Nếu nhìn kĩ , chắc hẳn mọi người đều sẽ vô cùng kinh ngạc . Sóc Phong thiếu niên nổi tiếng lạnh như băng , lúc này đang cố gắng kìm chế tiếng cười . Nhưng khoe miệng cong thật cao và thân hình run rẩy đã hoàn toàn bán đứng hắn .

Hoa Tuyết ... Hào thú vị ... Hào thú vị ...

Mà tôi không biết có người đang " yêu thương nhưng nhớ " mình . Sau khi chạy khỏi hiện trường , tôi nhảy chân sáo đi tìm Thiên Cốt chơi .

Nửa đường liền gặp Thiên Cốt và Kinh Thủy . Thật may a ... Không phải đi tìm ...

_ Thủy Thủy yêu dấu ! - Tôi một cái nhún chân nhào vào ôm ấp của Kinh Thủy .

_ Tuyết Tuyết ! Ta rất nhớ người ! - Kinh Thủy cười vỗ vỗ lưng tôi . Lại không phát hiện mình đang bị kẻ biến thái kia trắng trợn chiếm tiện nghi .

Tiểu Tuyết ! Gọi muội là đồ biến thái không có sai đâu ! Thiên Cốt đen mặt xách cổ áo tôi lôi khỏi lòng người đẹp .

_ Tí tí ! Hai người tính đi đâu vậy ? - Tôi đi giữa hai người hỏi .

_ Luyện kiếm ! Sắp tới Đại Hội Tiên Kiếm rồi , tí phải cố gắng hơn nữa mới có thể bái Tôn Thượng làm sư phụ - Thiên Cốt nắm chặt nắm đấm quyết tâm .

Tí vẫn chưa hết hi vọng với gã họ Bạch đó sao ?! Làm đệ tử hắn có gì tốt a ?!

_ Thiên Cốt , người không cần suy nghĩ lại việc bái người khác làm sư phụ sao ?! Tôn Thượng ... Không dễ dàng a ... - Kinh Thủy lo lắng . Không phải cô không tin vào năng lực của Thiên Cốt , chỉ là ... Mặc phải hai chướng ngại vật Nghe Mạn Thiên và Sóc Phong ... Thiên Cốt khó lòng chiến thắng họ .

_ Ta sẽ không từ bỏ !

_ Haiz ... - Tôi và Kinh Thủy hai mặt nhìn nhau thờ dài .

_ À phải rồi ! Cách đây vài ngày con gái của Thế Tôn vừa đến đây học tập đó - Kinh Thủy lại bắt đầu phát huy máu bà tám .

Con gái lão Ma ! Không phải chỉ có tên Trúc Nhiễm sao ... À ... Nhớ Mary Sue ...

_ Ừm ... Tên là gì tới ... À là Băng Huyền Hồ Mị Điệp !

Tôi khoe môi run rẩy . Cái tên đúng chất Mary Sue luôn trời !

P/s : Đạo gần đây BossBoss siêng đột xuất ~ ~

Bạn đang đọc truyện *Các Nam Chủ, Tránh Xa Ta Ra* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 16

_ Con gái Thế Tôn sao lại họ Băng ? - Thiên Cốt gãi đầu khó hiểu .

Khinh Thủy thần thần bí bí kéo tỉ muội tôi chụm đầu lại , nói nhỏ :

_ Nghe nói cô ta chỉ là con nuôi thôi . Thế Tôn nhận nuôi cô ta chỉ vì nhận lời nhờ vả của cha mẹ ruột cô ta .

Tôi & Thiên Cốt "Ồ !!! "

_ Thật ra nữ hài đó cũng được lắm . Rất dễ thương , không kiêu căng giống Nghê Mạn Thiên - Khinh Thủy bĩu môi .

Dễ thương mà thương không dễ đâu cưng . Tôi nghĩ tới lúc này , âm thầm phỉ nhổ con mẹ Mary Sue kia .

_ Nghê mĩ nhân là ngạo kiều , không phải kiêu căng - Tôi lên tiếng bênh vực .

_ Ngạo kiều ??? - Khinh Thủy và Thiên Cốt đầu đầy dấu hỏi .

_ Ai u ... Có nói hai người cũng không hiểu !

Mấy ngày sau đó tôi vẫn không có cơ hội diện kiến lại vị Mary Sue kia . Nhưng số lần đụng phải Sóc Phong lại vô cùng nhiều khiến tôi muốn phát điên lên . Diễn hình là bây giờ nè ...

_ Anh bạn Đầu Đá , đừng nhìn tôi nữa được không ? - Tôi phiền chán xem người đối diện .

Sóc Phong miệng giật giật chỉ lên mép hân :

_ Dính !

_ Dính gì ? - Tôi sờ mép khó hiểu .

Thấy tôi sờ soạng mãi cũng không trúng hạt com dính bên mép , Sóc Phong tiến tới đưa tay ...

_ Đây ! - Sóc Phong nắm tay tôi đặt hạt com vào lòng bàn tay tôi rồi bỏ đi .

Tôi vẫn giữ nguyên tư thế cũ hỗn độn trong gió . Oa ... Thanh danh của tôi ...

(T/g : Người còn cái thứ gọi là thanh danh sao ?!)

Nhưng không hiểu sao gã Sóc Phong tự nhiên trở nên ga lăng dữ vậy kia ?! Có âm mưu . Tôi nheo mắt xoa cằm . Chẳng lẽ là ... xem trọng Nghê mĩ nhân nên muốn tiếp cận tôi ... Sau đó ra tay với Nghê mĩ nhân ! Không được ! Vì bảo vệ trinh tiết của Nghê mĩ nhân . Vì hạnh phúc sau này của tôi (... có liên quan ?) . Anh bạn Đầu Đá , chờ đó .

Sóc Phong sẽ khóc đó nàng . Thật sự sẽ khóc nếu biết suy nghĩ của nàng đó .

Và thế là vài ngày sau đó nữa , toàn bộ Trường Lưu đều đang đồn đại một sự kiện vô cùng nóng hổi . Nữ nhân biến thái họ Hoa có tình ý với Sóc Phong băng sơn .

Mà tại sao lại có tin đồn như vậy tất nhiên phải nói đến việc từ khi tôi cảm thấy Nghê mĩ nhân có nguy cơ sẽ bị Đầu Đá bắt cóc liên tục 24/24 nhìn chăm chăm nhất cử nhất động của hân .

Mỗi khi Nghê mĩ nhân đến cùng Đầu Đá tâm tình (là bàn luận kiểm pháp nàng , đừng bẽ cong sự thật chứ) thì y như rằng sẽ có một cái bóng đèn 1000W sáng trưng theo sau hai người . Ánh mắt nóng bỏng mà thâm tình ... Khụ ... là gan tị ... cứ nhìn theo bóng lưng gã Đầu Đá như muốn xuyên thấu qua lưng hân luôn .

Từ đây , huyền thoại về nữ nhân biến thái họ Hoa và Sóc Phong băng sơn liền trở thành đề tài hàng đầu dùng để tám của đệ tử Trường Lưu .

Ngồi ở nhà ăn nghe Khinh Thủy nói đến đây , tôi chỉ cảm thấy vô lực nhìn trời . Cho nên nói , cho dù là thần tiên vẫn là người tu tiên , máu nhiều chuyện là bẩm sinh không thể thiếu .

_ Tiểu Tuyết này ... muội thật sự không thích Sóc Phong sao ? - Thiên Cốt hoài nghi nhìn tôi .

_ Tí nhìn vào mắt muối đi . Tí cảm thấy muối sẽ coi trọng gã Đầu Đà đó sao ?! - Tôi ép Thiên Cốt nhìn thẳng vào hai mắt mình biểu thị mình vô cùng chân thành .

_ Ủ - Với cái máu biến thái của tiểu Tuyết , cô thật sự lo cho Sóc Phong .

Nghe Thiên Cốt không chút do dự đáp , trái tim nhỏ bé mong manh của tôi nháy mắt vỡ thành từng mảnh . Tí tí , chẳng lẽ trong mắt tí muối thật sự là kẻ ai cũng ăn sao ... Huhuhu .

Giống như nhìn thấu suy nghĩ của tôi , Thiên Cốt lại dội thêm một gáo nước lạnh :

_ Muối không cần lo . Chuyện muối già trẻ lớn bé đều thông ăn tí sẽ không nói với ai đâu .

" Rắc "

_ Ủa ?! Có tiếng vỡ nát quanh đây thì phải ?! - Thiên Cốt ngây ngốc nhìn xung quanh .

Tí tí ! Là tiếng trái tim muối vỡ vụn bay theo gió đó ! Thì ra với tí , muối là cái kẻ biến thái sao ?! Anh ... Anh ... Anh ...

(T/g : Người còn không nhận mình biến thái !!!)

_ Hoa Tuyết ! Hoa Thiên Cốt !

Bỗng có tiếng trong trẻo của một cô gái vang lên . Sau đó một cô gái tràn ngập hơi thở lẫn ánh sáng Mary Sue xuất hiện tại phòng ăn .

_ Xin chào ! Mấy ngày nay nghe mọi người bàn tán ta vẫn luôn muốn gặp hai người đâu - Mary Sue tiểu thư cười rộ lên lộ ra hàm răng trắng nõn cùng với má lúm đồng tiền vô cùng đáng yêu .

Nháy mắt không khí nhà ăn tràn ngập phấn hồng . Mấy gã đệ tử nam không có lực chống cự với ánh sáng Mary Sue liền gục ngã tại chỗ .

Tôi nhìn một màn này liú lười . Không hổ là Mary Sue , bá phục bá phục . Nhưng mà những lời trên sao nghe chói tai thế nhỉ ?!

_ A ... Chào ! Người là Băng tiểu thư đi - Thiên Cốt ngượng ngùng .

_ Gọi ta là Tiểu Điệp được rồi . Tiểu Cốt , Tiểu Tuyết ~

Lại khuyến mãi một nụ cười . Lần này , vài tên đệ tử khoa trương hơn trực tiếp phun máu mũi tại sân .

Tôi " ... "

_ Tiểu Điệp thật giống Kinh Thủy nói đâu - Thiên Cốt cười ngây thơ .

_ Kinh Thủy nói gì vậy ? - Mary Sue nghiêng đầu mở to mắt tò mò . Bộ đáng ngây thơ khiến người ta không thể chán ghét .

_ Ah ! Mị Điệp nữ thần hảo đáng yêu !

Đang sau lại là một hồi thét chói tai .

Tôi thật là muốn một phen lật bàn hét lên Mary Sue người đủ a !!!

_ Kinh Thủy nói người rất dễ thương , đúng không Tiểu Tuyết ? - Thiên Cốt khẽ đẩy vai tôi đang trong trạng thái trôi nổi ở chín tầng mây .

_ À đúng đúng đúng ... Đúng là ghê tởm đâu ... - Tôi giật mình nói ra điều mình đang suy nghĩ .

Phòng ăn nháy mắt bị một bầu không khí ngột ngạt bao trùm . Bị cả chục đôi mắt đâm thương tích đầy mình , tôi thật muốn tát mình một cái . Đồ ngu này ! Mà là không muốn sống sao ?! Fan Club của nhỏ Mary Sue sẽ giết tôi a ...

_ Không phải nói người ! Khụ Xin lỗi ... Ta đang suy nghĩ chút sự tình không nghĩ tới liền thốt ra ... - Tôi vội vàng giải thích .

_ Không sao ! Tiểu Điệp không để ý đâu !

Ọe ... Tiểu Điệp ... Không xong ! Ở lại thêm giây phút nào nữa tôi sẽ nôn hết những gì vừa mới ăn mất ...

_ Tiểu Tuyết !

_ Hà ?! - Lại bị điểm danh , tôi kìm nén cảm giác buồn nôn ngẩng đầu lên .

Nhìn đến chính là Mary Sue tiểu thư gương mặt ủy khuất cắn môi , mắt ầng ậng nước :

_ Tiểu Tuyết có phải hay không chán ghét Tiểu Diệp ? Vì cái gì không nói gì đâu ?

Này này này này này này này này Tôi cũng không có ăn hiếp cô a ... Vì cái gì bộ dáng của cô ta như là nói tôi ức hiếp cô ta đâu ?!

Quả nhiên ngay sau đó , bên tai tôi vang lên những lời tràn đầy cay độc .

_ Cô ta đúng là xấu xa ! Lại dám làm nữ thần khóc đau ...

_ Đúng là ghê tởm ! Cô ta đang ganh tị sắc đẹp của nữ thần đây mà

_ Đúng là nữ nhân rắn rết

_ Đồ rắn độc

_ Mọi ... Mọi người ... Mọi người đừng nói vậy ... Ta ... Ta không sao ... Tiểu Tuyết không có ăn hiếp ta ... Thật đó ...

Mary Sue vừa giải thích vừa lau nước mắt đang rơi như suối . Lời nói và hành động hoàn toàn trái ngược khiến mọi người đối với tôi càng khinh thường .

Tôi xem cô gái trước mặt , cảm thấy vô cùng buồn cười . Một kẻ ngu xuẩn tự cho mình là thông minh . Coi ta nghĩ tôi sẽ để ý những lời nói của những kẻ xung quanh sao ?! Mặc dù không hiểu cô ta tại sao lại hăm hại tôi nhưng mà ...

Mary Sue ! Nếu cưng muốn chơi ... Tốt ! Chơi với cưng ! Không muốn để chị kết thúc trò chơi quá sớm a ...

Bạn đang đọc truyện *Các Nam Chủ, Tránh Xa Ta Ra* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17

Nãy giờ ở một bên không chút tồn tại cảm Khinh Thủy lên tiếng :

_ A nha ... Sao tự dưng Tiểu Diệp lại khóc ? Là bị muỗi chích vẫn là kiến cắn đâu ?!

Mary Sue " ... "

Tôi ở trong lòng cười điên cuồng giờ ngón cái , cho Thủy Thủy 1000 like luôn . Mặt ngoài ra vẻ bình tĩnh nói :

_ Có thể là tuyến lệ phát triển đầy quá cho nên xả bớt ...

_ Ôi chào ?! Thật vậy chẳng ?! Hay thật đó ... Muốn ra nước liền ra ... - Khinh Thủy tỏ vẻ giật mình .

Mary Sue " ... " Cô rất muốn bóp chết hai kẻ trên !!!

Mọi người " ... "

_ Tiểu Diệp vẫn là giữ gìn thân thể thật tốt nha . Tuyến lệ quá phát triển cũng không tốt đâu - Thiên Cốt gật đầu nói với giọng đầy lo lắng .

" ... "

Cái kẻ phúc hắc ở trên là ai a ?!!!!!!

Quả nhiên người đời nói không sai : gần mực thì đen . Ở bên cạnh một kẻ biến thái level max , Thiên Cốt nữ vương cũng không phải dạng vừa đâu nha .

Trận PK đầu tiên , Mary Sue tiểu thư đối đầu 3 nàng phúc hắc . Toàn bại .

0 : 1

--- ---

Trải qua lần giao chiến ở nhà ăn , Mary Sue tiểu thư lại mất tích . Tôi vẫn vui vẻ đi phao mĩ nhân , trêu chọc Sóc Phong một chút . Chính là ngày hôm nay ... tôi cuối cùng bị báo ứng .

Quỳ trên đại diện nhìn lên ba gã Thượng Tiên ngồi ở trên ghế cao cao tại thượng , mỗi người một biểu tình quả thật vô cùng đặc sắc .

Ví như Sênh đại gia ẩn mặt đằng sau quạt , cười điên cuồng .

Ví như lão Ma , mặt dính một dấu chân rõ rệt , mặt đen hơn cả Bao Công .

Lại ví như băng sơn Họ Bạch , một mặt vô cùng bất đắc dĩ , vô lực che mặt .

Mà lí do tại sao mọi người lại như vậy tất nhiên cũng phải quy công cho nữ chính biến thái của chúng ta đây .

Chuyện là hôm nay , tôi như mọi ngày tới vườn hoa anh đào tìm Nghê mĩ nhân không nghĩ tới gặp Bạch Tử Họa - kẻ thù truyền kiếp . Vậy là kẻ thù gặp mặt đỏ mắt , miệng liên tục phun độc . Nhưng định lực của gã Họ Bạch quá dữ dội , tấn công thế mà không chút phản ứng và thế là ... tôi áp dụng trong truyền thuyết ... chơi chó .

Phun một nắm nước bọt lên tay , tôi nhân lúc Họ Bạch phân tâm liền xông lên ...

Cho dù không mắc bệnh sạch sẽ nặng nhưng thấy thủ đoạn đê tiện của tôi , họ Bạch kinh hãi né sang một bên .

Ai mà biết lão Ma từ cái hầm nào chui ra , vừa lúc đỡ một chưởng ... nước miếng vào mặt . Sau đó tôi liền không cẩn thận đạp tà áo té lên người lão . Tôi vội vàng đứng dậy không nghĩ tới liền đạp trúng mặt lão Ma .

Và cuối cùng là tôi có mặt trên đại diện .

_ Ngươi ... Ngươi ... Hoa Tuyết ! - Ma Nghiêm nghiêng răng run rẩy nói , bộ dáng chính là tức giận sắp hồng mắt .

_ Tôi chỉ vô tình thôi có cần làm quá lên thế không ?! - Kẻ biến thái nào đó ngoáy tai nói cứ như thể chuyện này rất bình thường .

_ Ngươi là cô tình chống đối ta đi tiểu quỷ ? - Vô bân đặt bên cạnh một cái rằm , Ma Nghiêm tức muốn sùi bọt mép . Hắn rút cuộc mắc nợ nha đầu này cái gì a mà hết lần này tới lần khác đều bị thương a ...

_ Con mắt nào của ông thấy tôi có tình vậy ? - Tôi liếc ông , mém nữa không nhịn được phá lên cười vì cái dấu chân xinh xắn kia .

_ Cả hai mắt ta đều thấy !!! - Ma Nghiêm cơ hồ thét ra lửa .

_ Ai ui , tôi không điếc cũng bị ông chán cho điếc .

_ Ta không quan tâm . Hừ ... Phật ngươi lau dọn cả Trường Lưu 1 tuần , không được bỏ sót bất cứ chỗ nào .

Nghe như sét đánh bên tai á a ~~~~ Lau dọn Trường Lưu 1 tuần . Ông cho tôi là siêu nhân sao ?! Cái Trường Lưu khốn này còn to hơn kinh thành a ! Cái đồ mờ nhạt , mờ nhạt , mờ nhạt (vô hạn oán niệm)

_ Ha Ha ... Sư huynh , Phật như vậy không khỏi quá nặng đi - Sênh Tiêu Mặc dừng lại tròng cười vô vị lên tiếng .

_ Nặng ?! Đệ xem chuyện tốt mà nó làm đây này , ta Phật như vậy vẫn còn nương tay rồi . - Ma Nghiêm chỉ vào mặt mình gào lên . Thanh danh bấy lâu nay của hắn đã bị hủy hoại chẳng còn một mống rồi a .

_ Khụ ... Thôi thì việc trừng phạt nha đầu này cứ để cho đệ phụ trách , đảm bảo không để sư huynh thất vọng - Sênh đại gia xưng phong nhận trách nhiệm . Không hiểu sao tôi có cảm giác không hay cho lắm .

_ ... - Ma Nghiêm im lặng . Hắn muốn tự tay giáo huấn nha đầu này nhưng như vậy há chẳng phải để người ta nói hắn một kẻ Thượng Tiên sống biết bao lâu lại so đo với một nha đầu 16 tuổi .

_ Quyết định vậy đi - Cuối cùng Họ Bạch lên tiếng , chương môn đã nói vậy ai còn có dị nghị .

Thoáy khỏi kiếp lau dọn Trường Lưu , tôi mừng đến phát khóc . Ở bên ngoài vẫn tỏ vẻ bình tĩnh .

Nàng à ... Nàng mừng hơi sớm rồi ... chưa nghe qua câu tránh vỏ dưa gặp vỏ dừa hay sao ?!!

Sênh Tiêu Mặc dắt tôi đến một hoa viên liền dừng lại .

_ Hoa tiểu muội , từ Bây giờ chúng ta sẽ thường xuyên gặp mặt nha ~~~ - Sênh Tiêu Mặc cười tươi .

Cảm giác không ổn càng thêm rõ ràng khiến tôi không tự giác run run một chút .

_ Vậy a ..

_ Như vậy , ngày mai trước khi mặt trời mọc ta muốn nhìn thấy một cây Thiên Sơn Tuyết Liên tại đây . Hoa tiểu muội có làm được không ?

Câu nói cứ như tùy tiện nhưng thoáng cái giống như một đạo sấm sét giáng thẳng xuống đầu tôi .

_ What ?!! Ngươi nói cây gì chứ ?!

_ Thiên Sơn Tuyết Liên a ~~~~

_ Mẹ ngươi tự đi kiếm a , ta có phải thánh đầu mà trong vòng nửa ngày trèo lên núi tuyết kiếm hoa a . Ngươi có bệnh đi ! - Thô tục mắng vào mặt gã , tôi ngênh ngang xoay mông muốn bỏ đi thế nhưng câu nói tiếp theo của gã liền khiến khí thế tôi nháy mắt xì hơi .

_ A nga ~~~ Trùng Lư cũng lâu rồi không được tổng vệ sinh nha ~~~

Chị hận ngươi ! Ngươi cho ta nhớ , Sinh thần kinh . Thù này không trả chị không phải nữ nhân !!!

Khụ ... Sinh đại gia thật đúng là ác thú vị đầu !

Tôi xuất phát từ lúc chiều . Trèo đèo lội suối hơn 5 tiếng , mất hết 2 tiếng tìm hoa trên núi tuyết lạnh giá . Lại mất thêm 5 tiếng trở về . May là vừa về kịp lúc mặt trời chuẩn bị lên .

Trồng hoa xuống một gốc hoa viên , tôi cũng không ngại đất bẩn cứ thế lăn ra đất nằm đánh một giấc say sưa .

Sinh đại gia thấy kẻ nào đó đã ngủ mới nhẹ nhàng bước ra , nhét quạt vào áo , dùng tư thế mà người đời gọi là công chúa ôm trong truyền thuyết ôm lấy tôi .

Khoe môi treo lên một nụ cười vô sỉ , Sinh Tiêu Mặc hắc hắc cười . Mới bắt đầu thôi đây nha đầu ! Ta nhưng là rất hứng thú với ngươi đầu , đừng làm ta phải thất vọng a ~

Cứ như cảm ứng được mùi vị dễ chịu của ai đó , tôi quơ tay chep chep miệng .

" Bóp "

_ Ruồi nặng phiền toái ... Chep ... chep ...

Mặt Sinh đại gia vặn vẹo nhìn kẻ nào đó nằm trong lòng hắn . Tán hắn ... Lại dám tán hắn ... Còn dám bảo Sinh Tiêu Mặc phong lưu tiêu sái , oai phong lẫm liệt hắn đây là ruồi nặng aaaaaa Được lắm !!! Được lắm !!!

Và thế là hành động trong lúc ngủ mê của kẻ nào đó đã tự khiến mình gặp họa .

Tiểu Tuyết ! Tự cầu nhiều phúc a ...

Bạn đang đọc truyện *Các Nam Chủ, Tránh Xa Ta Ra* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18

Sau khi ngủ một giấc đã đời , tỉnh dậy lại thấy đang nằm trong một căn phòng xa lạ .

Tôi không khỏi cảnh giác bật dậy , học bộ dáng của mấy gã thám tử điều tra . Nhìn nhìn xung quanh , áp tai xuống đất nghe động tĩnh . Qua vài phút múa máy tay chân , tôi ngồi xếp bằng trên giường xoa cằm ra kết luận .

... Chỗ này không phải phòng của tôi !!! Ừm ừm ừm ... Chị thật thông minh .

(T/g : ... Nàng đi tìm chết là vừa)

Khụ ... Tôi nghiêm túc suy nghĩ . Chẳng lẽ ... có kẻ động lòng trước nhan sắc mỹ miều , chìm sa cá lặn , bế nguyệt tu hoa ... (thỉnh lược bỏ một ngàn từ đằng sau) liền không nhịn được xuống tay bắt cóc chị đi .(Nghiêm túc khi mốc a)

Gật gật đầu cảm thấy mình đúng là thông minh . Rồi lại thở dài . Ai ... Thật đúng là hồng nhan bạc phận ... Khụ ... Hồng nhan bạc phận .

" Cách " Lúc này cửa chính mở ra chấm dứt hành động tự kỉ của kẻ nào đó .

_ Ai ai ... Hoa tiểu muội tỉnh rồi đấy à ?! - Sinh đại gia phe phẩy quạt cười tươi rồi .

Sao tự dưng sòng lưng lạnh lạnh ?! Tôi kì quái nhủ mày .

_ Hắc ... Tiểu muội tạm thời sẽ trụ tại đây nha !

_ Đây đâu a ? - Tôi gái đâu .

_ Tiêu Hồn Điện nha ~

_ What ?! Chẳng phải nói đệ tử bình thường không được đặt chân lên tam điện nha ? - Tôi kinh ngạc thốt lên .

_ Nha nha ~ Hoa tiểu muội đến đây để ta thuận tiện " chiếu cố " ngươi a ~

Là dẫn vật đi ...

Ách ... Tôi là không phải đắc tội hử đi ?! Cảm giá một cỗ âm mưu đâu đây !

Không thể không nói , thiếu nữ ngươì chân tướng !

_ Như vậy sau này ở chung vui vẻ ~

Nhìn kẻ nào híp mắt cười như hồ ly , tôi bĩu môi . Trong đầu lại lóe qua trò đùa dai .

_ Hi hi ... Nho Tôn , ngài tranh thủ lúc ta ngủ đưa ta tới đây là ý gì đâu ? - Tôi ra vẻ vô cùng khó hiểu .

_ Còn không phải giúp ngươi tiết kiệm ít sức lực hay sao ?!

_ A nha , Nho Tôn ! - Tôi đột ngột chỉ vào mặt hắc , vẻ mặt một bộ " ta hiểu rõ " khiến Sênh đại gia nghi hoặc . Ngay sau đó , nghe kẻ biến thái nào đó bắt đầu liên miên tự ki hắc lại hồi hận .

_ Nho Tôn ! Ta biết ta xinh đẹp ...

Khóe miệng Sênh đại gia rút một chút .

_ ... khiến ngài không kìm lòng được ...

Trên trán Sênh đại gia nhảy ra cái ngã tư đường đồ sộ .

_ ... nhưng ngài cũng không nên đối với thiếu nữ trong sáng ...

Lại nhảy thêm vô số cái ngã tư đường .

_ ... ngây thơ như ta hạ thủ a ~ Haiz ... Ta biết ! Ta quá mê khiến ngài tâm động ...

Bàn tay cầm quạt nắm chặt lại khẽ truyền đến tiếng " rắc " " rắc "

_ ... Haiz ~ Xinh đẹp quá cũng không phải lỗi của ta . Nho Tôn , ta không ngại ...

" Pặc " Căn thân kinh nhẫn nhịn cuối cùng mạnh mẽ bị cắt đứt . Sênh đại gia nổi tiếng đối nữ tính luôn ôn nhu có lẽ , lúc này đây mất đồ ngẫu giờ tay một phát nhắm ngay cổ tôi chém xuống .

Tôi Bất tỉnh nhân sự .

_ Học ... Học ... Nha đầu nhà ngươi ... Tức chết ta Aaaaaaaaaa

Đánh ngất tôi xong , Sênh đại gia ôm đầu ngửa mặt lên trời hét một tràng đầy điên dại .

Tiếng hét bay ra khỏi Tiêu Hồn Điện khiến chim chóc đồng loạt bay tán loạn . Cả Trường Lưu rung lên như bị động đất .

Mọi người không hện mà cùng ngẩng đầu nhìn lên phía Tiêu Hồn Điện trên không trung , lại không hện mà cùng lắc đầu thờ dài , tất cả bọn họ đều có chung một ý nghĩ .

Đáng thương Nho Tôn , ở cùng một chỗ với Hoa biến thái chưa tới vài tiếng đã muốn phát điên . Thế nhưng vì bình yên của chúng đệ tử Trường Lưu ... ngài liền làm anh hùng một lần đi . Chúng đệ tử đảm bảo sau này mỗi ngày đều đi thấp nhang cho ngài .

Nếu Sênh đại gia mà biết bọn họ nghĩ như vậy đảm bảo sẽ càng nổi điên mà hét " Các ngươi là nguyên rủa ta đi ... Là đi !!! "

Đây chính là bắt đầu chuỗi ngày địa ngục của ngài Nho Tôn đáng kính . Vì thế vốn mang tâm trạng muốn dạy dỗ Hoa tiểu muội , liền trở thành mỗi ngày như thế nào giết chết Hoa biến thái .

Kẻ nào đó không khỏi khóc ròng , hắc không phải là tự chui đầu vào hang sói cho con sói kia chơi đùa đi . Dạy dỗ cái gì đều đi tìm chết !!!

--- ----

Nằm trên bãi cỏ xanh mơn mẫm , trên miệng còn ngậm một căn cỏ lau , tôi nhàn nhã híp mắt ngắm bầu trời .

Cái gì gọi là hạnh phúc ?! Còn không phải là ngày ăn rồi chơi , chơi rồi ngủ như thế này hay sao ?! Hắc hắc

_ Hoa tiểu muội ~~~~ - Không hổ là Sênh đại gia , rất nhanh từ trong đá kích đi ra .

_ Oa nga ~ Nho Tôn ! - Tôi giật mình lấy hai tay che ngực , học bộ dáng Mary Sue tiểu thư nước mắt lưng tròng .

Bộ dạng ta muốn cường hiếp người là ý gì ?!!!! Sênh đại gia mặt không thay đổi ở trong lòng gào thét .

_ Đi thu dọn phòng đọc sách cho ta đi - Nói xong Sênh đại gia nhún chân biến mất . Bỏ lại kẻ nào đó lẫn lộn cười như điên .

Cười xong , tôi khoan thai đến phòng . Nhưng nhìn đến cảnh tượng trong phòng , tôi mắt tròn trắng ngược mặt lên trời đưa ngón giữa .

Đồ không tiết tháo ! Cũng dám chinh chi !!!!!

Phòng đọc sách chả khác gì một bãi rác bỏ lâu năm chưa dọn . Tôi đảm bảo là gã Sênh cố tình . Mùi hôi thối thỉnh thoảng phát qua mũi khiến tôi muốn buồn nôn .

Sách nằm chất đống dưới đất , kệ sách phủ đầy bụi . Nói chung , tâm tình đầy oán khí của tôi đủ nói lên sự thối nát của căn phòng này .

Sênh Tiêu Mặc ! Rốt cuộc người hận ta đến thế nào mà đem phòng mình làm thành như vậy để chinh ta a ?!!!

(Sênh đại gia : Nỗi hận không thể nào diễn tả thành lời * cười vắn vẹo *)

Một bên thả ra oán niệm , một bên vẫn ngoan ngoãn dọn dẹp .

Đứng ngoài cửa ần thân , Sênh đại gia cười đầy sung sướng . Hoa Tiểu muội ~~~~ Có qua phải có lại mới toại lòng nhau a ~~~~

(T/g : Sao ta cảm thấy mình đang viết hai kẻ biến thái SM nhau a ~~~~ Không xong ~~~~)

Chỉ có thể hình dung tâm trạng của mọi người trong Trường Lưu lúc này bằng ba chữ " Hảo muốn khóc "

Mang tâm trạng xem cuộc vui . Ai mà biết cuộc đại chiến của Nho Tôn và Hoa biến thái cũng lây sang người họ . Cười người cái gì thật đúng là gấp báo ứng a !!!

Chưa đến 7 ngày , Trường Lưu tiên cảnh bị Nho Tôn và tôi mỗi ngày đại chiến ba trăm hiệp thành một khung cảnh tiêu điều , hoang dại .

Chương môn Họ Bạch rốt cuộc không nhịn được nữa . Núi lửa phun trào kết thúc chiến tranh .

Họ Bạch tỏ vẻ ... Hấn hối hận Hảo hối hận khi để hai quả bom kia ở cạnh nhau . Sát một chút liền sát ra hỏa luân . Mà còn là một trận đại đại đại hỏa hoạn .

Mà Lão Ma , khỏi phải nói . Hận cũ thêm hận mới , tâm trạng của lão hận không thể bầm thây vạn đoạn Hoa biến thái

Thiên Cốt và Kinh Thủy cảm thán . Trường Lưu đúng là càng ngày càng náo nhiệt a .

Ngày ngày gà bay chó sủa cứ thế qua . Trong lúc Thiên Cốt chăm chỉ luyện tập , tôi chỉ ăn không ngồi rồi , chơi đến high~ . Đại hội Tiên Kiếm cuối cùng cũng đến .

Boss đã trở lại và lợi hại hơn xưa .

Bạn đang đọc truyện *Các Nam Chủ, Tránh Xa Ta Ra* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19

Đại hội Tiên Kiếm không hổ là cuộc thi mạng tầm quốc tế . Nơi nơi đều đầy người . Tôi đứng giữa hàng tá người cảm thán .

_ Tiểu Tuyết ! - Lúc này , Thiên Cốt nữ vương xuất hiện .

_ Ti ti ~~~~ - Tôi vui vẻ liên tục phát tay . Nhưng sau đó biểu cảm âm u tăm tối của Thiên Cốt khiến tôi không khỏi nuốt nước miếng . Chẳng lẽ ... Tôi lại vô ý đắc tội gì với ti nữa hay sao ?!

Có điều không đợi tôi đi sâu hơn tìm hiểu , Thiên Cốt đã phóng tới trước mặt tôi , sử dụng tuyệt chiêu sư tử rống trong truyền thuyết :

_ HOA TUYẾTTTTTTTT ... !!!!

_ Có mặt !

Kẻ nào đó ôm lỗ tai đáp lại lời kêu gọi thâm tình của ti . Một đám đệ tử Trường Lưu bình tĩnh chỉnh sửa vạt áo , họ đã sớm thói quen hai ti muội họ Hoa này phát bệnh rồi a .

Toàn bộ Trường Lưu đều quen ... Khụ ... Nhưng một số khách mời đến từ các môn phái khác lại không a ... Vì lẽ đó , một đám người không khỏi nhìn hai ti muội nhiều lần suy nghĩ " Linh lực thật đúng là thâm hậu , rống to như thế ... "

_ Khụ ... Ti ti đáng yêu , dễ mến của muội . Là ai mới sáng sớm đã chọc ti điên tiết thế này ? - Tôi chân chó nhìn Thiên Cốt .

_ Haha ... Muội muốn biết ?

Nụ cười xinh đẹp đầy hắc ám đó là gì a ?!!!

_ Hay là thôi ... đi - Tôi gượng cười .

_ Nhưng ti lại muốn nói đầu . Kẻ chọc ti haha ... - Thiên Cốt ngừng một chút cười quỷ dị . Rồi hai mắt trợn lên , véo tai kẻ nào đó , một lần nữa tung tuyệt chiêu sư tử rống .

_ CÒN KHÔNG PHẢI LÀ MUỘI HAY SAOOOOOO ...

_ Ti ti ... Có chuyện từ từ nói ... Từ từ nói a ... Đừng động thủ , muội là vô tội .

_ Vô tội ?!!! Vậy là ai đem quần áo của ti làm bẩn hả ?! Là ai vứt túi thơm mà Vân Ân tặng ti hả ?!!!!

Từng tiếng hét như sấm liên thanh xuyên qua tai tôi . Huhuhu ... Ti ti hảo đáng sợ .

_ Quần áo ?! Túi thơm ?! - Tôi rất nhanh chú ý tới hai điểm này . Nhưng mà tôi Lúc nào làm vậy a ??!!

Xem kẻ nào đó một bộ mình thật không biết gì , Thiên Cốt càng cảm thấy nghiêng răng nghiêng lợi không thôi .

_ Ha hả ... Muội không biết ?! Không sao - Ôn nhu vuốt tóc tôi , Thiên Cốt cười ... cười a cười đến khủng bố - ... chúng ta qua bên kia bàn luận một chút đi ... nha !

Mọi người " ... " Hảo đáng sợ !!!!! Kia khí tràng thật sự khiến người không rét mà run a ...

Bị Thiên Cốt lôi đi , tôi chỉ cảm thấy thế giới này tràn ngập vô hạn ác ý . Ông trời ?! Ông chơi tôi sao ?!

Kẻ nào đó hồi tưởng lại chuyện lúc sáng .

_ Oáp ! Mới sáng sớm mà phải dậy rồi , có để người khác sống hay không a ?! - Tôi buồn rầu lật tung chăn gối , lăn lê bò lết không chịu ngồi dậy . Đại Hội Tiên Kiếm cái quái gì ?!

_ Ah ! Nữ nhân ! Ta đã nói bao nhiêu lần không được lấn qua khu vực của ta , ngươi muốn chết ?! - Nghe nữ nhân thấy kẻ nào đó lết qua khu vực phòng mình liền nổi trận lôi đình .

_ Mĩ nhân ~~~ Ngươi ta muốn ngươi a ~~~

Giọng điệu là cỡ nào dễ tiện !!

_ Aaaaa ... Ta cấm ngươi bước qua thêm bước nữa a !!! Ngày hôm qua ngươi chưa tắm phải không ?!

Nghê nữ nhân hoảng sợ lùi về sau . Sẽ có sâu a ...

Ngày hôm qua chưa tắm kẻ nào đó " ... "

_ Aaaaaa Thật sự có sâu kìa ... Ngươi đồ ở bẩn , tránh xa ta ra ...

Đột nhiên một con sâu màu xanh lúc nhúc nhảy ra vạt áo tôi khiến Nghe nữ nhân mắt trợn trắng ... bất tỉnh nhân sự .

_ Mẹ nuôi ! Đại thẩm đó bị gì vậy ? - Không sai !! Con sâu kia chính là Đường Bảo đáng khinh .

_ Khắc ... Chắc là tới thời mẫn kinh đi ... Đi ! Chúng ta qua phòng ti ti - Hiếm thấy không phát bệnh hảo sắc , tôi đứng dậy ra ngoài .

Đến phòng Thiên Cốt lại không thấy cô và Khinh Thủy đâu , tôi buồn bực đi vào ngồi chờ .

Phát hiện trên bàn có một cái túi thơm tôi hưng trí cầm lên lật qua lật lại xem . Mùi hoa đào bay vào mũi khiến tôi hất xì liên tục .

_ Cái gì a ?!!! Khịt .. khịt ... - Tôi bị mũi tiện tay vút cái túi đi luôn .

_ Đó là ... - Đường Bảo chưa dứt lời thấy tôi vút luôn liền im bặt . Hừ hừ ... Đợi đến lúc mẹ Cốt Đầu biết ... Cho mẹ nuôi suốt ngày chỉ biết ăn hiếp ta ... Hừ hừ ...

_ Ai ... Áo của ai đây ?!

Thấy một bộ y phục nằm dưới đất , tôi đi lại nhặt lên sau đó cúi bàn vừa mới bóc quýt dính nước rồi quăng qua một bên . Vươn vai xoa cổ , tôi đi đến chỗ tổ chức Đại Hội Tiên Kiếm .

... Kết thúc hồi tưởng

Cái này gọi là tự làm bậy không thể sống !!!

Vác một cái đầu heo đứng giữa đám người , tôi yên lặng lau nước mắt .

Bắt đầu Đại Hội Tiên Kiếm . Ui zời ... Dù là ở cổ đại cũng không tránh khỏi khúc mở đầu bằng vô số lời tụng kinh . Mém tí nữa tôi đã ngủ tại chỗ .

" Póc "

_ Ai da .. - Tôi ôm trán nhìn quanh quất . Ai a ... Tên khốn nào to gan đánh lên ta a ...

Lướt qua trên đài cao , vẻ mặt đắc ý của gã Sênh Tiêu Mặc đập vào mắt tôi .

Đánh lên chị ... Tiêu tử ... Muốn chết ...

Tôi lượm một viên đá bắn về phía gã . Đang cười đắc ý gã liền ăn một viên đá vào mặt .

Sênh Tiêu Mặc " ... "

Nha đầu thú ! Nhận lấy ...

Một viên đá nữa bay qua ...

Một viên tiếp một viên ...

Kia phong cảnh đá bay qua bay lại ... Thật khiến người ta ...không thể xem nhẹ .

Mọi người " ... -_##### "

_ Sur đệ - Họ Bạch lạnh lùng liếc mắt . Sênh Tiêu Mặc lập tức ngồi ngay ngắn .

Ma Nghiêm nghiêm rằng nghiêm lợi giao cho Lạc Thập Nhất việc định cặp đấu . Sẽ có một ngày ... Hắn sẽ cho tiểu quý đó một bài học !!!!

Trận đầu tiên là Thiên Cốt đối đầu với Doãn Thượng Phiêu .

Ừm ... Gã Doãn Thượng Phiêu này hình như là gián điệp do tên Khoáng Dã Thiên gài vào . Từ đầu tới giờ không chú ý tới , chắc ...

_ Luật thi đấu rất đơn giản . Ai rơi xuống đất trước chính là người thua . Không sử dụng ám khí , không giết người . - Lạc Thập Nhất phổ biến luật xong liền lui ra chừa chỗ thi đấu . Qua một bên ân ái với Đường Bảo .

_ Eleven , chừng nào huynh và Đường Bảo mới chính thức công khai ? - Tôi dùng khuỷu tay đẩy đẩy vai Thập Nhất đang chọc chọc Đường Bảo .

Nghe lời của tôi , một con sâu cả người uốn éo , một kẻ mặt đỏ bừng .

_ Gì ... gì .. mà công khai a ? - Lạc Thập Nhất then thùng lấp bắp .

_ Ấy dô ây dô ... Eleven sư huynh ! Bao nhiêu tuổi rồi còn làm bộ đáng thuần khiết đó cho ai coi ?!! Còn người ... Bình thường còn tà ác hơn ta ... Vậy mà gặp Eleven liền một bộ con dâu nhỏ !

Thì ra là phát ra từ trong đầu tôi.

" Tiểu tử ! Nhà ngươi trốn ở cái xó xỉnh nào rồi hả ?! " Tôi gằm lên trong đầu .

" Khu ... Xa tận chân trời mà gần ngay trước mắt . Tôi còn thấy bộ dáng ngồi xó buồn cười của cô nữa kìa "

" Ha hả ... Cung muốn ăn đấm hử ?! "

" Được rồi ! Xin lỗi ! Tôi đang dung ẩn thân ngồi cạnh cô đây này "

Vừa dứt câu , tôi xoay người đấm đá liên hồi vào không khí bên cạnh . Vũ Hoàng thiếu niên phải nói là kêu thảm thiết ... trong lòng . Sợ kêu ra tiếng bị phát hiện .

Mà trong mắt mọi người lúc này chính là : Cô gái đang ngồi xỏm trong góc tường đột ngột nổi điên quơ quào vào không khí . Mọi người không hện mà cùng rùng mình chạy xa ba thước .

Điên có thể lây đó !

Mà đương sự đương nhiên không biết mình lúc này là cỡ nào điên dại . Đánh xong liền tiếp tục trồng nấm .

" Tuyệt Tuyệt ! Huhuhu ... Sao cô nữ lòng nào đối xử với tôi như vậy ... Chúng ta dầu gì cũng là đồng hương mà Huhuhuhu ... Tại sao lúc nào cũng là gương mặt đẹp trai của tôi ?! Cô ghen tị với sắc đẹp của tôi chứ gì ?! "

" Cung còn nói thêm lời nào nữa thì đừng trách chị "

" Hức ... "

" Hừ Có chuyện gì ? "

" Tôi đã lấy được hai thần khí rồi ! "

" Hừ ?! Không bị phát hiện sao ? "

" Hừ ... Dùng đồ nhái đồi đồ thật a , đảm bảo một thời gian dài bọn họ vẫn chưa phát hiện "

" Chậc .. Có lời khen "

" Hắc hắc ... Đa tạ khích lệ "

" Nói xong rồi phải hông ? "

" Hà ?! À ... Ủ ... "

" Biến "

" ... Đồ ... đồ nhẩn tâm " Vũ Hoàng lệ tuôn ôm mặt chạy đi .

_ Hà ? Sao tự dưng lại có nước vậy kìa ? - Kinh Thủy đưa tay chùi vệt nước văng lên mặt .

Tôi " "

Kết thúc trận đầu , Người thắng là Thiên Cốt . Tất nhiên quá trình vẫn có chút gian nan , cô bị thương không nhẹ nên đi băng bó .

Tiếp trận thứ hai . Mary Sue tiểu thư và Kinh Thủy .

Tôi vỗ vai Kinh Thủy an ủi . Haiz ... Đấu với con mẹ bánh bèo Mary Sue này , lỡ mà làm đau cô ta cái không những bị nước mắt cô ta chôn mà còn bị lũ fan của cô ta phun nước miếng chết đuối luôn quá . Đáng thương Kinh Thủy ! Bảo trọng !

Mary Sue tiểu thư dùng cách xuất trường vô cùng hoa lệ . Với bộ quần áo bảy sắc cầu vồng , cô hiên ngang đạp kinh công bay xuống . Trước khi đáp đất còn xoay một vòng 360 o chống cả mặt . Đáp đất xong , nghiêng đầu nở một nụ cười thơ ngây .

Dễ sợ ! Thiệt là dễ sợ ! Em bái phục chị quá chị Mary Sue ! Bận bộ quần áo như tắc kè bông vậy chắc cũng chỉ có chị mới dám thôi !

_ Nữ thần là tối hoa lệ ~~~~~

Kìa binh đoàn fan của Mary Sue tiểu thư .

_ Cảm ơn mọi người - Mary Sue cười ngọt ngào .

Tôi " -_-||| "

Nổ chung lược bỏ phần ra mắt hoành tráng đi . Vô trận đấu , Mary Sue tiểu thư thật đúng là không phải dạng vừa . Vừa cười vừa đánh , bên ngoài còn có đoàn fan hò hò .

Khinh Thủy áp lực hảo đại a !

Tôi đặt một chân lên thành bờ hồ . Nén linh lực giải huyết cầm , hô to :

_ THỦY THỦY CỐ LÊN ! CỐ LÊN ! ĐÁP NÁT CON MẸ BÁNH BÈO MARY SUE ĐÓ ĐI ! GO GO GO !!!

Mọi người " " Không phải cô ta bị điểm huyết cầm hay sao ?!!

Hồ xong tôi mới cứng người nhìn ra sau . Lại quên đám này ...

_ Ha hà ... Lỡ miệng ... Lỡ miệng ...

Đám fan Mary Sue cơ hồ dùng ánh mắt giết chết tôi hơn ngàn lần .

Khinh Thủy vẫn thua .

_ Hừ hừ ... Lỗi không phải ở Thủy Thủy mà là gã Đại Thần ban cho cô ta quang hoàn Mary Sue quá dữ ! - Tôi an ủi Khinh Thủy .

Khinh Thủy " ??? "

_ Chà phải cô bị điểm huyết sao ? - Nghe Mạn Thiên nhăn mặt .

_ Ấy ấy ... Thời tiết bữa nay đẹp thiệt .

_ Đừng có mà đánh trống lảng !!!

Trận thứ ba tới tôi đối đầu ... Sóc Phong .

OMG ?!!! Còn gì đau hơn cái này nữa . Huhuhu .

_ Ta sẽ không khách khí - Sóc Phong lạnh nhạt . Trong mắt là nồng đậm hứng thú .

_ Anh bạn Đầu Đá ! Làm gì làm mặt nghiêm trọng thế ?!

_ Bắt đầu đi !

Bạn đang đọc truyện *Các Nam Chủ, Tránh Xa Ta Ra* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21

Đối với tôi thắng hay thua cũng không quan trọng lắm . Cho nên tôi cũng không sử dụng bao nhiêu năng lực .

Nhảy lên né nhất kiếm , tôi nhẹ nhàng lộn người về sau tấn công sau lưng Sóc Phong . Hẳn dễ dàng tránh thoát , không chút lưu tình dùng kiếm gạt bay thanh kiếm của tôi . Bộ dáng như là bức tôi phải chân chính ra tay .

_ Ấy ... Văng mất kiếm rồi không đánh nữa đâu - Tôi ngáp một cái đầy uể oải .

Mọi người " .. " Bộ dạng đó của cô ta rất đáng đánh !!!

_ Xử ra thực lực của ngươi đi - Sóc Phong đâm tới .

Tôi né ra , ôm ngực rung rung :

_ Ngươi ta đã cố gắng hết sức rồi mà !

_ Nghiêm túc cho ta !

Lại một chương bản tới . Lần này , tôi hơi ngừng lại để chương lực bắn vào mình , cố gắng né qua điểm yếu hại . Thoáng cái , thân hình tôi như điều đứt

dây , roi trên mặt đất .

Sóc Phong nhăn mày càng sâu , đứng tại chỗ nhìn kẻ nào đó định giờ trò gì đây .

_ Tiểu Tuyết - Thiên Cốt sau khi chữa thương đã quay lại , thấy tôi bị như vậy liền xông lên . Ôm lấy tôi lo lắng - Muội có sao không ?

_ Khụ ... Tỉ tỉ ... Muội ... Muội ... - Tôi run run lên tiếng , khoe môi chảy máu , lồng ngực ướt đầm máu tươi - Muội ... Không xong ... rồi ...

_ Tiểu Tuyết ! Người đừng có chuyện gì nha ?! Hix hix ... - Kinh Thủy thút thít .

_ Oa ... Mẹ nuôi ... - Đường Bảo khóc lớn .

_ Khụ ... - Tôi phun ra một búng máu nhắm mắt lại .

_ Tiểu Tuyết / Mẹ nuôi - Kinh Thủy và Đường Bảo hoảng sợ la to .

Mọi người cũng có chút lo lắng nhìn về phía tôi . Mặc dù cô ta độc mồm độc miệng nhưng không có nghĩa họ ghét cô ta .

Đúng lúc này , Thiên Cốt người đáng lẽ lo lắng nhất lại vẻ mặt dị thường bình tĩnh . Đã vậy còn nở một nụ cười mà mọi người cho là hết sức tà ác . Cô thả tôi ra , một cú đâm thấu đi lên chuẩn xác nhắm ngay mặt của kẻ nào đó .

Mọi người " ... " Cái quái gì đang triển khai thế này ?! Tỉ muội tương tàn nhả ?!

_ Á Đau quá ... - Mà kẻ nào đó lúc này còn mang bộ dạng hấp hối , giờ đã ôm mặt bật dậy vừa xoa vừa khóc huhu nhìn tỉ tỉ :

_ Huhuhu ... Tỉ nữ lòng nào đối xử với muội như vậy ?! Muội là người đang thân mang trọng thương đó !

_ Ha ha ... Trọng thương ... Trét cái nước cà chua này lên là tỉ sẽ không biết sao ?! - Thiên Cốt lại khuyến mãi một đám nữa .

_ Ách ... Muội chỉ là tạo không khí thôi mà . Hix hix ... Đau cần như thế đánh muội a - Tôi chà chà vạt áo dính đầy máu ... Khụ ... Là cà chua ...

_ Ta xem muội là ngứa da lắm đúng hay không ? Khiến ta lo lắng vui lắm hả ?

Lại thêm vài đám mà lần này còn có sự tham gia của hai diễn viên quần chúng lúc này đã khóc mướn cho tôi - Kinh Thủy và Đường Bảo .

_ Khiến bọn ta lo ...

_ Nay thì muội xong rồi ...

_ Oa ... Muội sai rồi còn không được sao ?! Đừng đánh ... Đừng đánh a ... Đánh nữa muội thật sự học máu ...

Mọi người " ... " Đáng đánh ! Rất đáng đánh ! Không cần nương tay đâu !

(T/g : ... Người rút cuộc kéo bao nhiêu cừu hận a ...)

Sênh Tiêu Mặc thật sự là cười đến rớt ghế . Ma Nghiêm mặt đen ... đen hơn nhọ nồi . Bạch Tiễn Thu (T/g : ... lại có biệt danh mới ... Ha hả ... Bạch Từ Họa ...) ... thẳng cha này vẫn ngằn năm như một không có biểu tình , cho dù có cũng đừng mong hắn biểu hiện chỉ người xem .

Sóc Phong biết mình cũng đã thắng , đáp xuống đất lạnh lùng đi thẳng một mạch ... nếu xem nhẹ hai bà vai đang run liên hồi kia à .

Khụ ... Trận đấu giữa hai kẻ huyền thoại này đã kết thúc một cách rất có hậu .

Tôi lại sâu sắc rút ra một bài học : kịch Quỳnh Dao cảm động cái đêch , toàn bộ đều là lừa gạt ! Trắng trợn lừa gạt một trái tim thiếu nữ trong trắng như tôi đây mẹ nó thiệt không thể tha thứ .

(T/g : ... Trong trắng ... Ha hả ...)

Đầu vài trận nữa thì ngày thứ nhất của Đại Hội Tiên Kiếm cũng đã khép lại .

Quần quít đi theo Nghê Mạn Thiên đi tắm , thừa cơ chiếm chút tiện nghi , lại bị tán vãi phát rồi bị đá ra khỏi phòng . Tôi nhàn nhã chỉnh quần áo nhảy chân sáo đi chơi .

Kì thực , ngay cả tôi cũng trầm trọng hoài nghi bản thân sẽ không là cái đồ cuồng chịu ngược đi ?!!!

Ha hả ... Vấn đề này ... Rất khó nói ...

Tối trong sân gần hoa viên , nhìn Thiên Cốt lại múa kiếm tôi phát mệt . Ngay cả nghỉ ngơi cũng không nghỉ lại tiếp tục luyện tập . Nữ chính đúng là điển hình hảo thanh niên của thời đại a ! Là tấm gương sáng cho tổ quốc a !

_ Ti ...

Vừa định kêu Thiên Cốt , vai tôi liền bị ai đó kéo lấy . Tôi phản xạ gạt tay , chuẩn xác tung ra chiêu Judo hiện đại quật gã kẻ đó .

_ Au ...

_ Ai đó ? - Thiên Cốt nhăn mày nhìn về hướng vừa phát ra tiếng kêu . Cô chậm rãi bước tới , xác định không có ai sau đó mới thả lỏng quay lại luyện tập .

Sau rừng cây bên bờ sông .

_ Sát ti ! Cho muội xin lỗi mà , muội chỉ là phản xạ có điều kiện mà thôi . Tha cho muội đi , nha ? - Tôi liên tục vòng quanh cái người được mệnh danh là Đệ nhất lục giới mỹ nam nịnh nọt cầu tha thứ .

_ Nha đầu nguoi ... Thật là ... - Sát Thiên Mạch cười bất đắc dĩ nhéo mũi tôi .

_ Hi hi ... Biết ti xương muội nhất mà ! - Tôi le lưỡi cười .

_ Đúng vậy đúng vậy ! Xương xương xương muội nhất luôn !

_ Hi hi ...

_ Mà ... người lúc nãy ... là ai vậy ? - Sát Thiên Mạch ôm tôi ngồi trên thềm nhẹ giọng hỏi .

_ Lần trước quên giới thiệu với ti ! Đó là ti ti của muội - Hoa Thiên Cốt .

_ Nga . Hoa Thiên Cốt ...

Là đang nhớ tới Lưu Hạ sao ?! Sát mĩ nam . Ai ai ... Cái không khí ngột ngạt gì đây ?! Không thích chút nào ...

_ Sát ti ! Đúng rồi , ti tới đây chi vậy ?

_ Ah ... Phải rồi ... Ta nghe nói muội bị thương Có sao không ? - Sát Thiên Mạch lo lắng kiểm tra cả người tôi .

Sặc Có người tin cái vụ nước cà chua đấy kìa ?!

_ Khụ ... Muội đau lắm ... Bị thương rất là nặng ... - Tôi ho khan ra vẻ yếu mềm .

_ Đau ở đâu ? Đâu ?

_ Ở đây này - Tôi dùng tay đặt bàn tay Sát Thiên Mạch lên ngực mình , đề tiện chớp chớp mắt mấy cái .

.

.

.

" Bốp "

_ Nha đầu thúii ! Cũng dám chọc ta !

Huhuhuhu Quỳnh Dao kịch quả nhiên là lừa đảo . Gì mà nam chủ nghe nữ chủ nói vậy liền đỏ mặt rồi thâm tình nhìn nhau a !!! Nói mấy lời đó căn bản liền bị ăn đánh thấy không ?!!! Không bao giờ nữa tin vào mẹ Quỳnh Dao a !!!

Ăn thêm một cái tát nữa , kẻ biến thái nào đó rớt cuộc đối với kịch Quỳnh Dao triệt để hết hi vọng . Mà tự nhiên chìm trong suy nghĩ của mình , kẻ nào đó không nhận ra sự khác thường của Sát ti . Điển hình là hai rặng mây hồng khả nghi trên má , đôi mắt lác liếc nhìn bốn phía .

Thẹn thùng Sát ti thật là tội kute có được không ?!!!

Bạn đang đọc truyện *Các Nam Chủ, Tránh Xa Ta Ra* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22

Trò chuyện với Sát tỉ hơn hai tiếng nữa tôi mới trở về . Còn về nói cái gì mà lâu như vậy ... Hừ ... Mới không nói cho các người biết .

Ngày thứ hai Đại Hội Tiên Kiếm , trải qua hơn bao nhiêu trận rớt cuộc đã tìm ra 4 người dẫn đầu . Là Sóc Đầu Đá , Nghê nữ nhân , tỉ tỉ và Mary Sue .

Bởi vì lúc nào cũng có tôi bám theo nên không có việc Doãn Phê Phê cho Nghê nữ nhân kim tâm độc ám sát . Càng không có chuyện lão Nghê cho Nghê nữ nhân Bích Lạc Kiếm .

Thế nên khi đấu với Sóc Phong , Nghê Mạn Thiên thua .

Hoa Thiên Cốt đấu với Mary Sue . Mary Sue thắng .

Trận chung cuộc , Mary Sue đã bại Sóc Phong dành chiến thắng .

Đối với vấn đề này tôi tỏ vẻ ... Không hổ là Mary Sue a~~

Đại lễ bái sư bắt đầu . Cái kẻ bị loại ngay vòng giữ xe như tôi tự nhiên quỳ ở hàng cuối cùng . Vị trí này tôi vô cùng hài lòng .

Đợi ổn định vị trí rồi , tôi nhắm mắt cúi đầu tranh thủ ngủ một giấc cho đã .

_ Từ Họa , đệ mau gọi Mị Điện đi chứ - Ma Nghiêm nhũn mày nhìn sang trầm tư Họ Bạch .

Họ Bạch mím môi có điều suy nghĩ nói :

_ Để người khác chọn trước đi !

_ Vậy được ...

Lạc Thập Nhất đi tới trước mặt Thiên Cốt đưa cỏ thơm mỉm cười :

_ Làm đệ tử ta thế nào ?

Đào Ông sư tôn một dạng đưa cỏ thơm tới trước mặt Thiên Cốt mời .

Thiên Cốt cắn môi do dự . Bên lở tai liên tục truyền đến tiếng Đường Bảo " Chọn Thập Nhất sư huynh đi mẹ Cốt Đầu " khiến cô vô cùng phiền chán .

Cô nhìn về phía Bạch Từ Họa rồi nhanh chóng cúi đầu . Tay thói quen vuốt ve túi thơm bên hông . Nghĩ tới Vân Ân , cô hơi mím môi cười .

_ Sư tôn , con lần đầu thu đệ tử người nên nhường con đi chứ - Thập Nhất nhìn Đào Ông nói .

_ Kính lão đắc thọ , người nên nhường lão già ta mới đúng . Khó khăn lắm ta mới ưng ý một đứa .

Hai người cãi qua cãi lại , mỗi người nắm một tay Thiên Cốt không chịu nhường bước .

Đúng lúc này , cả người Thiên Cốt phiêu phù lên không trung bay đến trước mặt Bạch Từ Họa . Cả hai người Thập Nhất và Đào Ông đều biết đều nhìn nhau thờ dài .

Mary Sue cắn răng mắt lạnh nhìn Thiên Cốt . Lại bắt đầu tính kế người ta .

Sênh Tiêu Mặc nhẹ nhàng lướt qua mặt từng học sinh , sau đó ánh mắt dừng ở kẻ nào đó . Hắn nhếch miệng cười , thu cô ta về ... Đảm bảo Tiêu Hồn Điện không buồn tẻ nữa .

Hắn nhắc chân xuống hàng cuối cùng , đứng trước mặt kẻ nào đó chìa ra cỏ thơm .

.

.

.

_ Đây ! Không nhận sao ? - Sau vài giây không thấy tôi có động tĩnh gì , Sênh đại gia hơi cau cao giọng .

Kẻ nào đó vẫn không hề hay biết . Bộ dáng cúi đầu trong mắt người khác trông vô cùng nhu thuận , ki thực ... Sự thật chúng ta đều biết kẻ nào đó đang làm gì . Có mái tóc dài che lại nên không ai biết tôi đang say sưa ngủ .

Một đệ tử quý cạnh tôi nhìn không được thụi cùi chỏ vào hông tôi ý đồ kêu tôi .

Nào ngờ bóng dáng đó cứ thế ngã sấp xuống . Mái tóc chẻ qua hai bên lộ ra gương mặt trắng nõn , hai mắt nhắm nghiền , môi hơi mở ra thở đều .

Mọi người " ... "

_ Hoa Tuyết - Ma Nghiêm chính là người đầu tiên phản ứng , ông lớn giọng quát , trán nổi gân xanh .

_ Khò ... Yêu quái Ma Nghiêm lui tán ... - Kẻ nào đó nhử mầy , lật người hô to một câu rồi tiếp tục an giấc .

Mọi người rã rạc quay đầu nhìn Ma Nghiêm sau đó cười ha ha nhìn nhau .

_ Ha hà ... Bữa nay trời đẹp quá há ...

_ Đúng vậy , đúng vậy !

_ Chắc ... Chúng ta vừa mới nghe được gì sao ...

_ Làm gì có ... Nghe được gì a ...

Ma Nghiêm nắm tay kêu " rắc " " rắc " . Gương mặt giờ đã không chút cảm xúc .

_ Ha ha Thì ra đệ tử Trường Lưu chính là cái đức hạnh này - Lão Nghê Thiên Trọng nhạo báng cười .

_ Thế nào ? Đức hạnh của tôi khiến ông không hài lòng hả ?

Nhân vật chính của sự kiện từ từ ngồi dậy , xoa xoa hai mắt nhập nhèm hơi nước .

_ Đúng vậy , thế nào ? - Nghê Thiên Trọng ềnh cái bụng to tướng hừ lạnh .

_ Chắc ... Nhiều tháng rồi ? - Tôi nhìn chằm chằm vào cái bụng ông rồi hỏi .

_ Há ? - Lão có chút không theo kịp tư duy của tôi .

_ Có thai nhiều tháng rồi ?

" Phốc " Không biết ai khởi sướng đầu tiên mà theo sau mọi người đều che miệng cười khúc khích .

_ Ngươi ... - Mặt Nghê Thiên Trọng đỏ bừng bừng , vừa xấu hổ vừa giận .

Sênh Tiêu Mặc ho khan giải vây đưa cổ thơm cho tôi :

_ Chăm lấy !

_ For me - Tôi méo miệng chia mũi mình .

_ Hừ ... - Mary Sue tiểu thư âm thầm hừ lạnh . Cũng dám quyến rũ mỹ nam của cô . Đợi cô lên Tuyệt Tình Điện sẽ tính sổ với cô ta .

(T/g : ... Có một sự ảo tưởng không hề nhẹ ...)

Tôi nhìn cổ thơm ... nhìn a nhìn ... nhìn a nhìn ...

Thở dài đưa tay muốn nhận lấy , ai ngờ tôi giống hệt Thiên Cốt bay lên không trôi về phía ... Họ Bạch .

Nhìn gương mặt kia ... Tôi thảm thiết nghĩ ...

No ...

No ...

No no no no no ...

Đừng như vậy chứ ...

Chị còn muốn sống a ... Chị không muốn ở chung với một cái tủ lạnh di động đâu ...

Tôi rơi xuống đất , suy nghĩ đầu đầu không để ý mặt liền nện xuống sàn luôn . Nghe tiếng thối cũng thấy đau dùm .

Mọi người không đành lòng nhìn thẳng kẻ nào đó căm mắt , mà càng quan trọng là căm mắt ngay trên chân của Họ Bạch a . Bộ đáng điển hình yêu thương nhưng nhớ ôm chân Bạch Tử Họa .

Lạnh ...

_ Dù ? - Họ Bạch nhếch miệng nói , ánh mắt đầy vẻ trêu tức .

Thanh danh của chị ... Ahhhhhhhhhh ! Chúng ta quả nhiên là kẻ thù truyền kiếp ! Bạch tiện thụ , cung cho chị nhớ ! Chị biết là cung cố ý mà ... Chắc chắn cố ý làm tôi ngã .

Ngồi dậy lếch về phía Thiên Cốt , tôi nước mắt lưng tròng nhìn cô cầu an ủi ...

Thiên Cốt khẽ vỗ vỗ đầu tôi , tôi hạnh phúc híp mắt lại dụi đầu vào tay cô .

Mọi người " ... " Cái tư thế chủ và chó đó là cái gì triển khai a ?!! Ngao ngao ngao ... Hoa Tuyết ! Người đã thăng chức thành sủng vật rồi hả ?!!

_ Quý xuống - Giọng nói trong trẻo , thanh lãnh của Bạch Tử Họa vang lên cắt ngang dòng suy nghĩ của mọi người .

Tôi và Thiên Cốt khom lưng quý xuống . Không ai nói gì vào giờ phút này .

Bốn quả chuông bạc đưa ra trước mắt tí muội tôi .

_ Sư đệ - Ma Nghiêm mặt tái mét hô to . Hoa Thiên Cốt số mệnh kì dị ai cũng biết , Hoa Tuyết biến thái không hạn cuối , chuyện này ai cũng biết . Vậy mà bây giờ Tử Họa lại nhận cả hai cái gai trong mắt hấn làm đồ đệ . Hấn sao cam ?!

_ Các nàng , kể từ hôm nay , là đồ đệ của Trường Lưu Thượng Tiên Bạch Tử Họa - Bạch Tử Họa thân nhiên nói , giọng không lớn nhưng rành rành bay vào tai mỗi người có mặt tại đây .

Ngay cả cô thorn cũng không đưa đã giao ra cung linh , ý của Bạch Tử Họa trong lòng mỗi người đều rõ .

Sênh Tiêu Mặc phe phẩy cây quạt cười tùm tùm thế nhưng có ai biết trong lòng hấn giờ khó chịu như thế nào . Giống như có một thứ quan trọng bị đoạt đi mất khiến hấn phiền táo không thôi !

Ma Nghiêm khó thở trừng mắt nhìn . Tử Họa một khi đã quyết thật đúng là không thể lung lay . Hấn không còn cách nào khác chỉ đành phát tay oán hận cho qua .

Bạn đang đọc truyện *Các Nam Chủ, Tránh Xa Ta Ra* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23

Họ Bạch lướt qua vẻ mặt các chúng tiên lạnh nhạt :

_ Chư vị có điều dị nghị ?

Mary Sue tiểu thư cúi đầu , hai tay buông thõng hai bên nhìn qua cực kì đáng thương . Chỉ là không ai thấy cô cúi đầu trong nháy mắt đó , ánh mắt xẹt qua tia ngoan độc .

Tay Nghê Thiên Trọng nắm chặt thành quyền , thấy con gái không có biểu hiện gì (sớm đã bị biến thái tẩy não rồi còn mong Nghê mĩ nhân giành tị ... Không có đầu ...) , ông đành giọng :

_ Thì ra đệ tử chương môn đã được định sẵn , như vậy còn mở Đại Hội Tiên Kiếm làm gì ! Nhưng đây là việc của Trường Lưu , Tôn Thượng đã quyết định chúng ta dị nghị có tác dụng gì sao ?

Bạch Tử Họa gật đầu :

_ Dĩ nhiên là không !

Sặc ... Gã Họ Bạch đúng là không biết nể gì ai , quá dữ !

_ Hai người còn không mau nhận chuông - Đường Bảo kêu lên .

Thiên Cốt giật mình nhận lấy .Tôi do dự trừng mắt nhìn cái chuông lâu bầu :

_ Không nhận không được sao trời ?!

_ Không được - Bạch Tử Họa nghe ai đó lầm bầm kiên quyết nói .

Ách ... Đây là áp bức trắng trợn ... Áp bức trắng trợn a ...

Không còn cách nào khác tôi đành nhận lấy , ánh mắt nhìn cái chuông như nhìn một kẻ thù hận không thể bóp nát nó lúc này .

Quỳ trên đàn tề , từng tiếng chuông vang lên khiến tôi càng thêm khó chịu .

Bạch Tử Họa cầm một chiếc ly bạc trong tay , vẩy vài giọt lên người bọn tôi . Tiếp đó lại thay bằng một chiếc ly vàng , cũng vẩy vài giọt . Sau đó thay bằng một chiếc ngọc lưu ly , lần này khác với hai lần trước đó , cả người Thiên Cốt co rúm lại . Tôi đoán là nước Tam Sinh Trì . Chỉ là ... Thiên Cốt là động tình với Họ Bạch vẫn là ...

Bạch Tử Họa thấy cử chỉ của Thiên Cốt chỉ hơi cau mày không nói gì tiếp tục tuyên thệ .

_ Liệt tiên Trường Lưu trên cao, đệ tử Bạch Tử Họa, cai quản Trường Lưu Sơn tám mươi ba năm, không có đức cho thế gian, không có công cho bốn phái, nay nhận Hoa Thiên Cốt và Hoa Tuyết làm đệ tử đời thứ một trăm hai mươi bảy và một trăm hai mươi tám . Không mong các nàng có thể trả thù trừ ma, được vào tiên ban, không mong các nàng có thể nổi danh muôn đời, chấn hưng bốn môn. Chỉ mong các nàng yêu thương thiên hạ, từ bi phổ độ chúng sinh, sống đường đường chính chính, không thẹn với lòng. Nếu có làm đường lạc lối, cũng là do đệ tử không biết dạy. Trường Lưu liệt tiên xin chứng giám !

Hoa Thiên Cốt cung kính dập đầu vài cái, nói :

_ Liệt tiên Trường Lưu trên cao, đệ tử Hoa Thiên Cốt, mệnh số kỳ lạ, sinh ra đã là người mang điềm xấu, được Tôn thượng giúp đỡ, hết lòng dạy dỗ, nhận con làm đồ đệ. Đệ tử chắc chắn làm một người đường đường chính chính, không thẹn thiên địa, không thẹn Trường Lưu, không thẹn Tôn thượng. Sau này sinh vì tôn sinh, tử vì tôn tử. Tuyệt không cãi lời thầy nửa câu. Thiên địa làm chứng !

Thề thốt gì không biết nữa phiền toái đã chết . Thấy Họ Bạch liếc mình , tôi vội cúi đầu :

_ Liệt tiên Trường Lưu trên cao, đệ tử Hoa Tuyết , tính tình không tốt , thích trêu chọc người khác , được Tôn thượng giúp đỡ , hết lòng dạy dỗ, nhận con làm đồ đệ. Đệ tử chắc chắn làm một người đường đường chính chính, không thẹn thiên địa , không thẹn Trường Lưu , không thẹn Tôn thượng. Sau này sinh vì thiên hạ , tử vì thiên hạ . Tuyệt không cãi lời thầy nửa câu . Thiên địa làm chứng !

Sặc ... Nói được trôi chảy như vậy tôi cũng phục mình quá !

Kính Thủy thì nhận Đào Ông làm sư phụ . Nghề mũi nhọn và Sóc Phong làm đệ tử Eleven sư huynh . Hắc hắc ... Mary Sue là đệ tử Sênh Tiêu Mặc .

Đại lễ bá sự kết thúc , tôi và Thiên Cốt trở về chuẩn bị hành lý di dân a !

Thiên Cốt vì kiệt sức mà ngất xỉu , tôi đành ôm cô đi , nửa đường nhảy ra con mẹ Mary Sue .

Xung quanh không có ai nên cô ta cũng không giả vờ . Một mặt cầm hận chỉ vào mặt tôi :

_ Hoa Tuyết ! Người tính căn ta tới bao giờ hả ?

Căn cái đêch gì a ?! Còn có con mắt nào của cô ta thấy tôi căn đường cô ta !

_ Bạch Tử Họa , Sênh Tiêu Mặc tất cả sẽ là của ta . Đừng mong chiếm lấy .

Mém tí nữa là tôi bị ghen nước miếng rồi . Sặc ... Quả nhiên là giấc mộng của mấy nàng Mary Sue . Lập hậu cung a ~~~ Thì ra đó là lí do tôi bị ghía a ...

_ Kì thật cô cứ tự nhiên , không cần để ý tôi - Tôi ho khan giải thích . Cứ trực tiếp cưa cẩm bọn họ đi , chị sẽ chuẩn bị bông ngô xem cung lập hậu cung .

Mary Sue nheo mắt hừ lạnh , hất tóc , cao quý lãnh diễm xoay người bỏ đi .

_ Coi chừng ...

" Bóp "

_ ... cái cột ! - Tôi nói nốt câu nói dở rồi nhìn Mary Sue tiểu thư ôm đầu sưng lên chạy đi .

Cao quý lãnh diễm cái gì ?! Ha hả ...

Bay lên Tuyệt Tình Điện , tùy tiện tìm một phòng để Thiên Cốt nằm rồi đi ra ngoài .

Vừa bước chân ra đã ngửi thấy mùi hoa đào lan tỏa khắp đình viện, ngọn núi nhỏ cách đó không xa thấp thoáng một màu xanh . Sách ... To như vậy làm quái gì ?! . Tôi chạy vội qua đình viện , trước mặt hiện lên một toà điện lộng lẫy nguy nga nhưng nhỏ hơn Trường Lưu điện rất nhiều, dưới ánh mặt trời cả toà kiến trúc thi thoảng hiện lên sắc cầu vồng, khác hẳn Trường Lưu đại điện sơn son thếp vàng .

Nước miêng-ing ... Lấy một tấm ngói chắc cũng đủ xài vài năm quá . Má ơi ! Đúng là phong cách của mấy đại gia , sao mà chúng bình dân chúng tôi chịu nổi a ! Tôi lệ nóng doanh tròng cắn khấn tay .

Cuối cùng cũng đi qua cửa chính đại điện , một luồng gió lạnh phả vào mặt tôi. Cảnh tượng hùng vĩ trước mắt khiến tôi hít một hơi thật sâu.

Phía dưới là núi tiên Trường Lưu trôi nổi trên mặt biển , ở phía xa xa cũng nổi lơ lửng trên không trung còn có Tham Lam điện và Tiêu Hồn điện. Gió mang mây thi thoảng lướt qua người tôi , chỉ cần vươn tay ra là có thể chạm được. Đại điện Trường Lưu cùng hơn mười toà thiên điện cùng lầu các dưới núi non mây phủ vẫn có thể nhìn thấy rất rõ. Biển trời càng trở nên bao la hùng vĩ , tuyệt vời xiết bao.

_ Oahahaha Từ giờ chị chính là đại ca ở đây - Tôi chống nạnh ngửa mặt lên trời cười to .

Hình như kẻ nào đó quên mình đang ở địa bàn của kẻ thù a nha !

Bạn đang đọc truyện *Các Nam Chủ, Tránh Xa Ta Ra* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24

_ Ngươi rất ồn !

Đột nhiên nghe thấy giọng nói mà tôi vô cùng chán ghét , tôi giật nảy mình. Ngẩng đầu lên, thấy Bạch Tử Họa đang đứng trên một tảng đá lớn cao vút, quan sát Trường Lưu Sơn và chúng sinh thiên hạ, tà áo trắng bay bay, giống như lúc nào cũng có thể cuốn theo gió .

Tốt nhất là để gió cuốn ngươi đi luôn đi ! Ở lại chỉ tổ làm khổ chúng ta .

_ Ngươi rất thích làm bầm máng người sao ? - Bạch Tử Họa buồn cười nhìn xuống tôi . Nếu nha đầu biết mình nói xấu người đều bị nghe được không biết về mặt sẽ thế mà nhĩ ?!

_ Đúng vậy ! Ta thích nhất là máng người ... nhất là Bạch tiện thụ nhà ngươi - Tất nhiên câu sau tôi chỉ dám nói nhỏ .

Bạch tiện thụ ?! Lại cho hấn lên biệt danh !!! Hoa Tuyết ! Ngươi lá gan đúng là càng ngày càng lớn .

_ Tiểu Cốt đầu ? - Hấn nhẹ giọng hỏi

_ Trong phòng - Tôi bĩu môi .

_ Ta ở đây một mình quen kiêu lòi . Giờ ngươi có lời nào muốn hỏi thì cứ hỏi !

Hừ hừ ... Ta muốn hỏi có thể hay không đánh chết ngươi a ?!

_ Vội tu vi của ngươi thì không thể - Bạch Tử Họa xem ai đó mặt vắn vẹo , thản nhiên nói .

Oa má ơi ! Gã này chẳng lẽ biết thuật đọc tâm ?! Không tà vậy chứ ?!

_ Ta không đọc tâm , mặt ngươi hiện lên hết rồi !

Ách ... Chẳng lẽ dễ nhìn ra vậy sao ?! Quả nhiên ... Ở cùng với một đám IQ thấp cũng kéo giảm IQ của tôi a ...

(T/g : Tôi giờ tự ki ...)

Bạch Tử Họa nhìn phía bên dưới hỏi :

_ Nhìn từ trên này xuống , ngươi thấy gì ?

_ Một đám cây cỏ hoa lá um tùm mọc tùm lùm - Tôi đáp không chút suy nghĩ .

Họ Bạch " ... "

Biết rõ chính mình không theo kịp tư duy thất thường của ai đó , Họ Bạch tự bản thân nói :

_ Nhìn phong cảnh từ phía xa luôn có cảm giác Trường Lư thật hùng vĩ, dù không có gì đặc biệt cũng khiến người ta thấy không giống bình thường. Có điều, một tầm nhìn quá rộng ngược lại sẽ làm nổi bật nên sự chênh lệch giữa bản thân và thế giới. Cho nên dù có thế nào cũng không thể cảm nhận một cách rõ ràng rằng mình đang tồn tại. Tầm nhìn của người bình thường chính là cảnh vật mà mắt thấy, nhưng tầm nhìn của người tu đạo lại là những thứ mà lí trí nắm giữ được, những nỗi niềm rung động và nhớ nhung trong lòng. So với cuộc sống có thể trải nghiệm trong một không gian bé nhỏ như của người, thì Tuyệt Tình điện, Trường Lư Sơn có lẽ là lòng chứa vạn vật, dung nạp toàn bộ thế gian rộng lớn, phải coi nó là thế giới mình đang sống, đồng cảm với nó, thấu hiểu nó, bảo vệ nó .

Oa ... Choáng váng Đầu quay mòng mòng a ... Hông hiểu gì hết

_ Máy vấn đề cao thâm thế này người vẫn là đi tìm tí ti ta nói đi - Tôi quả quyết xoay người bỏ đi .

Sách ... Vừa lúc nãy thấy bộ dạng cô đơn khi nói những lời đó của hắn không hiểu sao có chút đau lòng đâu Quả nhiên là tiếp xúc nhiều quá cảm xúc biến dị a ... Cứ tiếp tục như vậy tôi chả phải bị kịch ...

_ Tiểu Tuyết !

Tôi hơi dừng chân nhưng không quay người lại .

_ Từ nay về sau gọi sư phụ , còn có đem cung linh đeo vào .

Hừ ... Mơ đi cung ...

_ Xí ... Người tự đi mà gọi .

Nói rồi tôi nhanh chóng biến mất khỏi tầm mắt của hắn .

Bạch Tử Họa vẫn đứng ở chỗ cũ , môi cong lên . Tuyệt Tình Điện xem ra sẽ không yên tĩnh nữa ! Có chút chờ mong đâu !

Thiên Cốt tỉnh dậy sau điều đầu tiên chính là đi tìm thức ăn . Nhìn khung cảnh xa lạ trước mắt , cô đoán đây hẳn là Tuyệt Tình Điện .

Phấn đấu bấy lâu nay chỉ vì lên được đây thôi mà ... vì cái gì cô không cảm thấy sung sướng chút nào ?!

_ Hừ ...

Tôi nhảy ra trước mặt Thiên Cốt làm mặt quỷ .

_ Tí ti ! Làm cái gì mà nhăn mặt như bà già thế kia ? Xấu chết !

_ Muội không nói không ai nói muội cầm đầu - Thiên Cốt bóp trán liếc xéo kẻ nào đó .

_ Không nói muội ngứa miệng lắm .

Thiên Cốt ánh mắt rên sắt không thành thép . Muội muội này của cô thật là ...

_ Tí ti ~~~~ Muội đôi ~~~~

_ Để tí đi kiếm gì ăn !

Tôi cười hề hề để sát mặt vào mặt Thiên Cốt :

_ Tí ti ! Tí thấy đám hoa cỏ ngoài kia hông ?

_ Hả ?! Ừm ... - Thiên Cốt nhìn theo ngón tay tôi chỉ ra ngoài hoa viên ngơ ngác gật đầu .

_ Hắc hắc ... Lấy hoa đào nấu canh hoa đào cho muội ăn đi !

_ Nhưng mà Tôn Thượng ...

_ Tí yên tâm ! Hắn nói tí muội ta cứ tự nhiên ! Muốn làm gì cũng được !

_ À ... vậy được rồi ...

Ha ha ... Bạch tiện thụ Người rất yêu quý đám hoa cỏ ngàn tuổi đó của người phải không ?! Chị sẽ bứt sạch cho cung coi ... Dám bắt nạt chị ... Hừ

hừ ...

Thiên Cốt lạnh người nhìn ai đó cười đến hắc ám không khỏi vì người bị nha đầu này nghĩ đến mà bị ai vài giây .

Bạch Tử Họa " ... " Hẳn có nói bọn họ tự nhiên sao ?!

Kẻ biến thái nào đó đã quên đây là đâu và cái lỗ tai thính hơn chó của ai đó thì phải ?! Tính kể người ta mà bị người ta nghe hết ... Vì điều thiệt là vì điều !

Và thế là cuộc sống ở chung của ba sư đồ bắt đầu .

Thiên Cốt vì ngủ không quen giường băng nên lăn ra đất ngủ . Tới sáng bị Đường Bảo đánh thức liền cuống cuống chạy đi tìm Họ Bạch thỉnh an .

_ Ta ở thư phòng - Đường như không chịu nổi Thiên Cốt chạy loạn , giọng nói Họ Bạch vang lên bên tai cô .

Mãi 15 phút sau Thiên Cốt mới tìm đến thư phòng . Họ Bạch đang ngồi phê duyệt tài liệu .

_ Đồ nhi xin thỉnh an sư phụ ! - Thiên Cốt cúi đầu y như đã được học , Họ Bạch cả ánh mắt cũng không phân cho nàng .

_ Chuyện đó sau này miễn . Ngươi cũng không cần phải thường xuyên dậy sớm như hồi đi học nữa, cứ thoải mái thôi !

_ Vâng !

Nhất thời không khí giữa hai người lại có chút tẻ ngắt . Họ Bạch dùng thần thức tìm thấy ai đó vẫn đang an giấc trên giường không khỏi có chút buồn bực .

Mặc dù hẳn không dễ ý lễ nghi tiểu tiết nhưng nếu như nha đầu đó mà chịu giống Tiểu Cốt đối hẳn thỉnh an hẳn cũng không khó chịu như vậy . Suốt ngày chỉ biết ngủ ... Đúng là heo !

(T/g : Giọng nói oán thê đó là tác giả nghe lầm sao sao sao ?!!!)

_ Đi đem tiểu Tuyết gọi lại đây .

Nghe Họ Bạch nói Thiên Cốt không khỏi lảng lảng hồi lâu . Sư phụ tìm Tiểu Tuyết chi ta ?!

Nghĩ thì nghĩ nhưng hiệu suất làm việc của Thiên Cốt cũng rất hiệu quả . Không tới 5 phút đã xách lỗ tai ai đó rình vào thư phòng .

Mà làm tôi nhìn đến gã Họ Bạch điều đầu tiên nghĩ chính là ...

Huhuhuhu ... Tỉ tỉ quả nhiên thấy người tình liền phản bội muội muội này . Chắc chắn là hắn đã dùng sắc đẹp mê hoặc tỉ tỉ đi tìm tôi phiền toái đây mà .

Hồn nhiên không biết đầu gối mình trúng một mũi tên Họ Bạch .

Đối mặt với ánh mắt laze của tôi , Họ Bạch định lực vững vàng không chút sức mẻ , tay lật tài liệu giọng thần nhiên :

_ Trời đã gần giữa trưa cũng chưa chịu dậy đến thỉnh an ta , đúng là không có quy củ .

Mặt tôi nháy mắt liên vận vẹo . Mợ nó ! Tôi nhớ trong nguyên tác gã này cũng không dễ ý lễ nghi mà còn bảo Thiên Cốt không cần thỉnh an nên tôi mới an tâm ngủ nướng a . Ahhhhhh ! Nữ chính đãi ngộ quả nhiên không phải ai cũng có ! Ta hận ngươi Bạch tiện thụ !

(T/g : ... Lời này ngươi đã nói hơn trăm lần rồi con gái)

_ Chép Tam Tự Kinh 10 lần . Ngày mai đưa ta xem .

Nà nì ?! Tam Tự Kinh ?! 10 lần ?! Ngày mai xem ?!

_ Ngươi mẹ nó trực tiếp giết ta luôn đi ! - Tôi không nhịn được thô tục .

_ 20 lần .

_ Ngươi ...

_ 30

_

Thiên Cốt đứng một bên kì thực muốn nói sư phụ ngươi chẳng phải là bảo cô mấy lễ nghi đó sau này miễn sao ?! Nhưng nhìn bộ dáng đau khổ thống thiết của Tiểu Tuyết

Ha ha ... Cảm giác hà hê này từ đâu mà ra vậy nhỉ ?!!!

P/s : Mấy bữa Boss rảnh nên dạo vòng vòng coi truyện thì thấy bộ truyện này của Boss bị mang đi post rất nhiều chỗ khác . Mặc dù mình không cảm nhưng các bạn lấy truyện làm ơn thông báo cho mình một tiếng , post thì phải để tên tác giả là mình và nguồn . Dù sao cũng là đứa con của mình nên hi vọng các bạn tôn trọng mình báo cho mình biết rồi hãy đem đi . Cảm ơn m.n

Bạn đang đọc truyện *Các Nam Chủ, Tránh Xa Ta Ra* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Ngoại truyện 1

Cô nhi viện - Tuổi thơ -

_ Tuệ Tuyệt ! Sơ cảm thấy con con ... hẳn là ở một mình thì ... hơn ! - Một vị sơ bộ đáng e ngại nói với cô bé tầm 8-9 tuổi có mái tóc dài ngang vai đang cúi đầu .

_ Vâng ! - Cô bé được gọi là Tuệ Tuyệt im lặng hồi lâu mới đáp .

_ ... Haiz ... - Sơ thờ dài rồi xoay người rời khỏi phòng . Không biết là lần thứ mấy rồi . Bất cứ ai ở gần cô bé cũng đều bị thương , nhẹ nhất chỉ gãy tay gãy chân , mà nặng thì trực tiếp ra đi . Rõ ràng biết không phải lỗi của cô bé nhưng là ... danh hiệu quái vật này không phải là giả .

Trong căn phòng nhỏ chỉ còn lại cô bé lẻ loi đứng đó . Hồi lâu , Tuệ Tuyệt ngẩng đầu lộ ra đôi mắt đỏ như máu khiến người ta sợ hãi không thôi .

Cô bé nhếch mép cười đầy châm chọc . Những kẻ tự nhận là nhân từ như bọn họ cũng là e sợ con quái vật cô thôi . Buồn cười thật !

Nằm trên giường , cô nhắm mắt lại .

Danh hiệu quái vật này ... Bọn họ nói không sai , cô chưa từng phủ nhận . Một kẻ tự tay giết chết cả gia tộc mình ... Quả thật không khác gì ác quỷ .

Cô nhìn đôi bàn tay trắng nõn của mình , ánh mắt đỏ như máu nháy mắt đổi thành màu tím . Bàn tay cô đột ngột bốc lên một ngọn lửa cháy phừng phừng .

Sức mạnh này ... Cô chưa từng mong muốn ... Nó là cái gì chứ ?! Chỉ vì không khống chế được cái thứ sức mạnh quỷ quái này mà đôi tay cô nhuộm đầy máu tươi , trở thành một kẻ ai cũng sợ hãi chán ghét . Nó là gì chứ ?! Là gì chứ ?!

_ Ahhhh !

" Choang "

Tuệ Tuyệt ôm đầu hét lên , bỗng đèn bàn , cửa sổ , bình hoa ... mọi thứ nháy mắt vỡ nát thành từng mảnh nhỏ .

Thứ sức mạnh này chỉ sợ khi bị phát hiện bọn con người ngoài kia chắc sẽ đem cô giải phẫu để thí nghiệm đi ?!

_ Hahahahahaha ...

Cô lại cười . Ngẩng mặt cười thật to , cười đến điên dại . Khóe mắt chảy ra máu càng khiến gương mặt cô trở nên đáng sợ .

" Pằng "

Ngoài sân đột ngột vang lên tiếng súng .

Cô ngừng cười , lững thững bước ra ngoài . Đập vào mắt cô là một đám đồ đen liên tục tàn sát mọi người trong cô nhi viện .

Cô không làm gì chỉ lặng lẽ đứng đó nhìn mọi thứ diễn ra .

Một gã gương mặt đầy sẹo chú ý đến Cô . Hắn giơ tay ý bảo bọn đồ đen ngừng lại , có vẻ hẳn là thủ lĩnh .

Gã chậm chậm bước đến trước mặt cô , cười :

_ Cô bé có đôi mắt thật xinh đẹp đâu !

Xinh đẹp ! Cô ngẩn ra nhìn gã . Lần đầu tiên có người khen đôi mắt này của cô đâu ! Cảm giác ... thật kì quái !

_ Đôi mắt này mà nhuộm thêm nhiều hận thù thì sẽ càng thêm xinh đẹp đâu !

Gã nói với về đầy điên cuồng , nắm lấy cằm bắt buộc cô nhìn lên .

_ Cô bé ... có muốn đi cùng ta không ?

Cô thần thờ nhìn sâu vào đôi mắt gã . Trong mắt hắn chỉ chứa đầy thị huyết và tàn nhẫn . Hắn ... muốn lợi dụng cô . Cô biết rất rõ nhưng là ... lần đầu tiên có cảm giác có người cần cô ... cho dù chỉ là lợi dụng ... cô vẫn muốn ngu ngốc nhận lấy ...

_ Được !

Cô được gã đưa về một tổ chức gọi Tử . Gã ném cô vào một nhà giam rồi bỏ đi .

Ở nhà giam này không chỉ có mình cô , còn có vô số những đứa trẻ cỡ như cô . Bọn chúng không giống những đứa trẻ bình thường , đồng dạng giống như cô . Không khóc , không nháo , lẳng lặng thu mình ở các góc tối , dùng mắt cảnh giác xem xét xung quanh . Giống như chỉ cần có một ai có ý gây tổn thương chúng , chúng liền không do dự ra tay .

Cô vừa bị ném vào trong lập tức bọn trẻ đó đều đứng dậy , trong tay đều thủ sẵn một chủy thủ sắc nhọn . Không khí ngột ngạt đến khó thở .

Bọn họ ai cũng đều rõ " nhục nhọc cường thực " . Bị bắt tới đây , nếu không cố gắng sinh tồn bọn họ ngay cả tư cách sống sót cũng không có . Hoặc là hợp tác hoặc là giết chết kẻ thù .

Cô đứng giữa đoàn người , gương mặt lạnh lẽo . Ánh mắt đỏ tươi giống như hổ phách chiếu sáng từng góc ngách phòng giam u tối .

Bọn trẻ bị ánh mắt của cô làm hoảng sợ , chúng nhìn nhau biết rõ cô không phải kẻ dễ chơi .

Một đứa trẻ đại diện cho đám đó bước ra . Cậu bé có mái tóc màu nâu hạt dẻ , cho dù bị giam giữ trong bóng tối nhưng khí chất quý tộc trên người cậu không chút nào giảm . Mặc dù chỉ mới là con nít nhưng gương mặt góc cạnh rõ nét cho thấy sau này cậu bé đảm bảo sẽ là một vĩ nam hại nước hại dân .

Cậu bé mỉm cười đưa tay :

_ Chào mừng đến với nhà giam của chúng tớ . Xin chào , tớ là Rain .

Qua một phút sau cô mới phản ứng lại , cũng đưa tay bắt lấy tay cậu bé gạt đầu :

_ Rain ! Dương Tuệ Tuyết !

Buông tay ra sau , Rain vuốt cằm ra hiệu bọn trẻ khác buông vũ khí . Đợi đến khi các chủy thủ đã được đưa trở lại túi , Rain lại lên tiếng :

_ Có vài quy tắc ở nhà giam này tớ nghĩ cậu cần phải biết . Thứ nhất , hoặc là làm kẻ địch hoặc là cùng chúng tớ hợp tác để sống sót .

_ Sống sót ? - Cô nhú mày .

_ Ngày mai cậu sẽ rõ . Thứ hai , chúng tớ sẽ không đụng đến cậu nếu cậu cũng đảm bảo không có ác ý với bọn tớ .

_ Điều cuối cùng ... Hợp tác vui vẻ !

Lần nữa , hai bàn tay nhỏ nhắn lại huých nhau tạo thành một mối quan hệ hữu nghị bền vững .

-- Ngày hôm sau , cô đã hiểu rõ câu nói sống sót của Rain .

Bọn cô được huấn luyện để trở thành sát thủ , một kiểu huấn luyện địa ngục .

5h sáng , 100 đứa trẻ từ những phòng giam khác nhau mỗi người vác theo một cục tạ tương đương 100kg .

Cô là người mới đến , cho dù có năng lực nhưng không có nghĩa thể lực cô mạnh . Ngay cả nhấc cục tạ 100kg đó lên còn khó huống chi vác theo chúng chạy 20 vòng sân .

Huấn luyện viên lạnh lùng nhìn cô .

_ Người mới ?

Cô gật đầu . Sau đó , trên lưng cô truyền tới từng hồi đau nhức khó tả . Huấn luyện viên vung roi bạc , lực đạo mạnh mười phần không chút lưu tình , ánh mắt nhìn cô như nhìn một cái xác chết .

Máu tươi đầm đìa theo từng bước chân cô đi , thịt da bong tróc lẫn lộn vô cùng ghê tởm . Mỗi khi cô ngừng lại thì y như rằng cảm giác đau đớn càng rõ hơn hết . Nhưng là cô vẫn nhịn kêu đau đớn , bờ môi bị tôi cắn đến sưng tấy .

10h , bọn cô bắt đầu tập bắn súng . Mà đối tượng tập bắn súng của bọn cô là một đám thú vật dữ tợn .

Hoặc là bọn thú chết hoặc là bọn cô sẽ bị chúng ăn thịt .

Cô bị một con hổ cắn nát bả vai , còn bị gãy xương chậu . Vẫn chưa chết thật đúng là kì tích .

17h chiều , bọn cô lên núi tập leo núi tránh né chướng ngại vật .

Cô lại bị một tảng đá tạp lên đầu choáng váng cả đầu óc mém trượt tay rơi xuống núi . May mà Rain kịp thời bắt lấy tay tôi nếu không tôi đã sớm thịt nát xương tan .

21h bọn cô cuối cùng cũng kết thúc buổi huấn luyện .

Cô cả đi cũng không còn sức , lăn ra đất bất tỉnh nhân sự .

Chương 26 : Ngoại truyện 2

Lúc tỉnh dậy đã trở lại phòng giam . Cả người tôi bị băng bó như một cái xác ướp .

_ Đỡ đau rồi chứ ? - Rain ngồi bên giường ôn nhu hỏi .

_ ... Ừm

_ Cậu là người mới đến duy nhất có thể chịu được kiểu huấn luyện này đến hết ngày đây , rất ấn tượng .

_ ...

_ Tuyệt ! Chúng ta đã hợp tác , như vậy ... tớ cần nói rõ một chuyện .

_ Đến khi đủ mạnh chúng ta sẽ nổi dậy ... Tớ biết cậu không phải người bình thường , cậu sẽ giúp bọn tớ rất nhiều .

_ ...

_ Cậu nghỉ ngơi đi !

Huấn luyện tàn khốc mỗi ngày đều diễn ra . Tôi từ đau đớn đến miễn cưỡng chấp nhận đến cuối cùng đã chết lặng .

10 năm nói dài không dài , nói ngắn cũng không ngắn . Chớp mắt đã biến một cô bé trở thành một thiếu nữ , một cậu bé trở thành một thanh niên tuấn tú .

10 năm , đủ để Tuệ Tuyệt hiểu sự đáng sợ của thế giới này .

10 năm , đủ để cô học được cách che giấu bản thân .

_ Layla , Rain ~~~ Hai người ở đâu vậy ? Người ta làm xong nhiệm vụ rồi nè ~~~

_ Đang ngồi ở quán cà phê Violet đây nè !

Cà phê Violet

Một thiếu niên tuấn tú , hai thiếu nữ xinh đẹp ngồi một bàn bên góc cửa sổ .

_ Ày da ~~~ Layla , mấy ngày nay người ta nhớ người muốn chết - Tuệ Tuyệt dụi đầu vào ngực Layla nũng nịu .

Rain nhìn một màn lắc đầu nhưng sau đó cậu liền đổi giọng :

_ Mọi thứ chuẩn bị tới đâu rồi ?

_ Đã gần xong hết - Layla trầm giọng đẩy cái đầu trên ngực cô ra .

_ Tuyệt ! Kế hoạch bắt đầu !

_ Nga nga ~~~ Mọi chuyện lại trở nên thú vị rồi đây ~~~

Cho dù qua 10 năm , tổ chức Tử vẫn vững mạnh như cũ dưới sự lãnh đạo của Joe (gã mặt sẹo đã đưa Tuyệt đi)

_ Gọi Tuyệt đến đây cho tôi ! - Joe đứng bên cửa sổ nói với cô trợ lý Min .

Một lát sau Tuệ Tuyết đi đến đằng sau gã , nhếch miệng :

_ Nha ~ Boss gọi người ta chi vậy ?

_ Tuyết ! Cô theo tôi đã bao lâu ?

_ Ừm ... 10 năm rồi nha !

_ Trong số các thành viên , tôi tin tưởng cô nhất , đừng để tôi phải thất vọng .

_ Nha ~~~ Boss gọi người ta đến đây chi để nói vậy thôi sao ? Chán thật đó !

Bước ra khỏi phòng Joe , Tuệ Tuyết bước nhanh ra cổng nhưng đến nửa đường liền bị một người chặn lại .

_ Kim ! Lâu quá không gặp - Cô cười tủm tỉm .

Cô gái được gọi là Kim sắc mặt khí chịu lạnh lùng phiết miệng :

_ Mà đừng có trưng cái bản mặt đó .

_ Ai nha ~ Kim lại ngạo kiều .

_ Hừ ... Mà , Rain và Layla ... Ba đứa bây đừng tưởng tao không biết tụi bây đang có âm mưu .

_ Như thế nào ? - Tuệ Tuyết thu hồi khuôn mặt tươi cười , lạnh lùng nói .

_ Dương Tuệ Tuyết , mà đang vọng tưởng làm gì hả ?

_ Không gì cả

_ Hừ , mà muốn thoát khỏi địa ngục này sao ? Đừng hòng

_ ... Tôi sẽ làm được

_ Ha ... Mà đang kể chuyện cười sao ? Dương Tuệ Tuyết , hình như mày đã quên thân phận của mày rồi . Có cần tao nhắc cho mày nhớ không ?

_ Câm miệng

_ Mày nên nhớ . Mày ... là một con quái vật đội lốt người , mày ... là một kẻ sát nhân , và mày ... mãi mãi chỉ là một công cụ được sinh ra vì phục vụ tham vọng của Boss mà thôi .

_ Tôi bảo câm miệng

_ Hahahaha ... Mà đang trốn tránh điều gì a ? Công cụ chính là công cụ Hahahahaha ...

" Pằng " Một viên đạn nhanh chóng xuyên thủng qua ngực Kim , cô ta ngay cả phản ứng cũng không kịp , cứ thế ngã xuống .

_ Rác rưởi !

_ Tuyết ! Quá mạnh động ! - Rain xuất hiện liếc cô .

Hai người mau chóng xử lý tai mắt của lão Joe , thiêu hủy cái xác của Kim .

-- Hai ngày sau đó , Tuệ Tuyết , Rain và Layla dẫn đầu đám người trong tổ chức sớm đã bị bọn cô thu dưới trướng tập kích lão Joe .

Lão Joe ôm ngực chảy máu , sắc mặt dữ tợn không nhìn Rain và Layla , chỉ nhìn cô quát to :

_ Mày giỏi lắm ! Cái thứ công cụ như mày cũng dám tạo phản . Giỏi lắm

_ Đã nói xong ?!

_ HAHABA ... DƯƠNG TUỆ TUYẾT ! TAO NGUYỄN RỬA MÀY VẠN KIẾP KHÔNG TÌM ĐƯỢC LỐI THOÁT KHỎI BÓNG TỐI . VẠN KIẾP KHÔNG ĐƯỢC ĐẾN TÌNH YÊU ... VẠN KIẾP BỊ NGƯỜI TA HẬN THÙ ... HAHABA ...

Rain và Layla liếc Tuệ Tuyết . Cô nâng tay , cả người gã cháy phừng lên chỉ để lại một đồng tro bụi .

_ Đi thôi !

_ Tuyết ! Xin lỗi ! - Đột nhiên Layla xuất ra con dao phóng về phía cô . Rain đứng cạnh nhanh chóng đưa tay ra đỡ nhưng chợt cậu ngã khụy xuống , cảm giác cả thân thể đều vô lực .

_ Rain ! Tôi đã sớm hạ thuốc vào cậu , trong vòng 1 tiếng , cậu không có khả năng động đậy . - Layla mím môi nói .

_ Layla , tại sao ? - Rain trong mắt tràn ngập không thể tin .

_ Chính bản thân cậu hiểu rõ hơn ai hết ! Nếu không phải cậu quá tin tôi thì đã không bị hạ thuốc ! Cậu ngồi ở đó đi ! Chờ tôi kết liễu Dương Tuệ Tuyết !

Nói rồi Layla lại xông lên tấn công Tuệ Tuyết .

Cô nhẹ nhàng tránh thoát Layla , một bàn tay chém xuống chặt đứt xương cổ Layla trong nháy mắt .

Layla gục xuống đất . Tuệ Tuyết cũng không muốn quản nhiều , cô nể tình bạn bấy lâu nay tha cho Layla một con đường sống .

Tuệ Tuyết xoay người bỏ đi . Trong lúc nhất thời không chú ý cảnh giác , một con dao xỏ xuyên qua người cô .

Trước lúc nhắm mắt , cô chính là nhìn đến Rain một mặt kinh hãi và Layla cầm dao cười đến điên cuồng .

Đáy lòng cười châm chọc . Kì thực từ lâu cô đã nhận ra tình cảm Rain đối với cô cũng như tình cảm Layla đối với Rain .

Tình yêu là gì chứ ?! Chỉ khiến con người ta mù quáng mà thôi ! Cô chưa từng có niềm tin vào nó ?!

Từ lúc bị Joe đem về cô đã không màng đến mọi chuyện nữa rồi . Quái vật như cô không xứng đáng được đến hạnh phúc , Joe nói rất đúng .

Thật xin lỗi Rain ! Kì thực , cô cũng ... yêu cậu ! Nhưng là ... Cậu ta xứng đáng có được hạnh phúc tốt hơn !

Chết ... Cũng tốt thôi ! Kết thúc cuộc sống sai lầm này đi ! Cô mệt mỏi lắm rồi !

-- Ánh sáng xuyên qua kẽ lá chiếu vào một căn nhà gỗ nhỏ .

Nơi này , hai sinh mệnh đang lặng lẽ chào đời cất tiếng khóc đầu tiên .

Giọng nói như thờ dài thoang thoảng như có như không .

_ Sống lại sao ?! Một con người còn tỏ ra trước mặt mọi người là vui vẻ hạnh phúc bao nhiêu thì bên trong lại đau khổ và lạnh giá bấy nhiêu, nụ cười càng tươi thì trái tim lại càng rí máu, đến cuối cùng khi trở về một mình, sống với chính bản thân, thì bộ mặt nạ đó cũng phải gờ xuống, một khuôn mặt cùng trái tim đầy vết thương cùng màu sắc đen đúa khác hẳn với cái mặt nạ điểm lệ kia...

Nhưng cái mặt nạ đó thật nặng, mang nó lâu như vậy liệu có quá mệt mỏi không???

Tiểu Tuyết, thật ra là người ngốc nhất trên đời, đáng thương có khi còn hơn cả Tiểu Cốt, nhưng mấy ai có thể thấy được bên trong của cô ấy đây??? Nam chủ? Hay một ai khác? Sao cũng được, cô ấy che giấu quá tốt rồi, đến độc giả còn bị lừa nữa mà...

Bạn đang đọc truyện *Các Nam Chủ, Tránh Xa Ta Ra* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 26

Bị mất chương 26.

Bạn đang đọc truyện *Các Nam Chủ, Tránh Xa Ta Ra* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27

Ngày đầu tiên ở Tuyệt Tình Điện của tôi chính là ngồi trong thư phòng Họ Bạch chép Tam TỰ Kinh . Vừa nhìn cái bản mặt của hán tôi vừa cắn bút ,
nghe rầm rầm . Biểu tình thập phần phong phú khiến Họ Bạch ngồi đối diện lâu lâu cũng không kìm được mà liếc mắt nhìn .

_ Người rất oan ? - Họ Bạch lạnh nhạt .

_ Đâu ... có ... - Hai chữ này tôi cần rặng nói hết sức khó khăn .

_ Nga ! Tốt ! Không oan chép thêm 10 lần nữa đi !

" Ầm " Một đạo sấm sét mạnh mẽ giáng xuống đầu ai đó .

Thế giới này quả nhiên bất công aaaaa ...

Bạch Tử Họa nhếch môi , ánh mắt đầy trêu tức . Bảo hán tiện thụ , mắng hán hả ?!

(T/g : Ặc ... Who is he ???? Tôn Thượng của chúng ta mà trẻ con như vậy sao ???? ...)

Chép xong 40 lần quyển Tam TỰ Kinh , tôi thề tôi sẽ không bao giờ đụng tới nó nữa .

Huhu ... Không được rồi ! Tôi phải đi tìm tí ti để an ủi tâm hồn nhỏ bé đáng thương này của tôi thôi . Ngồi với tảng băng này gần một ngày , tôi cảm giác mình sắp bị đông lạnh luôn rồi .

_ Tí ti ~~~ Muội mệt quá - Tôi bay lại sau lưng Thiên Cốt làm nũng .

Thiên Cốt chăm chú đọc quyển sách trên tay , nói :

_ Bớt giả vờ đi ! Cũng không biết là ai nằm ngủ hết 2 tiếng vậy , may mà sư phụ không để ý muội đó !

Tôi " ... " Khụ ... Hình như có chuyện này thật !!!

_ Hắc hắc ... Tí đang đọc gì vậy ? - Tôi lúng túng chuyển đề tài .

_ Thất tuyệt phở .

_ Nga ! Ở đâu ra vậy ?

_ Lúc muội ngủ sư phụ đưa cho tí .

_ Oa ... Sao muội không có ? - Có cần đối xử với tôi như vậy hay không a ?!

Thiên Cốt liếc tôi lại tung ra thêm một quả bom :

_ Sư phụ bảo từ mai muội phải thức dậy sớm vào thư phòng chép Tam TỰ Kinh .

" Ầm "

" Ầm "

" Ầm "

Có biết cái gì gọi là địa ngục không ?! Chính là cùng kẻ thù ở cùng một chỗ nha ?!

Tam TỰ Kinh a Tam TỰ Kinh ... Ta mắc nợ gì người hay sao ?!

_ Tí ti ~~~

Đối diện với gương mặt đáng thương của ai đó , Thiên Cốt mặt không đổi sắc đâm ai đó thêm một dao .

_ Tí thấy sư phụ làm rất đúng . Muội đọc Tam TỰ Kinh nhiều coi như tu tâm dưỡng tính đi !

Triệt để đối thế giới này mất đi hi vọng ai đó ngồi xỏm góc tường đây u ám " ... "

Sáng sớm , tại Tuyệt Tình Điện . Một bóng người lén lút ngó nghiêng xem xét xung quanh . Xác định không có ai song kẻ đó vác tay nài lên vai , gọi Hàn Phong Kiểm bay khỏi Tuyệt Tình Điện . Lại bay thêm một đoạn nữa triệt để rời khỏi Trường Lưu .

Kẻ nào đó đứng trên kiềm nhìn về Trường Lưu , hai tay chống hông cười lớn :

_ Oahahahaha ... Chị cuối cùng đã thoát rồi . Bạch Tiện Thụ , chờ chị chơi chán sẽ về a

Không sai ! Người phía trên không ai khác chính là tôi . Tối hôm qua sau khi trần trọc thồn thức suốt một đêm , tôi đã đưa ra một quyết định vô cùng sáng suốt . Bỏ nhà ra đi !

Mới ngày đầu mà đã bị ép buộc như vậy tôi chịu không nổi a ... Hừ hừ ... Đợi tôi đi chơi về rồi sẽ đi đối phó với đám hoa cỏ ngàn năm của tên Họ Bạch , khiến hắn sống không yên ổn . Tạm thời tôi cho hắn sống yên một thời gian . Hehe ...

_ Định đi Nhân Giới à ? - Một giọng nói nhẹ vang bên tai tôi .

Chìm trong suy nghĩ của bản thân , tôi thuận miệng đáp :

_ Ừ !

Hà ?! Trả lời xong mới cảm thấy có chút không thích hợp . Tôi quay phắt nhìn xem là kẻ nào .

_ Hiền Viên Lăng , người làm quái gì ở đây ? - Tôi há miệng gào lên .

_ Suyt ... La cái gì mà la - Hiền Viên thiếu niên nhăn mặt nhìn xung quanh - Ta có chút chuyện cần về Nhân Giới .

_ A la ~ Ta cũng đang định đi Nhân Giới chơi vài hôm đây ! - Tôi cười tủm tỉm . Hắc hắc ... Đi Nhân Giới mà có hoàng đế đi cùng , đây là cỡ nào oai phong a .

_ Còn tiểu Cốt và Tôn Thượng ? - Hiền Viên mắt lé liếc kẻ nào đó đang cười nham hiểm .

_ Sách ... Ta đã để giấy xin phép lại rồi . Người và ta đều muốn đi Nhân Giới vậy cùng đi đi . - Tôi nắm cánh tay Hiền Viên Lăng ngược kiểm vào cái khuất bóng sau những đám mây , hoàn toàn làm lơ tiếng hét kháng nghị của hắn .

Tuyệt Tình Điện

Thiên Cốt run run cầm một tờ giấy trên tay , đôi mắt đỏ ngầu nhìn vào tờ giấy , khóe miệng giựt liên hồi , đầu nổi đầy gân xanh .

(T/g : Có cảm giác tiểu Cốt sắp biến thân rồi ... Ha ha)

Tờ giấy có nội dung như thế này .

" Kính gửi ti ti thân yêu đáng kính của muội , khi ti đọc bức thư muội để lại này chắc ti cũng đã biết muội đã rời khỏi Trường Lưu , cao chạy xa bay rồi .

Ti ti , xin ti hãy bình tĩnh mà xem những lời muội sắp sửa tiết lộ dưới đây .

Sau khi tới Trường Lưu , muội đã phát hiện tính hướng thật sự của muội . Muội là bách hợp nên muội chỉ thích nữ nhân mà thôi .

Ti ti , không cần trợn mắt tiếp tục nghe muội này .

Muội đã thầm thương ti suốt bao nhiêu năm trời . Muội cảm thấy vô cùng hổ thẹn không ngờ muội lại có suy nghĩ đồi bại như thế với ti ti của mình .

Vậy nên muội quyết định rời xa ti , để lòng muội được thanh thản hơn . Ti không cần quá đau buồn , muội sẽ luôn luôn nhớ về ti .

... À ... mà còn một chuyện nữa muội muốn nói ...

Đó chính là ...

Những lời trên chỉ là vui đùa , ti không cần tin a ~ . Hiện tại muội có lẽ đã tới Nhân Giới rồi , tiết Nữ Oa muội sẽ về ti yên tâm .

Họ Bạch băng sơn kia sẽ không để ý đến muội đâu . Cứ coi như là muội ra ngoài tu luyện đi .

Bye bye ti ti iu dấu . I love you so much . Moa moa moa !!! "

Là cô đã quá dễ dãi với nha đầu này rồi sao ?!

_ Hoa Tuyết ! Ti sẽ chờ muội về ...

Một nụ cười âm trầm hiện trên môi Thiên Cốt .

Ti chắc chắn sẽ tiếp đón muội thật nồng nhiệt ... Tiểu Tuyết yêu quý của ti .

Nhân Giới

_ Hắt xì ...

Tôi xoa mũi lắc đầu . Sao lạnh vậy nhỉ ?! Không lẽ bị cảm ?!

_ Người giả thành bộ dạng này chỉ vậy ?

Hiên Viên Lăng khó hiểu xem ai đó một thân nam trang , nhìn qua phá lệ tuấn tú .

_ Thế nào ?! Soái không ?! He he - Tôi ưỡn ngực cười .

_ Soái như heo nái - Hắn cười khinh bỉ .

_ Hừ ... Ta biết người ganh tị với ta . Yên tâm ! Chị là đệ nhất mỹ nam , cũng cũng thuộc TOP hotboy mà - Kẻ nào đó ra vẻ thông tình đạt lý , vỗ vai thiếu niên .

TOP hotboy ?! Hắn không hiểu và cũng không muốn hiểu đâu !

_ Vậy người đi chơi vui vẻ ! Không tiễn ! - Hiên Viên thiếu niên xoay người muốn rời đi liền bị ai đó kéo lại , nói với giọng điệu khiến người ta nổi gai ốc :

_ Lăng-kun ! Chẳng định bỏ người ta mà đi sao ?!

Mặt thiếu niên nháy mắt cứng đờ . Hắn có thể nhận thấy vô số ánh mắt tập trung trên người họ .

Bọn tôi đã vào kinh thành và đứng trên đường cái đi dạo . Lối vừa ra , mọi người liền ánh mắt cũng không chớp , dừng chân xem trận kịch nam nam này .

_ Lăng-kun ! Chẳng là đồ vắt chanh bỏ vỏ , chẳng hại đời người ta như vậy còn muốn bỏ đi sao ?! Ta vì chàng mà cãi lời cha mẹ , hủy bỏ hôn sự với thiên kim tiểu thư họ Tống , không để ý đến lời bàn ra tán vào của mọi người , bỏ nhà theo chàng , không tiếc khổ cực vẫn một lòng chung thủy với chàng . Thế mà bây giờ chàng lại bỏ ta , chàng muốn ta sống thế nào đây ?! Huhuhuhu Sao số ta lại khổ thế này ?! Ta không muốn sống nữa , ta chết cho chàng coi , cho chàng vừa lòng hả dạ .

Hiên Viên thiếu niên một lần nữa đối với trình độ mặt dày + biến thái đẳng cấp của kẻ nào đó chinh phục .

Hắn gặp qua tiểu nhân , gian xảo , âm hiểm , đê tiện , vô liêm sỉ các loại vô số người thế nhưng người hội tụ đủ các yếu tố như vậy quả thật ... là lần đầu tiên hắn nhìn thấy

Bạn đang đọc truyện *Các Nam Chủ, Tránh Xa Ta Ra* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 28

Chương 28 :

Tôi che mặt , khóc thút thít , tiếp tục vỡ tuồng mình dựng nên :

_ Lăng-kun ! Chẳng ... Chẳng thực sự không yêu ta nữa sao ?!

_ Người ...

_ Ta biết ! Sớm muộn gì chàng cũng chán ta mà ..

_ Ta ...

_ Ta không trách chàng ! Bản thân ta quá khờ mà thôi !

Hiên Viên thiếu niên " ... " Người là tính không cho ta đất diễn hả ?!

Đứng cách bọn họ không xa một đứa trẻ kéo váy mẹ hỏi :

_ Mẹ ơi mẹ ơi ! Hai thúc thúc đó đang làm gì vậy ?

_ Suyt ! Chuyện vợ chồng nhà người ta con đừng lớn tiếng.

_ Mẹ ơi ! Chẳng phải mẹ nói nam nam là không được sao ? Vì cái gì hai thúc thúc đó lại gọi vợ chồng như cha mẹ ?

Đối diện với đôi mắt ngây thơ của người con , người mẹ ấp úng :

_ Cái này ... Nam nam là được chứ không phải không được ...

_ Ah ! Thật vậy hả mẹ ?! - Đưa trẻ reo lên đầy sung sướng sau đó lại phán một câu - Mẹ ! Sau này con sẽ cưới Đại Hổ nhà Trương đại thẩm nha !

... Im lặng quý dị

Cho nên nói bóp nát bông hoa của tổ quốc là không được đâu a !

Ngay cả một thằng nhóc hi mũi chưa sạch cũng muốn chơi BL ! Mẹ ơi ! Thế giới này thật đáng sợ !

_ Đùa đủ ! - Hiền Viên Lăng bóp trán .

_ Lăng ~

Hiền Viên thiếu niên thật sự là hết cách rồi , hắn chỉ có thể đi theo sau đuôi kẻ nào đó làm sai vặt . Thà đi chạy chân trần hơn bị người vây xem như thú lạ a ! Cũng may là không ai nhận ra hắn , nếu không chắc hắn độn thổ đi luôn quá !

_ Ta muốn cái này !

_ Cả cái này ...

_ Cái đó ...

_ Lăng-kun , đưa tiền ..

_ Lăng-kun , tính tiền ...

_ Lăng

Hiền Viên thiếu niên hung tàn tương , hắn có nên một dao đâm chết nữ nhân này hay không ?!

Hắn đường đường là bậc đế vương của Nhân Giới , thế mà bây giờ phải chạy theo sau hầu cô ta , còn bắt hắn tính tiền . Aaaaaaaa ... Ai nhìn thì nhìn lão tử không nhìn !

Chuẩn bị vứt đồ trong tay xuống phản công , Hiền Viên thiếu niên bất gặp ánh mắt lạnh lẽo của ai đó không khỏi run hai chân , cười ha ha :

_ Ya ! Cây trâm cài đó rất hợp với người nha !

(T/g : ...)

Đi theo kẻ đáng xấu hổ kia riết hắn cũng càng ngày càng không cốt khí đâu ! Huhu .

Trái ngược với tâm trạng u ám của thiếu niên , kẻ nào đó phải nói là rất khoái trá .

Có đồ ăn miễn phí !

Có sai vặt chạy chân là hoàng thượng !

Cảm giác thật sự vô cùng thích a~~~

_ Ghé vào tửu quán nghỉ chút đi ! - Thấy thiếu niên vác một đồng đồ , mồ hôi vã như mưa , tôi nhất thời lương tâm trời dậy đề nghị .

Tửu quán không lớn nhưng khá đông người . Đa phần là mấy gã trong giang hồ , mặt mày hung ác .

Bọn tôi ngồi trong góc ít người , kêu nguyên một bàn đồ ăn .

Đâu phải chị trả tiền ! Sao phải xoắn ?!

Tôi vừa ăn vừa nghe mấy gã giang hồ tám trên trời dưới đất . Sách ... Quả nhiên thế giới này không thiếu chính là bà tám .

_ Nghe nói Thượng Tiên Bạch Tử Họa vừa nhận hai đệ tử đúng không ? - Một gã đáng thư sinh nhỏ giọng nói .

Tôi không khỏi đồng tai lên nghe ngóng .

_ Ủ ừ Nghe đâu hai đệ tử đó là ti muội . Tí tí có thể dẫn dắt yêu ma , còn muội muội thì biến thái ôi thôi .

Tôi " ... "

_ Chưa đâu . Ta còn nghe hai gã đệ tử đó tí ti thì xinh xắn hiền lành , muối muối vừa hạ lưu vừa xấu ma chê quỷ hờn .

Tôi " ... - _# " Câu sau là nói who hử ?!!!!

_ Ai nha ... Ta lại nghe , kẻ muối muối trưởng xấu xí , ba đầu sáu tay , miệng còn có thể phun nọc độc .

_ Ai ai ... Ta còn nghe ...

....

Tôi - _#####

_ Cười gì hả ? - Tôi âm u nhìn Hiên Viên Lăng .

_ Khụ ... Khụ ... Đầu có gì ...- Thiếu niên bưng cốc trà uống che lại khóe môi độ cong càng lúc càng lớn .

Ông trời đúng là có mắt !!!

Ngay lúc Hiên Viên thiếu niên cảm thán thì tôi đã đứng dậy đi qua bàn mấy gã giang hồ đang bàn tán .

Cô ta là kiếm chuyện sao ?!

Không như Hiên Viên thiếu niên dự đoán . Tôi ngồi xuống ghế trống , cười hì hì :

_ Máy vị đại ca , tiểu đệ ngồi đây có được không ?

_ Cứ tự nhiên tiểu tử . - Gã to con giọng ồm ồm sáng khoái .

Tôi nhếch môi cười , ngoắc ngoắc mấy gã chụm đầu lại , nhỏ giọng :

_ Kì thật , tiểu đệ có một tin tức vô cùng chính xác và chấn động .

_ Mau nói mau nói - Mấy gã giang hồ nhao nhao .

_ Suyt - Tôi khẽ suyt giữ trật tự rồi mới nói tiếp - Chuyện là Thượng Tiên Bạch Tử Họa là cái đoạn tụ* , không những vậy mà còn là cái luyện đồng . Nghe đâu hần đã thông đồng Nho tôn và đệ tử Thế Tôn Lạc Thập Nhất .

* đoạn tụ : Gay á Há há

_ Không phải chứ ? Tiểu tử ngươi đừng nói bừa

_ Tôn Thượng cao cao tại thượng sao lại như ngươi nói được ?!

@#&?#)(#...

Cả đám nhao nhao cả lên .

_ Được rồi ! Các đại ca muốn tin hay không thì tùy ! Tin tức này là do đệ đệ của tiểu đệ truyền xuống . Đệ đệ ta là đệ tử Trường Lưu .

Mấy gã giang hồ nhìn nhau đầy nghi ngờ .

Tôi đứng dậy cười cười lễ phép quay về bàn mình . Hiên Viên Lăng hí mắt nhìn tôi , khóe miệng giật giật :

_ Ngươi ...

_ Ta thế nào ? - Tôi cười sáng lạn .

Thiếu niên nuốt những lời chuẩn bị nói vào trong . Nụ cười nguy hiểm gì thế này ?! Hào đáng sợ !

Và thế là ... Trong suốt nhiều năm sau này , chuyện Thượng Tiên Trường Lưu Bạch Tử Họa là đoạn tụ luyện đồng lưu truyền trong nhân gian , là đề tài hàng đầu để mọi người nói . Khụ ... Chuyện này vẫn là nói sau , nói sau a .

Ngày thứ hai , Hiên Viên thiếu niên vẫn phải rời đi . Dù sao hần xuống Nhân Giới để xử lý chút chuyện mà , tôi đoán trong triều đình ra sự đi .

Tôi cũng không phải kẻ không biết điều , giữ lại túi tiền của hần , tôi vui vẻ phẩy tay tiễn hần đi .

Hiên Viên thiếu niên đỡ khóc đỡ cười , thì ra hẳn cũng chỉ có nhiều đồ giả trị lợi dụng .

Tôi treo túi tiền vào bên hông , làm bộ dáng bồn công tử chính là người có tiền , nghênh ngang đi giữa phố xá sầm uất .

_ Tránh đường ...

_ Tránh đường cho Bao đại nhân qua ...

_ Tránh đường

Đột nhiên phía trước vang lên tiếng vó ngựa rồi vô số âm thanh ầm ĩ . Tôi nhún mảy , học theo mấy bà con tránh qua bên đường .

Hai bên đường đều chật cứng người , tôi chui chui chui một hồi mới ra đến đầu hàng , bắt đầu quan sát coi chuyện gì xảy ra .

Chỉ thấy một đoàn người mặc quan phục tiến đến .

Đi đầu là bốn vị hán tử cười ngựa , bộ dáng đầy khí khái nam nhi .

Theo sau là cái kiệu lớn , bên cạnh còn có một vị nam tử cũng cười ngựa . Nhìn đến nam tử , tất cả mọi người đều hút một ngụm khí .

Nam tử mặc quan phục đồ tươi , bên hông treo một thanh kiếm . Mày rậm mắt sáng , gương mặt suât khí ôn nhuận như ngọc làm người ta có cảm giác bình yên .

Nghe xung quanh mọi người bàn tán , tôi hóa đá tại chỗ .

_ Ấy da , Triển đại nhân vẫn là như vậy anh tuấn .

_ Cuối cùng Bao đại nhân cũng về , thật là may mắn.

_ Triển đại nhân hình như gầy đi thì phải , thật đau lòng quá đi mất

...

Ha ha ?! Tôi không phải là nghe lầm đi . Là nghe lầm đi ?!

Bao đại nhân ?!

Triển đại nhân ?!

Má ơi ! Bao Thanh Thiên loạn nhập a

Nói cho tôi biết vì cái gì trong Hoa Thiên Cốt lại xuất hiện Bao Thanh Thiên đại nhân ở thời Bắc Tống a ??! Hoàng đế là Hiên Viên Lăng vậy Triệu Trinh chạy đi đâu a ?!

Đầu hạo loạn được không ?! Hoa Thiên Cốt với Khai Phong Phủ cái gì rất tương châm chọc đâu ?!

Bạn đang đọc truyện *Các Nam Chủ, Tránh Xa Ta Ra* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29

Suốt bao nhiêu năm sống ở thế giới này , tôi luôn luôn cùng ti ti ở ngoài thành ít đi đây đó tự nhiên không biết chuyện Khai Phong loạn nhập a !

Kì thực chuyện này cũng không phải to tát lắm , tôi chỉ là hơi kinh ngạc mà thôi , không ngờ thế giới này lại là thế giới tổng hợp . Không biết còn có bộ nào khác hay không nữa ?!

Hắc hắc ... Khai Phong Phủ sao ?! Quả nhiên đi xuống Nhân Giới là một quyết định thật sáng suốt đâu , còn có thể có phát hiện vĩ đại như vậy nữa . Không biết A Vũ biết sẽ phản ứng thế nào đây ?! Hê hê hê ... Bánh Bao đen , Tiểu Miêu , Công Tôn gây trúc ... Hào mong chờ gặp mặt đâu ?!

...

Đêm khuya tanh vắng , tôi lang thang ngoài thành tìm được một ngôi miếu đồ nát để dùng chân . Đừng hỏi tại sao tôi không ở khách điểm . Số tiền cướp được của Hiền Viên thiếu niên đã bị tôi điên cuồng mua sắm dùng hết rồi . Chỉ còn vài đồng bạc , huhu Tôi chỉ có thể cắn răng nhịn đau ngủ ngoài đường thôi . Không thì cả cơm cũng không có mà ăn .

Hix ... Ai bảo mua sắm là bản tính trời sinh của mọi chị em phụ nữ trên đời chi ?!!

Ngã lưng nằm trên đồng rơm , tôi mệt mỏi nhắm mắt lại .

Bỗng một loạt tiếng bước chân vang lên , ngay sau đó vài bóng người xông vào trong miếu .

Một nữ nhân một thân vải thô , tóc tai bù xù , sắc mặt vô cùng hoảng sợ ôm hai đứa trẻ tầm bảy , tám tuổi , một nam và một nữ .

Ba người đó lẫn vào trong góc miếu , được bức tượng Phật đồ nát che lại .

Một lát sau lại có một đám hán tử xông vô , kẻ nào kẻ nấy mặt mày hung ác . Một kẻ trong đám hô to :

_ Tiện nhân ! Mau ra đây!

Uy uy uy uy Cái gì triển khai thế này ?!

Bởi vì trời tối mà lại không có đèn đuốc nên mấy gã cũng không phát hiện ra chỗ ba mẹ con và tôi .

Hỏi tôi tại sao trong đêm tối tôi lại có thể quan sát hết mọi chuyện như vậy ?! Hỏi thừa ... Tôi tu tiên đâu phải để chơi ?! Thị giác tự nhiên hơn người bình thường .

Còn ba mẹ con kia cũng không phát hiện tôi kỳ thực nguyên nhân chính là: Ba người này trốn ngay cạnh cái ổ của tôi, ngăn cách bởi một đám rơm rạ vương vãi và mấy thanh xà nhà mục nát rơi xuống nằm ngổn ngang. Nhưng do ba người quá sợ hãi, lại thêm trời rất tối, thế nên họ mới chưa phát hiện ra chỉ chưa đến một mét còn có một người, mà tôi thì lại thấy ba người rõ mồn một .

Tôi âm thầm kêu khổ . Cô nhi quả phụ này bị truy sát khả năng tôi sẽ bị liên lụy a . Đừng nói tôi không có nghĩa khí , tôi không thích vương vào rắc rối đâu .

_ Mau ra đây cho ta ! - Mấy gã lại quát to .

Ba mẹ con run rẩy hồi lâu , biết chúng đã phát hiện ra mình , cũng không trốn nữa . Lặng lẽ chui ra ngoài .

_ Ta không gây thù gì với các ngươi , tại sao lại phải truy sát ta ? - Nữ nhân ôm hai đứa con run rẩy hỏi .

Đại hán nhú mày lại, hai mắt trừng trừng :

_ Tại sao ư ? Ngươi mạo nhận thân thích với phò mã, vu cáo hãm hại ngài còn dám hỏi ta tại sao ?

_ Ra là Trần Thế Mỹ phái các ngươi tới giết chúng ta - Nữ nhân mím môi cắn gặm .

Ấy ấy ... Trần Thế Mỹ, cái tên này nghe sao quen tai thế kia ?!!

_ Tên phò mã để kẻ như ngươi gọi hay sao ?! - Gã hán tử quát .

_ Hắn táng tận lương tâm, sớm muộn gì cũng gặp quả báo .

_ Tiện nhân hỗn xược !

Mấy gã rút đao bao vây ba mẹ con lại . Ba mẹ con ôm thành một đoàn , thần sắc đầy tuyệt vọng .

Ấy da ... Sắp có máu đổ a ... Hắc hắc ... Để chị ra tay làm anh hùng a !

_ Dừng tay !

_ Ai đó ? - Mấy gã giang hồ nghe thấy tiếng nói vội vàng nhìn xem xung quanh .

Tôi nhún chân từ sau tượng Phật nhảy ra ngoài . Nửa đường vạt áo bị móc lên tay bức tượng và chuyện gì đến cũng sẽ đến .

Tôi từ trên không ngã phịch xuống đất , mặt đập xuống sàn .

Mấy gã giang hồ và ba mẹ con " ... "

Huhuhu ... Có ai như tôi không ?! Đi làm anh hùng mà như vậy thì còn đâu mặt mũi a ...

_ Khụ ... - Tôi ho nhẹ chống tay đứng dậy , vừa định nói chuyện thì hai đứa nhóc bên kia hét lên :

_ ÁQuý !

_ Đâu ?!!!! Quý đâu ?!! Quý đâu ? - Tôi giật mình nhảy dựng lên .

Mọi người " ... "

Thấy bọn họ mặt không chút thay đổi nhìn tôi , tôi giờ ngón trỏ chỉ vào mặt mình . Quý là nói tôi á hả ?!

Như để chứng thực lời nói của tôi ,bé trai gật đầu nghiêm túc nói :

_ Quý mặt máu !

Hả hả hả ?! Máu ?! Tôi đưa tay lên chùi mặt , sau đó thấy một màu đỏ nằm trên tay tôi .

Chảy máu?! OMG ?!

_ Huhuhuhu Gương mặt xinh đẹp của ta ... A ... Chảy máu rồi ... Gương đâu ... Ta sắp hủy dung rồi ...

Mọi người " ... "

_ Tiểu tử ! Chỗ này không phải nơi để ngoi đùa ! Khôn hồn thì mau rút cho ta ! - Vị to con đứng đầu gần giọng .

_ Bà nội mi , cũng dám hủy dung chị ... Chị cho mấy cung chết Xem chiêu ... - Tôi trợn mắt xông lên .

Ba phút sau

Một đám hán tử nằm la liệt trên đất , nước mắt chảy dài đầy mặt phần uất . Rõ ràng là tiểu tử đó tự ngã a Liên quan gì đến họ ?!

_ Đa tạ tráng sĩ đã ra tay cứu trợ - Nữ nhân cảm kích cúi đầu .

_ Huhu ... Mặt của mình ...

Ba mẹ con " ... "

Sau khi chỉnh trang lại mặt mũi , tôi giả vờ không biết hỏi rõ mọi chuyện tại sao nữ nhân tên Phan Kim Liên này bị đuổi giết . Khụ ... Nhảm ... Là Tần Hương Liên .

Câu chuyện của Tần Hương Liên cùng với bản phim truyện hiện đại nói chung chẳng khác nhau là mấy , chỉ có vài tình tiết trong đó là không giống mà thôi. Đại khái là Trần Thế Mỹ vào kinh ứng thí , đỗ trạng nguyên , rồi được chọn làm phò mã. Trong khi đó ở quê nhà bị mất mùa , cha mẹ chồng qua đời vì nạn đói , Tần Hương Liên mới dắt theo hai con , cõng trên lưng bài vị của cha mẹ chồng , ngăn dậm tìm chồng. Nhưng chẳng ngờ đến được Khai Phong , Trần Thế Mỹ lại không nhận người vợ đã kết tóc se duyên với mình mà đuổi Tần Hương Liên đi . Tần Hương Liên tố cáo lên phủ nha Khai Phong , phủ doãn phủ Khai Phong xét thấy địa vị tôn quý của phò mã , muốn hòa giải hai bên nên đã an bài Tần Hương Liên và Trần Thế Mỹ gặp riêng nhau. Trần Thế Mỹ nói dối không chớp mắt , lừa gạt Tần Hương Liên rằng: Trước hãy tránh đi nơi khác , đợi những lời ông tiếng ve qua đi sẽ bẩm rõ với công chúa , đón ba mẹ con về phủ. Nhưng không ngờ cái mà họ chờ được lại là sát thủ do Trần Thế Mỹ phái đến .

Nói đến đây Tần Hương Liên mắt lại đỏ lên . Hai đứa trẻ cũng trẻ môi muốn khóc .

_ Cô đi Khai Phong báo quan lại đi . Bao đại nhân nổi tiếng thanh liêm vừa mới trở về , ta nghĩ ông ấy sẽ giúp được cô .

_ Thật sự ?! - Tần Hương Liên mừng rỡ nhưng ngay sau đó lại ủ rũ xuống - Nhưng ta không có chứng cứ , Bao đại nhân sẽ không tin ta .

Đó là chuyện của bà chị a ! Tôi giúp tới đây được rồi chứ còn muốn gì nữa .

_ Hay là ... Tráng sĩ đi theo làm nhân chứng cho chúng tôi được không ?

Í ... Ý này không tôi a ... Như vậy là gặp được mấy nhân vật truyền kì của Khai Phong rồi .

Tôi gật đầu . Haiz ... Tôi đúng là đứa thích lo chuyện hàng xóm mà .

_ Hai đứa tên gì ? - Tôi hỏi hai đứa nhóc .

_ Đệ là Ninh Nhi , bảy tuổi - Bé trai nhanh nhẩu đáp .

_ Muội là Hinh Nhi , mười tuổi . Đại ca tên gì vậy ?

_ À ... Ta là Tổng Tuyên .

Sau một đêm nghỉ ngơi , hôm sau tôi cùng ba mẹ con lên Khai Phong cáo trạng .

Tôi và ba mẹ con quỳ giữa công đường trong tiếng hô hào vô cùng vang dội của đám quan lính . Sách ... Nghe mà đau cả tai .

Tôi cũng đã được chiêm ngưỡng nhan sắc của Bao đại nhân trong truyền thuyết .

Da đen thui , mặt uy nghiêm , trên trán là ấn ký trắng lờ mờ .

Công Tôn gây trúc dướng về thư sinh , da trắng hơn cả tôi nữa (oán niệm) .

Tiểu Miêu nhìn gần còn đẹp trai hơn cả siêu sao thời hiện đại . Má ơi ! Người đâu mà tuần tú thế này , làm sao mà bọn nam nhân chúng tôi sống ?!!!

Bạn đang đọc truyện *Các Nam Chủ, Tránh Xa Ta Ra* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.